

Giới thiệu Tạm Dừng Sự Lạnh Lùng Của Em Lại Đi Bởi Vì Tôi Yêu Em

Tạm Dừng Sự Lạnh Lùng Của Em Lại Đi Bởi Vì Tôi Yêu Em nói về cô một con người với vẻ ngoài đẹp như thiên thần nhưng bên trong lại là một con người lạnh lùng ít nói vì những vết thương từ trong quá khứ còn Anh cũng đẹp trai ngồi ngồi một công tử ăn chơi lêu lổng. Anh và Cô vốn là hai đường thường song song mà vô tình gặp nhau cũng nhưng mà họ đến với nhau nhưng có khiến cho họ học được thứ mà họ nghĩ sẽ không bao giờ có trong cuộc đời là tình yêu, để 2 con tìm đập chung một nhịp đập hay không. Các Bạn hãy theo dõi câu chuyện nhé :D Đây là câu chuyện đầu tay của mình mong các bạn comment nhiệt tình khi đọc xong nhé. Mình là Hư Băng Toái Thiên các bạn cũng có thể gọi mình là Thiên Băng nha :D và mình cũng CHÂN THÀNH CẢM ƠN CÁC BẠN ĐỌC GIÀ

Nhân vật nữ trong truyện:

_ Vũ Tường Tâm (Yu/nó) : 19 tuổi cao 1m73. Cô là con gái Vũ Long tổng giám đốc Vũ thị đứng đầu thế giới về đá quý đồng thời cô cũng là em gái của Vũ Vân Vũ Văn (Họ là ace sinh ba - Trường hợp hiếm nha !!) vì Vũ Văn là con trai trưởng nên thường đi theo ba học quản lý công ty còn Vũ Văn thì luôn bên cạnh cô. Cô là một con người xinh đẹp thông minh IQ (300/300) đặc biệt là đôi mắt nâu của cô. Cô vốn hay dựa dẫm vào anh trai mình nhưng từ khi mẹ cô mất thì cô trở nên lạnh lùng không cần dựa dẫm vào ai hết vì vậy cô lập ra Thiên Long Bang xếp ngang hàng với Hắc ung Bang của hắn.

- Lãnh nguyệt (Jen): 19 tuổi cao 1m74. Cô là con gái của tập đoàn Lãnh thị xếp thứ 2 thế giới. Cô xinh đẹp thông minh chả kém gì nó IQ (298/300) đồng thời cũng là Nhị Bang Chủ của Thiên Ưng Bang quản lý về thông tin vì cô là Hacker số 1 thế giới.

- Dương Dương (Anna): 19 tuổi cao 1m70. Cô là con gái tập đoàn Dương thị xếp thứ 3 thế giới. Cô cũng xinh đẹp thông minh giống 2 đứa kia IQ (295/300) là một con người dễ thương hơi mọt ướt rất ít khi tỏ ra lạnh lùng, là bạn của 2 chúng nó từ nhỏ và là Tam bang chủ của thiên băng bang quản lý về tài chính.

-Ninh Hương (Sindy): 19 tuổi cao 1m72 Cô là con gái tập đoàn Ninh thị xếp thứ 4 thế giới Cô cũng vậy xinh đẹp thông minh IQ (296/300) là bạn tự nó hồi nhỏ là con người dễ thương không thích khóc và tính tình cứng rắn. Cô là tứ bang chủ trong bang và nhận nhiệm vụ tình báo cho bang.

Còn nhân vật nam sẽ được nói sau trong truyện teen mới này nhé.

Bạn đang đọc truyện *Tạm Dừng Sự Lạnh Lùng Của Em Lại Đi Bởi Vì Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Gặp Mặt Nhau

Ngày này ngày nay, tại một lầu đài tráng lệ được bao phủ bởi vô vàn màu sắc khác nhau cùng với những loài hoa muôn màu đã dệt nên một khung cảnh đẹp nhưng trong tranh.

Trên lầu hai trong một căn phòng được bao phủ bởi một màu xanh của bầu trời mà có đôi chút âm u rét lạnh, quanh phòng là những đồ dùng trang trí mà đặc biệt là ảnh của 2 mẹ con đang tươi cười – một nụ cười đẹp thiên thần được đặt trong chiếc khung nhỏ nhưng lại nổi bật khác căn phòng.

Bỗng nhiên, một con gió thoảng qua cuốn bay chiếc rèm cửa khiến những tia nắng buổi sớm chiếu lên khuôn mặt như thiên thần đang ngủ ấy lại là những vệt nước mắt từ khóe mi chảy ra

“Mẹ” – Một tiếng thét của nó vang vọng cả căn phòng, nó bật dậy, mở lớn đôi mắt nâu ra. Từng giọt mồ hôi lạnh đang đầm đìa trên khuôn mặt của nó. Nó nhìn khắp phòng thì thấy chăn gối đã lộn xộn hết cả lên.

“Lại là giấc mơ đó !!!” Nó lồm bồm vài tiếng rồi ngừng rồi ưỡ oai đứng dậy đi vào phòng tắm. Tắm xong, nó liền cầm cặp sách ra khỏi phòng đi một mạch xuống đại sảnh.

“Tâm Nhi, ăn sáng rồi đi học cũng chưa muộn mà” – Bố nó thấy nó đi xuống nên vội hỏi.

Nó chả thèm ngoái đầu lấy một cái chỉ trả lời một cách thần nhiên “ Con không đói !!!” xong chạy vội ra ngoài lên xe rồi phóng xe đi mất chỉ còn lại đám bụi mù mịt

“Haizzz !!! Con bé vẫn chưa quên được chuyện quá khứ, tối qua ta lên thăm nó thì thấy nó luôn miệng gọi mẹ” – Giọng bố nó buồn rầu có chút hoài niệm

“Không sao đâu Ba !!! Chắc phải từ từ. Đối với nó, chuyện đó là một cú sốc quá lớn” – Giọng hai anh em nó đồng thời vang lên có chút chua xót nhớ về quá khứ.

“Ta phải chăm sóc nó kĩ hơn thay cả phần mẹ nó” – Ông chỉ biết thờ dài tự ăn ủi bản thân.

“ Ầm ầm”

Tiếng động lớn ấy khiến nó giật mình thoát ra khỏi dòng suy nghĩ miên man về quá khứ. Nó ngược đầu nhìn phía trước chỉ thấy khối mờ mịt bao quanh nên nó liền ra khỏi xe thì thấy xe mình đã đâm phải đuôi xe phía trước. Từ trước xe ấy, một anh chàng bước ra đầu tiên là nhìn chăm chăm về phía nó với ánh mắt không mấy thiện cảm nhưng nó cũng nhìn chăm chăm vào anh mắt của tên kia không nói một câu xin lỗi.

“Này cô kia cô không có mắt sao lại đâm vào xe tôi, cô không định xin lỗi à ” – giọng người kia chứa đầy giận dữ như muốn ăn thịt cô.

" Trong từ điển của tôi không có hai từ xin lỗi. Anh cần bao nhiêu, chắc chỗ này là đủ chứ ?"- Nó vừa nói tay vừa rút một đồng tiền ra ví đưa cho hắn

"Tạm Biệt" - Nó hô một tiếng rồi nhảy lên xong phóng vút đi.

"Hừ !!! Để tôi gặp lại cô thì cô chết chắc"- Hắn chỉ hừ hừ vài câu rồi cũng nhảy lên xe phóng vút đi.

Trên đường nó dần dần quên đi chuyện vừa xảy ra mà lại chìm vào trong mớ suy nghĩ hỗn độn trong đầu.

"Haizzz !!!! Chuẩn bị đến trường mới nào" - Nó mãi suy nghĩ nên suýt quên hôm nay phải đi đến trường mới vì anh hai nó đã về nước nên cha nó muốn chuyển nó đến học cùng anh hai nó để tiện chăm sóc nhau hơn nhưng đối với nó thì không quan tâm vì nó không thích dựa vào ai và cũng không cần ai chăm sóc cả.

Rồi nó nhấn ga phóng xe vù vù đến trường

Bạn đang đọc truyện *Tạm Dừng Sự Lạnh Lùng Của Em Lại Đi Bời Vì Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Đến Trường

Chương 2 : Đến Trường

Royal school là ngôi trường nổi tiếng trên cả nước bởi ngôi trường có diện tích vô cùng lớn cùng với khung cảnh tuyệt đẹp, là nơi không biết bao nhiêu người muốn vào.

Ngôi trường này nổi tiếng bởi đã đào tạo ra không ít nhân tài cho đất nước, không chỉ vậy ngôi trường cũng như cái tên của nó royal – quý tộc (hoàng gia) là nơi mà những cô cậu nhà giàu, quý tộc theo học, ngôi trường còn có những bài dạy quản lý tài chính hướng phát triển cho bản thân để giúp họ có thể quản lý gia sản sau này. Mặc dù vậy nó vẫn dự tuyển trên tiêu chí năng lực, sự thông minh,... là trên hết nên dù không xuất thân nhà giàu nhưng vẫn có thể theo học nếu đạt đủ tiêu chí trên.

Mỗi năm ngôi trường này chỉ lấy đủ số học sinh không lấy thừa cũng không lấy thiếu nên đã vào royal school thì phải tuân theo quy củ của ngôi trường kể cả con của những lãnh đạo đất nước đến những người xuất thân bình thường nên bố của nó đã cố gắng hết sức mới xin được đơn cho nó vào trường này.

Lúc này, trước cổng trường đang có một cô gái như thiên thần đang được những tia nắng bao quanh ngược nhìn lên tám biển ghi chữ “Royal school”

“Royal school đây sao !!! để xem người mang bất ngờ gì đến cho ta không đây” – Nó cười lạnh rồi đi qua cổng trường vào trong sân.

“Bíp Bíp”. Đi được một đoạn thì tiếng điện thoại trong túi nó vang lên, nó dừng lại lôi chiếc điện thoại ra xem thì trên điện thoại hiện lên dòng chữ “Lãnh Nguyệt” thì vừa cười vừa bấm nghe máy.

“alo!! Jen chuyện gì vậy” – Nó nói với giọng vui mừng

“Yu, nghe nói cậu học cùng trường tớ hả, cậu đang ở đâu thế nếu ở trường thì ra trung tâm trường học đi mình đang đứng đó với Sindy và Anna này” – Một giọng nói của cô gái tên Lãnh Nguyệt vang lên từ đầu dây bên kia.

“Ok tớ đi ra ngay đây”.

Sau đó, nó cúp điện thoại rồi đi một mạch đến khu trung tâm trường học. Nơi đó có ba cô gái đang đứng dưới ánh nắng toát lên vẻ đẹp baby của ba cô gái đó nhưng vẫn kém nó ở độ lạnh lùng.

Khi ba cô gái nhìn thấy nó thì nở một nụ cười tươi như hoa rồi chạy như bay đến phía của nó.

“Yu này cậu đi hơi lâu đấy cũng chẳng liên hệ gì với bọn mình nha” – Ba cô gái cùng đồng thanh nói với nó tràn đầy vui mừng như bạn bè mới phải sinh lý tử biệt vậy.

“Tại có chút chuyện cần giải quyết!!! Mà khi tớ không có ở đây Thiên Băng Bang sao rồi” – Nó cũng tràn đầy vui mừng mà trả lời nhưng không khỏi lo nghĩ đến vấn đề trong bang.

“Vẫn ổn nha, những bang xâm phạm địa bàn làm ăn đã bị mình khử sạch rồi chỉ trừ có Hắc Ưng Bang thôi vô cùng thần bí chả kém cạnh gì Bang của chúng ta nên lần này về cần cậu giải quyết nha” – Sindy liền trả lời câu hỏi cô với vẻ mặt khác hẳn lúc này có đôi chút nghiêm túc.

“Cậu kể rõ ràng tình hình ra cho mình nghe đi !! Có vẻ trong lúc mình đi cũng xảy ra khá nhiều chuyện” – Nó cũng nghiêm túc hỏi mấy đứa bạn của nó.

Ở đâu đó cách chỗ chúng nó vài chục mét, có một nhóm con trai đang vừa đi vừa nói chuyện trong sân.

“Này, Vũ Văn tôi nghe nói em cậu mới chuyển đến trường này nha!!! Thấy bảo con bé xinh lắm nên giới thiệu cho anh em đi chứ” – Giọng Jin vang lên đầy hào hứng.

“Đúng đấy không giới thiệu là không được mấy cô gái dạo này toàn phần trên mặt thôi” – Giọng Koll cũng vang lên hòa theo Jin có lẽ vì sắp được gặp gái.

“Này đó là em gái tôi, không phải mấy cô gái các cậu có thể đụng vào đâu nhé, có khi chưa đụng vào nó thì nó đã cho cậu đo sán rồi” – Giọng Killer tự giễu vang lên.

“Đáng ghét thật nếu để tôi gặp lại cô thì cô chết chắc” – Hắc vẫn đang nghĩ đến chuyện sáng nay mà tức điên lên.

“Này Gyn lại làm sao thế trong mặt đen cả lại rồi kia trông buồn cười chết mất” – Giọng Gyn Killer Koll cũng vang lên đầy thâm ý trêu chọc cũng không biết cô gái nào đủ tránh khỏi nộ lực của cái tên mặt xanh này lại còn khiến hắn thành ra như thế này nữa chứ.

“hừ ! Các cậu nói nữa là tôi cho các cậu lên thót hết đấy, lên lớp thôi” - Mặt hắc lại càng tối sầm lại đi lên lớp.

Bạn đang đọc truyện *Tạm Dừng Sự Lạnh Lùng Của Em Lại Đi Bờ Vì Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Sao Lại Là Cô (Anh) ???

Chương 3 : Sao lại là Cô (Anh) ???

“Cong Cong” Tiếng chuông vang lên liên tiếp khắp cả trường.

“Chuông rồi đó lên lớp thôi” – Anna nghe thấy tiếng chuông thì quay lại bảo với bọn nó.

“Được rồi đi thôi mình cũng muốn xem cái lớp mới nó như thế nào” – Nó trả lời có chút hồi hộp mà đi theo chúng nó vào thang máy lên lớp học.

“Chắc em là học sinh mới của lớp hả” – Một giọng nói nhẹ nhàng vang từ sau lưng khiến nó hơi giật mình.

“Đúng tôi là học sinh mới của lớp” – Nó nhanh chóng bình tĩnh lại rồi lạnh nhạt trả lời câu hỏi.

“Tôi là Đường Mật giáo viên chủ nhiệm lớp này, em đợi cô ở ngoài này để các bạn đến đủ rồi để tôi giới thiệu em với lớp” – Cô giáo cũng chả bắt ngờ với thái độ lạnh lùng của nó vì đây là trường học quý tộc toàn cậu ấm cô ả được chiều chuộng chả coi ai ra gì nên cô Đường trực tiếp giới thiệu.

“Được”- Nó trả lời một tiếng rồi trực tiếp đứng sang một bên đợi.

Khi cả lớp đã đông đủ, Cô giáo Đường bước vào lớp như mọi hôm rồi gọi tên nó.

“Em có thể vào rồi” – Cô Đường quay ra phía cửa gọi nhỏ.

Nghe thấy tiếng gọi nó từ cửa bước vào tiền lên bục giảng của giáo viên.

“Giới thiệu với các em đây là Vũ Tường Tâm, là học sinh mới của lớp chúng ta nên các em dần dần làm quen với bạn ý nhé” – Cô Đường giới thiệu nó với mọi người trong lớp

“Ồ !!!! Xinh quá luôn”

“Hừm, có gì đâu mà ồ lên hết vậy”

Cả lớp bỗng ồ lên vì vẻ đẹp thiên thần của nó tóc đen nước da hồng hào đặc biệt là đôi mắt nâu to ấy trông đúng như một thiên thần khiến vài đứa con gái tỏ ra ghen ghét trước vẻ đẹp như thiên thần ấy mà hừ trầm thấp vài tiếng .

“Em ngồi chỗ ghế trống đằng kia nhé” – Cô giáo chỉ tay về phía cái ghế trống gần cửa sổ chỗ một người nào đó đang gục xuống bàn.

Nó gật đầu rồi đi đến chỗ được chỉ định, ngồi xuống thì bỗng cảm thấy như có ai đang nhìn chăm chăm mình với ánh mắt không tốt

“Sao cô ta lại được ngồi chỗ của Anh Mạc Hiến thật đáng ghét” – Cô gái nhìn chăm chăm nó mà lẩm bẩm.

Nó liền quay lại thì thấy đứa con gái gần đó liếc xéo nó với ánh mắt hình viên đạn nhưng nó chỉ cười lạnh rồi quay đi

Nhìn thấy ánh mắt lạnh lùng từ nó nhìn về phía mình thì cô ta chưa bỏ cuộc mà liền đứng dậy.

“Thưa cô, sao bạn mới lại ngồi đây được ạ, cô ấy nên ngồi đầu để theo kịp với các bạn cùng lớp” – Cô gái nhẹ nhàng trả lời một cách ngoan hiền giả tạo.

“Em Tô Ny chắc cũng chưa biết, Em Tường Tâm nói về trình độ học chắc cũng đã vượt các em rồi đó, tôi đã xem qua sơ yếu lý lịch của em ấy nên tôi mới có sự sắp xếp như thế” – Cô giáo điềm đạm trả lời.

*Tô Ny: Con gái của tổng giám đốc công ty thuộc chi nhánh nhà hân. Cô là một người kiêu ngạo chẳng coi ai vào mắt, được mệnh danh là hoa khôi của trường, tính tình đông đánh thích Hân, tâm địa ác độc nếu có ai dám tỏ tình với hân thì cô ta sẽ gọi cả lũ bạn đến khiến cho họ không còn suy nghĩ vậy nữa.

Cô ta á khẩu nên đành cắn răng ngồi xuống nghĩ thầm

“Chỉ cần sau ngày học thôi thì tôi sẽ cho cô phải hối hận vì đã ngồi chỗ cạnh Anh Mạc Hiến của tôi” – Tô Ny liền liếc một nó một cái rồi lạnh lùng quay đi.

Ngay lúc đấy, người bên cạnh tỉnh giấc quay ra nhìn nó rồi mở mắt trừng trừng

“Sao lại là Cô (Anh)” – Nó và Hân cùng đồng thời hét lớn.

Tiếng hét vang cả lớp học khiến cho mọi người và cả cô giáo quay về phía hân và nó với bộ mặt không hiểu chuyện gì xảy ra đến cả bạn bè hân, và nó cũng khó hiểu.

“Hừ !!! Đây là lớp học sau tiết học giải quyết, không ngờ lại gặp cô ở đây tôi có rất nhiều thứ muốn hỏi và cần cô trả lời” – Hân nhẹ giọng lạnh lùng nói với nó.

“Được” – Nó cũng lạnh lùng mà đáp lại.

Hai đứa nó trở về trạng thái ban đầu như chưa hề quen biết.

Bạn đang đọc truyện *Tạm Dừng Sự Lạnh Lùng Của Em Lại Đi Bời Vì Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 4: Tôi Muốn Cô Là !!!

Chương 4: Tôi muốn cô làm !!!!

“Sao lại là Cô (Anh)” – Nó và Hân cùng đồng thời hét lớn.

Tiếng hét vang cả lớp học khiến cho mọi người và cả cô giáo quay về phía hấn và nó với bộ mặt không hiểu chuyện gì xảy ra đến cả bạn bè hấn, và nó cũng khó hiểu.

“Hừ !!! Đây là lớp học sau tiết học giải quyết, không ngờ lại gặp cô ở đây tôi có rất nhiều thứ muốn hỏi và cần cô trả lời” – Hấn nhẹ giọng lạnh lùng nói với nó.

“Được” – Nó cũng lạnh lùng mà đáp lại.

Hai đứa nó trở về trạng thái ban đầu như chưa hề quen biết.

“Cong Cong”

Năm tiết học nhanh chóng trôi qua khi tiếng chuông cất lên.

Nó đang định nói với hấn thì đã thấy đám bạn của nó và hấn đang đứng ở trước mặt.

“Yu à ! bọn mình có rất nhiều chuyện muốn nói đi đến phòng ăn thôi.” – Anna nhanh nhanh chóng chóng cùng lũ bạn kéo cô đi.

“Này Gyn mày quen biết em tao à” – Killer vô cùng thắc mắc vì hành động vừa này của hai đứa.

“Cũng không thể gọi là quen nhưng đúng là oan gia” – Hấn lạnh lùng liếc bóng lưng của nó đang đi ra khỏi cửa lớp.

“Được rồi được rồi, đi đến phòng ăn thôi rồi nói chuyện” – Koll vội vàng lên tiếng xua tan đi cái không khí lạnh lùng này.

Trên đường đến nhà ăn thì Jin quay ra nhìn hấn.

“Này Gyn tao nghe nói dạo này con Tô Ny đang bám mày như sam hả có vẻ con này quyết tâm lắm” – Giọng Jin vang lên đầy ý châm chọc.

“Đúng nha, hôm nào cũng thấy nó nhìn mày” – Koll và Killer cũng thời cơ mà cũng chen vào trêu chọc hấn.

“Hot girl mặt chất đầy phấn đó hả, tôi còn không quan tâm các cậu quan tâm làm gì, thích nó hả tôi nhường đấy” – Hấn nghĩ một lúc rồi nhếch môi lên nói với bọn kia.

“Anh hai”

Killer quay lại thì thấy nó đang đi về phía mình chào hỏi rồi đáp lại bằng một nụ cười âm áp đồng thời Koll và Jin cũng quay lại cười với nó và đám bạn của nó.

Riêng hấn thì nhìn nó với ánh mắt hờ hững không nói một câu mà chỉ nhìn nó.

“Này con nhỏ đó là ai vậy mà khiến anh Killer nở một nụ cười như thế nhỉ” – Hai Cô gái vừa đồng thanh cất tiếng vừa nhìn theo hướng chỗ nó đang đứng.

“Tê Mẫn, Lạc Liên, Tiểu Tô không biết sao, cô ta là học sinh mới chuyển đến và hình như rất thân với anh Killer và cũng quen biết anh Gyn nữa.” – Từ đằng sau, Tô Ny cất tiếng đầy vẻ khó chịu, ghen tị.

“Con nhỏ đó, có vẻ nó leo hơi cao quá rồi đấy” – Ba cô gái tên Tê Mẫn, Tiểu Tô và Lạc Liên cùng nhìn nó với ánh mắt ghen ghét hơn.

“Đến nhà ăn thôi anh hai, em cũng lâu lắm mới gặp anh” – Nó thấy ai đó đang nhìn mình thì thấy 4 cặp mắt đang nhìn chăm chăm vô cùng lạnh lùng rồi nó cũng chỉ nhếch môi quay lại bảo với Killer.

“Cô ta dám đụng đến anh Killer Gyn Koll Jin sao, đúng là đồ đáng chết. Sau giờ học phải cho cô ta một bài học – Tô Ny cười lạnh rồi kéo đám bạn vào phòng ăn.

**Tê Mẫn: Con gái của tổng giám đốc công ty chi nhánh nhà nó, kiểu ngạo danh đá thích Killer vì vậy cứ ai đến gần anh nó là nó sẽ cho một bài học nhớ đời.*

**Lạc Liên: Công ty nhà cô thuộc chi nhánh nhà Jin chắc do chơi với nhau nhiều nên tính giống Tê Mẫn, Tô Ny và thích Jin.*

**Ninh Tiểu Tô: Cũng là công ty gia đình thuộc chi nhánh nhà Koll tình tình cũng chả khác gì ba đứa bạn của Tô Ny lắm, luôn coi mình là hot girl như bạn của nó và thích Koll.*

Đến nhà ăn thì anh nó cùng đám bạn của nó tìm chỗ trống ngồi xuống theo thứ tự: Koll ngồi đối diện Anna, Jin đối diện jen, Killer đối diện Sindy và cuối cùng đương nhiên ngồi đối diện nó là hấn rồi.

Vừa ngồi xuống thì nó và hấn nhìn chăm chăm vào nhau toát ra những tia lạnh khiến xung quanh bàn nó nhiệt độ chợt giảm xuống thấp.

“Tôi muốn cả nói lại với tôi một câu xin lỗi và làm một việc theo yêu cầu của tôi thì coi như chuyện sáng nay bỏ qua” – Hấn không vòng vo nhìn thẳng

vào mắt nó nói.

“Sáng nay tôi đã đưa tiền cho anh rồi và cũng xin lỗi rồi nên yêu cầu của anh là không được đáp ứng” – Nó cũng chả kém cạnh mà dương đôi mắt nâu lên nhìn thẳng vào ánh mắt xanh dương của hấn mà trả lời.

“Tiền sáng nay cô đưa tôi sẽ hoàn lại cho cô, coi như câu xin lỗi cô được chấp nhận nhưng tôi cần cô làm theo ý tôi một yêu cầu được chứ” – Hấn cười khẩy rồi lạnh giọng đáp.

“Hết thuốc chữa với anh !! Thôi được tôi đáp ứng anh” – Nó cũng đành chấp nhận quay đi chỗ khác

“Được !! Tôi muốn cô là!!!” – Hấn vừa nói vừa suy nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Tạm Dừng Sự Lạnh Lùng Của Em Lại Đi Bờ Vì Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Tôi Chưa Nghĩ Ra Nhưng Đừng Quen Đây !!!!

Chương 5: Bắt đầu trả nợ.

“Tiền sáng nay cô đưa tôi sẽ hoàn lại cho cô, coi như câu xin lỗi cô được chấp nhận nhưng tôi cần cô làm theo ý tôi một yêu cầu được chứ” – Hấn cười khẩy rồi lạnh giọng đáp.

“Hết thuốc chữa với anh !! Thôi được tôi đáp ứng anh” – Nó cũng đành chấp nhận rồi quay đi chỗ khác

“Được !! Tôi muốn cô là!!!” – Hấn vừa nói vừa suy nghĩ.

“anh muốn tôi làm gì thì nói nhanh đi” – Nó quay mặt về phía hấn thì đã thấy mặt hấn và nó chỉ cách nhau vài mm mà thôi.

“Anh làm gì vậy” – Nó có chút giật mình nhưng biến mất ngay mà ánh mắt lạnh lùng nhìn hấn.

“Đưa cô chút thôi nhưng hiện tại tôi chưa nghĩ ra nên đợi xem chút biểu hiện của cô rồi tôi sẽ nói với cô nên cô hiện tại cứ đi cạnh tôi đi” – Hấn cười giễu rồi quay lại nói chuyện tiếp với mấy đứa bạn của hấn.

Ồ đằng xa có ai đó nhìn nó như muốn ăn tươi nuốt sống

“Sao cô ta dám chứ, có vẻ cô ta chưa biết ai mới là người được anh Gyn làm thế, bởi vì chỉ có tôi mới được quyền” – Tổ Ny lạnh lùng rồi bắt đầu bàn kế hoạch để nó tránh xa hấn với đám bạn.

Giờ ăn kết thúc nó cùng đám bạn ra khỏi nhà ăn tiện đi vài vòng quanh trường tìm chỗ ít người rồi nhìn đám bạn.

“Dạo này tôi chưa về bang cũng muốn xem qua một chút nên các cậu đi với tôi không, tôi sẽ báo với anh hai xin nghỉ vài tiết” – Nó dừng lại ở chỗ vắng người khoác tay rồi nói.

“Được thôi tôi cũng đang chán muốn đi quậy phá tí vậy” – Jen lên tiếng đầy hào hứng

“Đi nhanh nào tôi cũng muốn đi chơi nha” – Anna cười cười nhìn nó và hai đứa bạn của mình.

“Đi chứ còn gì nữa, cậu về bang chắc anh em sẽ vui lắm” – Cindy thì đầy mong chờ.

Thấy đám bạn hưởng ứng nhiệt tình, nó liền chạy đến chỗ anh hai nó.

“Anh hai em đi với đám bạn một lúc anh xin nghỉ mấy tiết giúp em nhé” – Nó nhìn anh nó nói.

“Cô cũng không được quên những gì lúc này tôi cùng cô nói chuyện đó” – Hấn ở một bên nhếch môi nói.

“Đương nhiên tôi không quên !!!” – Nó lạnh lùng liếc hấn rồi chào anh hai nó chạy về phía đám bạn.

“Đi thôi” – Nó hất tay với bọn nó rồi đi về phía cổng trường.

Nó với đám bạn vừa đi vừa nói chuyện không biết điểm dừng, đám bạn nó thì cười cười nói nói về mấy chuyện bên lề còn chuyện trong tâm là tình hình của bang thì chúng nó cứ trả lời cụt ngùn

“Đến rồi sẽ biết” – Cindy vẫn đang chú tâm nói chuyện chỉ trả lời nó một câu liên quay đi.

Nó bực mình hỏi lại một lần nữa.

“BANG NHƯ THẾ NÀO RỒI?” – Lần này nó gần giọng còn chứa chút lạnh lùng sát khí.

“Minh nói thật mà đến rồi sẽ biết sẽ có bất ngờ đó” – Anna vội vàng nói với nó.

“Được, xem cái bất ngờ mà các cậu nói là gì” – Nó cũng hết cách với đám bạn đành cứ đi theo chúng nó.

Nó cùng đám bạn dừng lại ở một cái quán bar khá là to mang tên “Dragon sky bar” chắc các bạn cũng biết tại sao nó mang tên như thế này chứ ? Đúng vậy căn cứ của Thiên Long bang đặt tại nơi đây nhưng không phải ai cũng biết. Nhìn thấy chúng nó đi vào bar thì ai cũng liếc xéo

“Nhỏ tuổi như vậy đã vào bar” – Một người đàn ông đang uống rượu thì liếc thấy nó.

“Tuổi trẻ tai cao nha” – Người phụ nữ nhìn nó đầy ghen ghét vì vẻ đẹp đến mê người của chúng nó.

“Cô em à lại đến chơi với mấy anh” – Bất chợt có một đám con trai chạy ra quàng vào cổ nó cùng đám bạn.

“Anh nên rút ngay trước khi tôi nổi giận”- Nó chẳng thèm nhìn đi cùng đám con trai vào một căn phòng ngói xuống.

“Ồ cô em hơi bị dữ đó bình tĩnh đi anh có tiền” – Hắn lấy ra sấp tiền ve vẩy trước mặt nó.

“Cút nếu anh không muốn giống cái cóc này” – Nó nói rồi lấy một cái cóc dùng hai ngón tay đặt lên cái cóc khiến nó vỡ đôi.

Mong mọi người khi đọc xong có thể comment để mình có chút tinh thần viết tiếp và còn những lỗi gì để mình có thể sớm sửa chữa để những chương sau có thể hoàn thiện hơn vì đây là chuyện đầu tay của bản thân mình nên mình rất cần ý kiến đánh giá của các bạn và một lần nữa

CHÂN THÀNH CẢM ƠN CÁC BẠN

Bạn đang đọc truyện *Tạm Dừng Sự Lạnh Lùng Của Em Lại Đi Bởi Vì Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Tiến Đến Căn Cứ

Chương 6: Bắt đầu trả món nợ từ một tên đáng ghét.

“Ồ cô em hơi bị dữ đó bình tĩnh đi anh có tiền” – Hắn lấy ra sấp tiền ve vẩy trước mặt nó.

“Cút nếu anh không muốn giống cái cóc này” – Nó nói rồi lấy một cái cóc dùng hai ngón tay đặt lên cái cóc khiến nó vỡ đôi.

“.....” Đám con trai chẳng kịp nói gì lên chạy mất không còn thấy bóng dáng đâu nữa.

Đúng lúc này thì có một người đàn ông tầm tuổi nó bước vào nhìn nó đầy kính cẩn.

“Chúc mừng bang chủ, nhị bang chủ, tam bang chủ, tứ bang chủ đã trở về” – Người đàn ông đó cung kính cúi hơi gấp người với tụi nó.

“Đến căn cứ” – Nó liếc nhìn kính ngạc vì đây là người mà nó đã cứu giúp trong một lần đi chơi thì nó thấy bị người ta đánh đập dã man thì rat ay cứu giúp người đàn ông này tên Từ Thiên nhưng cũng được nó cứu nên ra nhập bang thiên long, rồi gặt đầu.

Người đàn ông đó đứng lên đến một căn phòng kín ở trong góc ít ai nhìn thấy rồi hướng phía nó nói.

“Mời bang chủ xác nhận” – Từ thiên cung kính chỉ vào cái máy nhỏ nhỏ trước mặt.

Nó đưa tay lên cái máy nhỏ đó xong thì cánh cửa mở ra hiện ra một hành lang đi sâu xuống lòng đất. Từ Tiên liền đưa tay ra dấu mời với chúng nó. Nó cùng đám bạn đi dọc hành lang.

Nó gạt một cái cần gạt ở gần đó khiến hàng lang chiếu ra chỗ nó vài tia sáng trắng nhỏ rồi đi vào dãy hành lang hai bên là những chiếc bóng đèn sáng

trắng loại nhỏ. Đi đến cuối hành lang thì trên cánh cửa có một hình con rồng được vẽ vô cùng tuyệt mỹ.

Nó vén màn lên đi vào thì chỉ thấy một mảng tối trước mặt không nhìn thấy một cái gì hết. Bỗng nhiên đèn bùng sáng khiến nó loại mắt dụi dụi mấy cái.

“Chúc mừng bang chủ trở về” – Một giọng đàn ông vang lên trong không khí mang đầy sự vui mừng.

“Bang chủ đi đâu vậy tưởng quên chúng tôi rồi chứ.” – Người bên cạnh liên chen giọng vào.

“Bang chủ à.....”

“Nhớ bang chủ nha...”

“...” Giọng của mọi người liên tiếp vang lên như người thân mấy năm trở về một lần vậy. Với nó những người trong bang là anh chị em được chúng nó giúp đỡ, hay quen biết nên đồng ý gia nhập bang mặc dù nó đã nói nhiều lần là chỉ cần xưng tên nó lên thôi nhưng bọn họ cứ khẳng khái là cách xưng hô thì không thể sửa được.

“Tôi đi đương nhiên có chuyện rồi chẳng nhẽ tôi lại trốn đi chơi mà bỏ mặc bang chắc” – Nó liền hơi hơi gằn giọng dọa dẫm mọi người.

“Tôi chưa từng thấy cậu nhắc là đi có việc nha” – Anna nghe nó nói xong thì liền tròn tròn mắt quay sang hỏi nó.

“Thật ra là tôi sang giúp anh cả một tay đồng thời cũng điều tra về Sát Bang” – Nó cười cười nhưng trong giọng có chút sát khí khi nhắc đến Sát Bang.

*Sát Bang : Trong thế giới ngầm cũng đứng ngang hàng với chúng nó cùng ban Hắc Ưng của hắn có thể nói là một tổ chức giết người cướp của, đem thù chém mướn nên vì vậy họ thường nhận những công việc giao những loại hàng đặc biệt có giá trị lên tới hàng ngàn đô. Bang chủ được đồn là người máu lạnh giết người không ghê tay và cũng có người đồn là một người trẻ tuổi.

“Sát Bang sao ??? Bang đó càng ngày càng quá đáng, trong khoảng thời gian bang chủ đi họ không biết bao nhiêu lần đến quấy phá sinh ý của thiên long bang chúng ta, có giết vài người anh em của chúng ta nữa.” – Một người đàn ông trẻ tuổi nhìn qua thì tầm tuổi chúng nó đang chăm chú vào cái máy tính ngẩng lên nhìn nó.

“Rồi tôi sẽ cho bọn họ biết thiên long bang không có bị khi dễ dễ như vậy đâu, cậu yên tâm đi Long Chiến à.” – Nó nở một nụ cười tàn nhẫn nói.

“Đương nhiên nếu không trả thù thì không mặt mũi thiên long bang chúng ta để đâu đây” – Long chiến cũng nở một nụ cười lạnh khiến người ta không rét mà run.

*Long Chiến: Một người bạn mà nó quen trong một lần đi xử lý công chuyện thì bắt gặp Long Chiến là một tên ăn mày nhưng được bọn nó cứu giúp sau đó còn thể hiện ra trí thông minh của mình nên hiện giờ là người chế tạo vũ khí cho “Dragon Sky – Nó”. Long Chiến cũng có một người em tên Long Thần cũng là một con người vô cùng thông minh nhận nhiệm vụ tình báo cho tổ chức.

“Chắc sẽ có nhiều chuyện cần giải quyết đây nên đợi tôi chút” – Nó vừa nói vừa bấm chiếc điện thoại gọi cho ai đó

“Alo anh hai hả em có việc nên anh xin nghỉ học luôn giúp em đi và hôm nay em sẽ về muộn nên đừng lo lắng” – Nó hồ hững nói chuyện với anh hai nó.

“Được rồi cẩn thận đó nhé” – Killer cũng quen thuộc với thái độ của nó rồi nên cũng chỉ đành thờ dãi đáp lại.

“Trong thời gian tôi đi đã có những chuyện gì xảy ra liệt kê cho tôi ngay” – Nó cất điện thoại rồi quay lại nói giọng vô cùng lạnh lùng với đám người đang kia.

Chúng cũng biết tác phong làm việc của nó nên liền nghiêm túc hẳn đồng thời liệt kê những việc quan trọng

“Gần đây, Hắc Ưng Bang đã ngừng xâm phạm với chúng ta và họ cũng đang ngăn cản Sát Bang quấy phá”

“Bên phía Sát Bang họ đang len lút chờ một số thứ bí mật mà bên ta cũng khó điều tra”

“May mắn thay trong khoảng thời gian Sát Bang quấy phá chúng ta vẫn tiếp tục làm ăn được”

“.....” - Nó liền suy ngẫm rồi nêu ý kiến cho đám bạn để tìm phương pháp giải quyết vấn đề trong khoảng thời gian này.

Cuộc họp trong bang cũng kết thúc nó trên đường về nhà chia tay đám bạn.

Bạn đang đọc truyện *Tạm Dừng Sự Lạnh Lùng Của Em Lại Đi Bời Vì Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 7: Thư Nặc Danh Đến Tay.

Chương 7: Bắt đầu công việc trả nợ

Vào một buổi sáng

Tại phong nó đang ngủ thi hình như có ai đó lay người đó.

“Này con nợ dậy đi hôm nay anh cô có việc nên nhờ tôi qua đón cô” – Hần vẫn lay lay người nó chỉ đợi có thể tạt cả xô nước vào mặt nó vì chuyện mấy hôm trước.

“Này anh vào phòng tôi làm gì ?? Cút ra đi !!” – Nó mơ mơ màng màng nhưng khi nhìn thấy hần thì chợt tròn mắt bật dậy chỉ tay vào mặt hần.

“Này con nợ làm gì dữ vậy tôi đã báo anh tôi nhờ đón cô đi học mà thôi” – Hần hồ hững đáp trả quan tâm đến tâm trạng đang “không ổn định” của nó.

“Tôi có tên không phải là con nợ, sự thật thì tôi đã trả nợ cho anh rồi nhưng anh có lấy đâu . Nếu anh còn gọi tôi là con nợ nữa thì t sẽ đá anh từ trên tầng này xuống đất đấy”- Nó tỉnh ngủ thì liền tức giận chùng mắt với hần.

“Cô dám sao, cô nhanh lên một chút tác phong có chút chậm chạp đấy” – Hần hồ hững trước lời đạo nạt của nó không ngại nhắc nhở nó rồi đi ra khỏi phòng.

“Hừ tên đáng ghét” – Nó cũng đã tỉnh ngủ nên liền xuống giường vào phòng tắm thay quần áo chuẩn bị đi học.

Một lúc sau.

Nó bước ra khỏi phòng với bộ đồng phục của trường. Nói là đồng phục nhưng cũng giống như một bộ quần áo quý tộc lỏng lảy vậy vì đồng phục trường Royal là đồng phục do những nhà thiết kế nổi tiếng trên thế giới thiết kế cho học sinh ngôi trường này.

“Tác phong chậm chạp quá không biết cô có được việc gì không nữa.” – Hần nhếch môi kinh thường rồi liền đi ra xe

“Hừ rồi tôi sẽ cho anh nếm mùi đau khổ” – Môi nó giật giật vì cái nhếch môi kinh thường của hần. Có một lần, một tên công tư nhìn thấy vẻ đẹp của nó thì nổi ham muốn nhưng bị nó lạnh lùng cự tuyệt đã khiến hần tỏ ra khinh thường nó nhưng sau hôm đó công ty nhà hần cũng đi tong mà đứng sau chuyện này là thiên long bang chứ không phải ai khác. Nhưng dù sao hần cũng là bạn anh nó nên chắc cũng không phải dạng vừa.

“Cô còn không lên sau đứng đó làm gì” – Hần vất trên tựa vào cái ghế nhìn nó.

“Anh nói nhiều qua đấy” – Nó khinh thường không thèm liếc hần lấy một cái rồi bước lên xe.

“Xập”- Tiếng cửa xe đóng vừa vang lên thì đã chẳng thấy tăm hơi chiếc xe đâu cả.

“Anh đã nghĩ ra điều kiện chưa vậy” – Đi được một đoạn thì nó nhớ ra cái gì đó liền liếc hần một cái.

“Tôi vẫn đang nghĩ yên tâm tôi sẽ không quên đâu” – Hần cười cười nhìn nó.

“Anh có thể nghĩ nhanh hơn một chút được không đầu anh chứa gì vậy vì tôi không muốn nợ ai nên mới nhắc nhở anh” – Nó chẳng thèm liếc hần thêm một cái.

“Đầu tôi nghĩ gì là chuyện của tôi không liên quan đến cô” – Hần hừ lạnh rồi quay phắt đi.

-----ĐẾN TRƯỜNG-----

Đến trước cổng trường nó liền mở cửa xuống xe chẳng đợi hần nói câu nào ngăn cản, sau đó hần cũng xách cái cặp đi sau nó nhưng hai người vẫn giữ một khoảng cách.

“Trời cô ta ngồi chung xe với anh ấy kia” – Cô gái A thấy nó xuống xe thì liền hô nhỏ với đám bạn.

“Cô ta là ai vậy nhìn lạ vậy” – Cô gái B nhìn chăm chăm nó.

“Hình như là học sinh mới của lớp X đó” – Một chàng trai trẻ liền lên tiếng trả lời.

“-----“ Nghe thấy tiếng xôn xao của mấy đứa cùng trường nó cũng mặc kệ vì đi cùng hay không là chuyện của nó mà không liên quan đến mấy đứa kia nhưng nó liền lùi lại đi gần hần một chút nhằm làm chọc tức tụi kia.

Ai đó đang nghiêng răng kèn kẹt

“Cô ta dám đi cùng xe anh với anh ấy sao thật là đáng chết, hèn cô ta cuối tiết gặp mặt đi để cô ta biết thế nào là mình nên cách xa anh ấy một chút” – Ai đó đang nổi cơn giận ở gần đó quay ra nói với đám bạn rồi bỏ đi.

Thời gian nhanh chóng trôi nên tiết học cũng vậy nhanh chóng trôi đi đến giờ ra về thì có ai đó chạy đến cạnh nó dúi vào người nó một tờ giấy, trên tờ giấy có ghi.

“Đã hết tiết học thì gặp tôi ở khu vườn phía sau trường gặp tôi” – Nó nghi hoặc không biết đây là ai nhưng nó cũng muốn biết có ai dám gửi thư nặc danh cho nó.

Bạn đang đọc truyện *Tạm Dừng Sự Lạnh Lùng Của Em Lại Đi Bởi Vì Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: làm Bạn Gái Kiêm Vệ Sĩ Của Anh ??

“Không biết ai đây tôi cũng có chút kì vọng không biết có đánh đấm gì không nữa dạo này đang ngứa tay” – Nó liếc qua lá thư rồi cười lạnh.

Đến địa điểm ghi trên tờ giấy, nó nhìn xung quanh chẳng thấy một bóng người thì bỗng từ đằng sau vọng ra tiếng kêu chua chát của ai đó.

“Này con nhỏ kia, hôm nay là bọn tao hẹn mày ra có vài chuyện cần bàn” – Một con nhỏ trong đám nhìn nó đầy căm tức.

“Tại mày thích rước họa vào thân mà thân tại mày lại gần anh Hiền của bọn tao qua đấy” – Đứa con gái cầm đầu trong đám bỗng lên tiếng.

Nó nhìn về phía phát ra âm thanh chua chát ấy càng nhìn thì nó thấy hóa ra là con nhỏ Tổ Ny với đám bạn của nó.

“Hình như là không liên quan đến mấy người” – Nó khoát tay trước ngực tỏ ý khinh thường.

“Được xem có còn liên quan không nhé, lên đánh nó” – Con nhỏ cười lạnh rồi chỉ tay về phía nó

Nó cũng cười lạnh rồi chạy lên phía đám kia chủ động tấn công. Đương nhiên muốn thắng nhanh rút gọn thì phải bắt được chủ nên nó liền nhắm thẳng vào con nhỏ Tổ Ny

Thấy thế con nhỏ sợ hãi không còn lớn giọng như lúc trước mà lùi về phía sau hét lớn.

“Bắt nó lại dù sao nó cũng là đứa con gái thôi” – Tổ Ny hét lớn trong hoảng sợ.

Nó vô cùng nhanh đã áp sát Tổ Ny thì bỗng

“Bốp Bốp”

Hai tiếng tát vang lên trong không khí khiến chúng kinh hãi quay người lại.

“Cô dám tát” – Tổ Ny hoảng sợ vì đây là lần đầu tiên có đứa dám tát nó.

“Sao tôi không dám chứ cô cùng đám kia lên tuốt một lượt đi không thì tôi cảm thấy không bỏ đâu” – Nó cười cợt xoa bàn tay với nhau nhìn liếc qua Tổ Ny.

“Hừ không biết lượng sức mình thì chết sớm lắm đấy, lên hết cho tôi” – Tổ Ny nhếch môi cười lạnh rồi chỉ tay về phía nó.

“Xột xoạt”

Bỗng từ bụi cây chui ra vài người đàn ông cao to đang dơ nanh vuốt về phía nó

“Ồ hay đấy thế là có cuộc vui để chơi rồi” – Nó cười lạnh rồi thủ thế chuẩn bị tấn công.

Đám kia nghe thấy thế liền chạy vọt lên áp sát nó nhưng nó đã lường trước nên nó liền bình tĩnh tiếp đón sự “Nhiệt tình” của đám người kia. Nó tiến lên đánh vài tên đàn ông có kĩ thuật kia trước. Chỉ khoảng vài phút sau hình ảnh trước mặt khiến chúng há hốc mồm “Những tên gọi là có kĩ thuật đó đang nằm gục dưới chân nó”.

“Tôi và hắn không liên quan đến nhau nên tôi cho cô một cơ hội là CÚT khỏi đây ngay trước khi tôi đổi ý” – Nó ung dung xoa xoa nắm tay tỏ ra vẻ khinh thường liếc chúng.

“Cô Cô cứ đợi đấy tôi sẽ không bỏ qua cho cô đâu” – Tổ Ny từ lúc nãy đã khiến khuôn mặt cắt không còn giọt máu nào nhưng hai má lại đỏ lên vì hai cái tát của nó.

“Đã bảo là tôi và hấn không liên quan mà nhĩ, thôi kệ coi như một bài luyện tập đi” – Nó hờ hững nhìn đám người chạy đi.

“Bốp Bốp Bốp” Sau một lúc khi bọn chúng rời đi thì bỗng trong không khí vang lên vài tiếng vỗ tay từ một chỗ khuất bóng rất khó phát hiện có người hay không đứng đó.

“Không cần giả thần giả quỷ đâu tôi biết anh đứng ở đó từ trước rồi” – Nó chẳng tỏ ra giật mình mà đầy khinh thường liếc người đó thì có chút giật mình vì đó là Gyn, đơn giản nó giật mình vì lúc chúng nó rời đi thì nó mới biết có người theo dõi, rất khó để tránh ra khỏi tầm kiểm soát của nó vì nó cũng được huấn luyện kỹ càng.

“Thân thủ cô cũng khá đấy” – Hấn cười cười nhìn nó.

“Không liên quan đến anh mà chuyện này cũng là từ anh mà ra thôi, mà tại sao anh lại ở đây bây giờ cũng tối rồi mà hay anh theo dõi tôi vậy.” – Nó vẫn chẳng thèm để tâm đến mấy câu hỏi.

“Haizzz !! Thứ nhất là không liên quan đến tôi thứ hai là tôi không theo dõi cô chỉ là tôi định ra về thì nổi hứng ra đây mà thôi và xem cô thế nào nếu cô có làm sao thì ai trả nợ cho tôi đây.” – Hấn phớt lờ lời nói của nó.

“Anh yên tâm tôi không chết dễ thế đâu” – Nó chẳng mấy quan tâm nhưng trong lòng thì hơi giận chút nhưng không hiểu vì sao lúc hấn xuất hiện thì nó vô cùng vui nhưng nghe đến từ “Ai trả nợ cho tôi” thì nó như bị tạt cả gáo nước lạnh giữa mùa đông vậy.

Thật ra hấn cũng chả có hứng thú gì vì nơi đây có nơi nào là hấn chưa từng ngắm chẳng qua lúc sắp về thấy nó không có ý định về nhà nên lo lắng đi theo nhưng hấn cũng không biết tại sao lại lo lắng đi theo nó nữa, lúc nhìn thấy nó bị mọi người vây đánh hấn còn định nhảy ra cứu nữa nhưng lý trí đã bảo hấn cô gái này không tầm thường nên cứ đợi xem đã . (Bãng : Quan tâm kia quan tâm kia, chắc sắp có gì rồi !!).

“Cô giỏi võ như vậy thì làm bạn gái tôi kiêm luôn vệ sĩ bảo vệ tôi cho tôi đi” – Hấn cũng không biết vì sao mà lại nói ra yêu cầu này hấn cứ tưởng là mình sẽ đưa ra một yêu cầu kiểu như giúp việc, đầu bếp riêng,... cho hấn cơ.

Bạn đang đọc truyện *Tạm Dừng Sự Lạnh Lùng Của Em Lại Đi Bời Vì Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Bắt Đầu

“Cô giỏi võ như vậy thì làm bạn gái tôi kiêm luôn vệ sĩ bảo vệ tôi cho tôi đi” – Hấn cũng không biết vì sao mà lại nói ra yêu cầu này hấn cứ tưởng là mình sẽ đưa ra một yêu cầu khó đỡ lắm cơ.

“Cái... Cái... Cái gì Bạn gái anh” – Nó nghe xem thì lấp bắp tròn mắt nhìn hấn.

“Cô không nghe rõ sao Bạn gái kiêm vệ sĩ nhưng cô yên tâm làm vệ sĩ là chủ yếu bạn gái là phụ mà thôi và cô cũng đừng quên đã đáp ứng tôi” – Hấn nhìn cười trước biểu hiện của nó.

Nó dờ khóc dờ cười, nó đường đường bang chủ của thiên long bang mà lại đi làm vệ sĩ kiêm bạn gái của hấn nhưng nó liền nuốt trôi cục tức này xuống gật đầu vâng hấn nhưng trong lòng tự nhủ “Anh sẽ biết tay tôi, để tôi cho anh biết cái giá khi giám trừu đùa tôi”

“Bắt đầu từ mai đi còn giờ về thôi chắc anh hai cô cũng lo rồi” – Hấn thấy nó gật đầu thì vui vẻ

“Đi thôi” – Nó chỉ muốn đánh chết hấn vì đặt ra yêu cầu ấy nhưng nó vẫn nhịn, bước ra xe về nhà

Về đến nhà.

“Sao em về muộn vậy” – Killer vì lo lắng nên đã đứng đợi ở cửa.

“Em có việc” – Nó vừa xuống xe đã thấy anh hai nó nhưng lại chả lấy một sự vui mừng vì có người anh quan tâm nó như thế

“Vào nhà đi Tâm nhĩ” – Bỗng từ cửa, Vũ Văn – Anh cả của nó và Killer bước ra vui mừng gọi nó vào.

Nó gật đầu rồi chẳng thèm chào hấn một tiếng mà hùng hực đi vào nhà.

“Mai là bắt đầu nên đi cho đúng giờ đó” – Hấn nhìn bóng lưng đã khuất dần nói.

“Hừ” – Nó chẳng thèm quay lại trả lời mà càng tức điên hơn người còn tỏa ra chút sát khí.

Hai anh nó thì đầy khó hiểu trước câu nói đầy ẩn dụ của hấn, trong lòng đầy nghi hoặc trước biểu hiện giận dữ như muốn ăn thịt hấn của nó vì hấn nghĩ là còn có người để nó tỏ ra cái bộ mặt ấy nhiều tên khiến nó trung ra cái bộ mặt ấy đã của nát nhà tan hoặc là đang nằm dưới chân rồi mà Vũ Văn và Vũ Văn thấy cái thái độ đó có chút rét lạnh nhưng Killer thì có chút khó xử vì dù sao hấn cũng là bạn nhưng cũng không phải người tầm thường mà là bang chủ Hắc Ưng Bang. Killer cùng Vũ Văn định vào hỏi nó nhưng rồi nghĩ nghĩ một lúc lại thôi.

Hấn trước cái bộ mặt đó thì chỉ cười cười rồi nhảy lên xe phóng tít về nhà để lại hai bộ mặt tràn đầy nghi hoặc của hai người anh của nó.

Hôm sau, nó đang đi dạo trong sân trường cùng đám bạn thì chợt nghe thấy tiếng gọi của tên đáng ghét nào đó.

“Cô đã đến bây giờ bắt đầu công việc luôn đi tôi nghĩ cô nên làm vệ sĩ cho tôi lúc nào cần thì sẽ làm bạn gái tôi” – Hấn cười nhìn nó.

“Bạn... bạn gái á” – Hai từ vừa thốt ra khỏi miệng hấn khiến đám bạn nó giật mình không thôi, chúng nó quen nhau đã lâu chẳng hề lại không biết tính nó.

“Các cậu cứ lên lớp trước đi mình sẽ theo sau” – Nó liền xua tay tránh phải trả lời.

“Được nhưng tí nữa kể cho mình nghe chuyện gì xảy ra nhé” – Jen cười rồi kéo tay đám bạn lên lớp.

“Này tôi đã nói là sẽ đáp ứng anh, nên không cần nhắc tôi đâu” – Thấy đám bạn đi xa thì nó quay phắt lại nói với hấn.

“Tôi sợ cô quên thôi, bắt đầu từ hôm nay đi tôi sẽ nhận nhiệm vụ đưa đón trông chừng cô nhưng cô cũng có nhiệm vụ là bảo vệ và làm theo yêu cầu của tôi” – Hấn chẳng thèm quan tâm đến tâm trạng của nó mà tiếp tục nói.

“Từ nãy đến giờ nói nhiều quá cô đi mua nước cho tôi đi TÂM NHI” – Hấn bắt chợt cười trêu ghẹo nó.

“Anh Tôi là vệ sĩ không phải là cái chân giúp việc của anh đâu và anh nên gọi tôi là TUỞNG TÂM CHÚ KHÔNG PHẢI TÂM NHI” – Nghe thấy thế mặt nó chợt đen lại.

“Này vệ sĩ tức là bảo vệ mạng sống cho tôi đó cơ thể chúng ta đa phần là nước bây giờ tôi thiếu nước cũng khó bảo toàn mạng sống nha và tôi thích gọi tên cô là TÂM NHI hơn” – Hấn đã nghĩ sẵn câu trả lời rồi nên cũng đáp lại luôn.

“Hừ tùy anh, anh lên lớp trước đi” – Nó nghiêng răng kèn kẹt rồi bỏ hấn lại một mình đi vào căng tin trường.

“Hóa ra cô cũng biết nghe lời đấy.” – Hấn nhìn bóng lưng nó khuất dần mới bước chân đi lên lớp trên môi hấn cũng giữ ý cười.

Bạn đang đọc truyện *Tạm Dừng Sự Lạnh Lùng Của Em Lại Đi Bờ Vì Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Tôi Sẽ “Đền Đáp” Đủ Cho Anh.

Đây là lần đầu tiên nó bị người khác sai khiến đi mua đồ cho người ta nên nó biết không thể phản kháng nên nó nghiêng răng kèn kẹt người còn tỏ ra ít sát khí khiến mấy người xung quanh rợn cả tóc gáy lên, nó thấy cái chai ngửa mất liên đã nó một cái nhưng trong đầu nó lại chợt lóe lên một ý nghĩ gì đó khiến nó cười không kiềm chế nghe thấy mà ghê.

Vào lớp nó đi ra chỗ mặt hấn, đặt chai nước đang cầm trên tay xuống trước mặt hấn, hành động đó không chỉ khiến bạn bè hấn, nó trợn mắt há hốc mồm mà còn cả lớp nữa.

“Ồ cô ta moi vào lớp được mấy tháng mà đã dám tán tỉnh anh ấy sao” – Một cô gái gần đó nói nhỏ với đứa bạn bên cạnh.

“Sao mà mình biết nhưng cô ta đúng là có khí chất hơn người” – Đứa con gái bên cạnh không thể không thừa nhận với bộ mặt đầy sự nghi hoặc.

“Thế mà anh ấy không phản đối kìa mình nhớ có lần con bé Tổ Ny đem chai nước cho anh ấy lại bị anh ấy vứt phăng đi” – Cô gái C cũng lảng xảng ra bàn tán.

“Được lắm cô bảo là không liên quan đến anh ấy đấy” – Tổ Ny ở bàn xa xa hấn cắn răng hừ lạnh

“Yên tâm đi Tổ Ny dù sao cũng là đứa con gái mà thôi chúng ta bỏ chút tiền thuê một đám côn đồ đánh rồi cho chúng chơi một lát chắc chúng sẽ thích” – Tề Mạn hừ lạnh liếc nó rồi quay lại nói với Tổ Ny.

“Cứ giao cho tao đi mày yên tâm tao sẽ xử nó” – Lạc Liên mở một nụ cười độc ác.

“Cô ta sẽ không cười được lâu đâu” – Tiểu Tổ bỗng lên tiếng.

“Được !! Nụ Cười kia sẽ sớm tàn thôi” – Tổ Ny cười cười đầy thâm độc.

Bên phía kia bạn bè nó thì há hốc mồm vì chúng nó chơi với nhau từ nhỏ biết thừa tính của nó, nó là một đứa trẻ lạc quan yêu đời vui vẻ nụ cười thì luôn thường trực trên môi nhưng lại có đôi chút bướng bỉnh nhưng từ khi nó mất mẹ thì trở nên băng lãnh hơn nhiều gần như chưa từng cười khó gần hơn nhiều đến ngay cả anh trai với bố nó còn khó gần nó nhưng vì chúng nó chơi với nhau từ nhỏ nên Jen, Anna, Sindy phải cố mãi mới giúp nó anh trai với bố nó gần gũi nó hơn cũng giúp nó cùng chung tay lập nên Thiên Long Bang mặc dù vậy nhưng nó là một người ngoài cứng trong mềm không biết từ khi mất mẹ nó đã khóc thầm bao nhiêu.

Đối với hành động đó thì Killer khỏi nói gì chỉ há hốc mồm còn Jin Koll thì bất ngờ vì hấn gần như cái bộ mặt hơn hờ của hấn.

Nó đưa chai nước cho hấn xong thì liền ngồi về chỗ. Hấn cầm chai nước nhìn nó cười cười rồi mở nắp để uống thì vừa uống được một ngụm thì.

“Phụt” – Hấn phun hết nước từ miệng ra ném chai nước khỏi tay chỉ vào mặt nó,

“Cô ... Cô cho tôi uống nước là sao” – Hấn đầy căm phẫn chỉ tay về phía nó vì đây là lần đầu tiên hấn bị người ta “Chơi”.

“Anh chỉ bảo là muốn uống nước thôi né chứ có bảo là nước gì đâu tôi còn nhân từ chán chưa cho anh uống nhưng loại nước khác nữa cơ” – Nó nhún vai tỏ vẻ vô tội.

Chính hành động đó khiến đám bạn nó, hấn phải cười bỏ còn bọn con gái ở lớp thì mặt đen lại nhất là Tổ Ny lại càng đen hơn

“Dám làm thế với anh ấy sao” – Tổ Ny ức đến nổi muốn nổ tung.

Bỗng nó lên tiếng.

“Em xin lỗi mà anh Gyn” – Nó quay ra chọc chọc vào người hấn bỏ ra bộ mặt thiên thần hối lỗi.

“Tên ngốc nghếch nhà anh” – Nó nói rồi dí sát miệng nhỏ nhắn vào tay hấn, cảnh tượng như trong tranh này đập ngay vào mắt mọi người khiến có người ngẩn ngơ có người tức giận như muốn nổ tung còn đám bạn nó thì há hốc mồm muốn ngất xỉu.

“TÂM NHI à, không sao đâu” – Hấn cũng gượng cười rồi cũng ghé sát vào tai của nó nói.

“Tôi sẽ cho cô biết cái giá khi đùa với lửa đó TÂM NHI à” – Hấn nhớ đến cái vai vệ sĩ kiêm bạn gái của cô mà anh cười thầm.

“Đội rồi xem ai là lửa” – Nó không thèm để ý đến lời nói của hấn mà quay phắt đi.

Bạn đang đọc truyện *Tạm Dừng Sự Lạnh Lùng Của Em Lại Đi Bời Vì Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Trái Tim Bắt Đầu Thốn Thức.

Sau cái màn uống nước đầy bi hài kia kết thúc thì lớp lại trở nên yên tĩnh hơn, Anna Jen Sindy Killer Koll Jin đang định chạy hỏi han về chuyện vừa xảy ra thì một cuộc chiến giữa Jin – Jen, Sindy – Koll, Anna – Killer, haizz đúng là không thể nói nổi, trước khi nó đến đây học bọn nó đã là những đôi “oan gia ngõ hẹp” của nhau rồi cuộc chiến của bạn bè nó và hấn đang nảy lửa thì cô giáo vào nên đang ngâm ngùi về chỗ nhưng vẫn lườm huyệt nhau.

Trong giờ học, nó đang nghĩ bâng quơ gì đó thì cảm thấy tay mình như có ai cầm lấy, nó giật mình quay lại nhìn thì thấy một bàn tay to lớn, có chút lạnh đang đặt lên tay nó thì nó nhận ra là hấn đang cười cười ghé vào tai nó.

“Yên tâm tôi sẽ “đền đáp” lại cô còn bây giờ cô đóng vai bạn gái tôi chút đi” – Hấn đầy châm chọc nói với nó.

“Tôi đợi sự “Đền đáp” của anh” – Nó cũng không có gì lo sợ đáp.

Thấy cái hành động thân mật đến điên cuồng thì con bé Tô Ny chỉ muốn đi đập xả giận nên nó liền nghĩ ra kế để trả thù, Tổ Ny viết gì đó vào tờ giấy đưa rồi nhờ đứa bạn đưa cho nó.

“Đây chuyện lần trước chưa xong đâu nên cô cứ thân mật với anh ấy đi” – Nó đang ngồi thì có người ngồi đằng sau vỗ vai nó đưa một tờ giấy rồi chỉ vào người Tổ Ny.

Nhận được tờ giấy rồi nó cười lạnh lùng liếc nó khiến nó lạnh cả sống lưng nhưng Tô Nỵ lại tỏ ra cứng rắn giả tạo như không sợ.

“Này cô có muốn ra ngoài chút khoogn tiết học này chán quá” – Hấn cũng liếc qua mẫu giấy thấy chán ghét cô ta hơn nên mới hỏi nhỏ nó.

“Đi thôi tôi cũng đang chán lắm anh có cách gì hay không” – Nó chợt nghe thấy giọng hấn bên tai cùng câu hỏi kia nên quay phắt lại cười vui vẻ nhìn hấn.

Vài tháng tiếp xúc với nó nên hấn cũng hiểu rõ tính nó hơn, nó đã chán ghét ai thì chẳng còn để tâm người đó nói và làm gì nữa, đôi khi còn nở một nụ cười chết người cho đối phương khiến đối phương lạnh cả sống lưng.

“Cô một tôi một” – Hấn nói rồi chìa tay ra chỗ nó hai thanh phi đao loại nhỏ không có nhiều sát thương cho đối phương chủ yếu là để dọa

“Phi đao loại BF5, dùng để đánh lạc hướng hoặc truyền tin” – Nó cũng có chút nghi hoặc trước hai cái phi tiêu trước mặt

“Sao cô biết” – Hấn nghe nó nói mà có chút giật mình vì một cô gái trẻ dung mạo tuyệt đẹp như thế lại biết loại phi đao này vì thường là người trong thế giới hắc đạo mới biết.

*Phi đao BF5 (Băng: Tên này là do mình tự nghĩ nhé) là loại phi đao nhí thân dài khoảng 5cm thường được sản xuất trong thế giới hắc đạo dùng để truyền tin để tranh bị lộ hay bị điều tra qua tín nhắn, một loại phi đao có ít sát thương. Phi đao trong thế giới hắc đạo từ BF5 đến BF 1 càng xuống thì uy lực càng mạnh mà loại BF1 là loại hiếm có thể vô ảnh giết người. Mặc dù nói loại BF5 là loại dùng để truyền tin nhưng mà nó có cũng độ nguy hiểm nhất định khi vào tay người nhà nghề luyện phi đao.

“Tôi có nghe anh Killer nói qua” – Nó đành phải lảng tránh đi lấy anh nó làm bìa đỡ đạn vậy.

“Được rồi bây giờ nhé nếu cô có thể ném chúng cái bút của cô ta thì tôi coi như thua nếu không thì tôi thắng đồng ý chứ” – Hấn cùng quên luôn tập trung nói với nó.

“Được, nếu thua thì sao đây” – Nó cũng tỏ ra vô cùng hứng thú vì cái lớp học này vô cùng nhàm chán.

“Làm theo yêu cầu nhỏ nhỏ của người thắng được chứ” – Hấn cũng tỏ ra hào hứng khi nó nói thế.

“Được thôi” – Nó cười cười rồi nhanh tay nắm lấy thanh phi đao.

“Cô ném trước đi” – Hấn đưa tay về phía cô.

“Keng” – một tiếng của kim loại vang lên làm mọi người chú ý lắm nên ai cũng ngơ ngác nhìn nó và hấn. Nó đã ném trượt thật ra đối với nó chuyện này dễ như ăn kẹo vậy nó đường đường là Dragon sky mà nhưng ném đang nhắm nhắm vào cái bút kia thì chợt nhớ ra có người nhìn mình mà lúc trước mình đã biết được thông tin về thanh phi đao nên đành ném trượt vì sợ sẽ gây sự nghi ngờ cho hấn mặc dù đã đồng ý cái phần thưởng kia nhưng cũng đành ngậm ngùi chịu thua. Nhưng còn chiếc phi đao của hấn đã khiến cái bút của con bé Tô Nỵ bật ra mà đúng lúc cô giáo để ý đến nên vô cùng tức giận.

“Cả hai em làm trò gì vậy đi ra khỏi lớp cho tôi” – Hấn và nó không nói một lời tự động đứng lên đi ra khỏi lớp vì đã đạt được như kế hoạch.

Ra khỏi lớp đi xuống sân trường nó và hấn tìm một chỗ dưới gốc cây ngồi rồi hấn quay sang nhìn nó.

“Hừm !! Cái yêu cầu nhỏ nhỏ tôi đã nghĩ ra là cả ngày hôm nay cô sẽ đi chơi với tôi đó” – Hấn cười cười rồi bấm điện thoại gọi xe ô tô.

“Haizz được tôi cũng đang chán” – Nó cũng không biết bản thân tại sao lại đồng ý đáng nhẽ sẽ nổi giận lên mắng chửi hấn chứ nhưng trong lòng nó đang hoan hô, tràn đến một sự vui mừng khó diễn tả.

Hấn tưởng mình nghe nhầm nên quay lại nhìn nó đầy vẻ bất ngờ, hai mắt chạm nhau như tạo ra những tia cảm xúc vậy. Hấn nhìn nó trong cái khung cảnh thờ mộng ấy ánh nắng chiếu vào cái khuôn mặt thiên thần lá đang rủ trên vai cùng với sự đỏ hồng trên khuôn mặt ấy khiến lòng hấn tràn đầy sự thỏa mãn, áp áp. Còn nó khi nhìn thấy hấn thì trong lòng như có ngọn lửa nào đó tưởng chừng đã tắt mà lại đang được hấn nhen nhóm lên, cái ngọn lửa ấm áp ấy khiến mặt nó đỏ hồng lên ngại ngùng, cái cảm xúc ấy nó tưởng đã mất đi từ lâu rồi chứ.

Hai người khác nhau như đang cùng chung một cảm xúc, một nhịp đập, chung một niềm vui mừng.... có thể tình yêu họ sẽ bắt đầu từ đây chăng. Mời các bạn đọc tiếp các chương tiếp nhé. Băng Thân !!!

Chào các bạn đọc giả mình cũng không nghĩ là bộ truyện lại được nhiều lượt đọc như vậy mong các bạn đọc xong có thể cho mình ý kiến để rút được kinh nghiệm từ các chương và các bộ truyện sau vì đây là bộ truyện đầu tay của mình. Mình là một tác giả nam và còn trẻ (sắp 17 thôi nha) nên có thể một số câu từ chưa được hay chính xác mong mọi người bỏ qua cho. Băng Thân !!!!

Bạn đang đọc truyện *Tạm Dừng Sự Lạnh Lùng Của Em Lại Đi Bờ Vì Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Kí Ức Đau Thương.

Nó và hấn, hai đôi mắt gặp nhau như chẳng muốn rời đôi mắt màu xanh của hấn cùng đôi mắt màu nâu của nó như gắn kết với nhau chẳng muốn cách rời nữa rồi. Nó thì ngây ngơ chờ ra nhưng chẳng muốn rời cái ánh mắt hút hồn người ấy, vì nó chưa yêu ai bao giờ nên chẳng biết cái cảm giác ấm áp này là gì nữa chỉ biết là nó muốn nhìn mãi không rời.

Đối với hấn, hấn chưa từng có cảm xúc như thế này với bất cứ cô gái nào những cô gái mà hấn nhận là “Người yêu” chỉ là cái thú vui của hấn mà thôi, hấn tự nhiên rời đi đôi mắt nâu tuyệt đẹp nhìn lên đôi môi đỏ mọng hút hồn người ấy mà chỉ muốn cắn một cái nên hấn tiến tới hai đôi mắt chỉ cách nhau 1 cm mà thôi hấn nghiêm mặt định đặt môi mình lên đôi môi đỏ mọng ấy.

“Sao tay chân lại không có chút sức lực vậy” – Nó lúc này mắt đã nhắm nghiền lại nhưng bản cái phần tình cảm trong cơ thể lại thôi thúc nó chạm lấy cái đôi môi thô rất lạnh lùng kia.

“Reng Reng” bỗng nhiên tiếng điện thoại vang lên làm nó và hấn giật nảy mình tách nhau ra ngay lập tức.

“Alo !!!! Có chuyện gì vậy” – Hấn gần giọng mà có gì đó ngại ngùng.

“Thưa cậu chỉ xe đã đến rồi ạ” – Đầu dây bên kia khi nghe thấy giọng lạnh lùng của hấn đành khép nép trả lời.

“À tôi suýt quên chúng tôi ra ngay bây giờ đây” – Hấn gõ vào đầu chỉ vì cảnh tỉnh từ lúc này mà suýt quên cả cái yêu cầu nhỏ của hấn rồi kéo tay nó đứng lên.

“Xe đã đợi ở cổng rồi chúng ta ra thôi” – Hấn chẳng dám quay lại nhìn nó mà nhìn về phía cổng trường kéo tay nó đi.

“Ngày đi đâu cơ” – Nó vẫn ngơ ngác trên mày đầy vẻ khó hiểu cùng những nét ngại ngùng chưa tan đi hết.

“Ngày cô quên hả không phải cô đã đáp ứng đi chơi với tôi sao” – Hấn vẫn không quay lại nhìn nó mà kéo tay nó đi, vẫn nhìn ra phía cổng trường mà trả lời nó.

“À ừ đi thôi mà tôi có thể tự đi anh nắm như thế này tôi thấy” – Nó như chợt nhớ ra điều gì đó nhưng nhing xuống bàn tay mình đang được một bàn tay thô ráp, lạnh lùng nhưng có chút ấm áp truyền đến cơ thể nó.

“Đi ... Đi thôi” – Hấn nhìn xuống bàn tay mình không biết đã nắm lấy bàn tay trắng như ngọc của nó từ bao giờ rồi buông tay ra phía chỗ cái xe.

*Lên xe:

“Giờ cô muốn đi đâu” – Hấn rút cuộc cũng đủ can đảm nhìn nó.

“Ngày tôi thua cuộc mà tùy anh quyết định thôi” – Nó còn hơi rụt rè nhưng vẫn cố quay ra trả lời hấn.

“Tôi chỉ nói là đi chơi cùng tôi thôi nên chỗ đi tùy cô quyết định” – Hấn biết lúc này do mình không phải trước nên nhường nó một chút.

“Vậy đi công viên X đi” – Nó nghe xong thì chợt mở miệng trả lời không suy nghĩ.

“Cô là trẻ con sao” – Hấn nghe xong thì dờ khóc dờ cười nhìn nó, một con người hay tỏ ra lạnh lùng đối với mọi thứ lại thích đi công viên chơi sao.

“Tôi chợt muốn đến đó mà thôi” – Cô chống tay lên cửa sổ nhìn xa xăm đôi mắt có một tầng phiền hồng nhẹ nhàng.

Nó không còn quan tâm đến ai xung quanh nữa mà chìm đắm trong cái ký ức vui vẻ ấy.

“Mẹ ơi nơi này rất đẹp nha” – Một cô bé tầm 8 tuổi đang cầm cái kẹo bông trên mặt đầy hạnh phúc.

“Tam nhi ngoan thì mẹ sẽ cho Tam Nhi đến đây nhiều hơn nữa chơi nhiều hơn nữa nhé” – Một người phụ nữ xinh đẹp nhìn nó đầy yêu thương nói.

“Được ạ Được ạ Tam Nhi sẽ ngoan ạ” – Đứa bé gái vui vẻ vui vẻ nhưng ánh mắt chợt nhìn cái hàng kem ở phía xa đó.

“Mẹ ơi kem kia kem kia con muốn ăn kem” – Đứa bé gái đó nhìn quán kem rồi thoát khỏi tay người phụ nữ kia lao vội tới.

“Tam Nhi con cẩn thận” – Người phụ nữ hốt hoảng lao theo đứa bé.

“Kít” – Một tiếng phanh xe dài khiến người ta chói tai chỉ thấy một người phụ nữ đang nằm trên vũng máu còn đứa bé gái cách đó không xa run run.

“Mẹ ơi mẹ tỉnh dậy mẹ còn phải đưa con đi chơi nữa mà, Tam nhi ngoan không đòi kem của mẹ nữa đâu” – Con bé thất thần mặt cắt không còn giọt máu đi đến chỗ mẹ con bé lay lay người.

“Mẹ ơi tỉnh dậy đi mà mẹ cứ ngủ thế Tam Nhi không vui đâu” – Con bé vẫn cứ vậy lay lay người mẹ nó.

“Mẹ” – Con bé bỗng hét lẫn đầy sợ hãi.

Đang chìm đắm trong quá khứ đau thương ấy thì có ai chợt lay người nó kéo nó ra khỏi những hồi ức ấy.

“Này cô khóc à, cô không cần phải vui mừng quá thế đâu chỉ là một chuyến đi chơi thôi mà khỏi cần cảm ơn” – Hấn đầy khó hiểu tự hỏi chẳng lẽ cô lại xúc động vì một chuyến đi chơi như vậy sao.

“Ai khóc mà ai cần cảm ơn anh chứ” – Nó hừ lạnh rồi nhảy vọt xuống xe không quan tâm tới hấn nữa.

“Cô...” – Hấn cũng hết cách vì nó đúng là nắng mưa thất thường mà.

Minh sẽ cố viết dài nhất có thể vì bộ truyện đầu tiên mình viết nên mình sẽ cố gắng. Mỗi câu bình luận của bạn là một động lực cho bản thân mình viết tiếp nên cảm ơn các bạn

Bạn đang đọc truyện *Tạm Dừng Sự Lạnh Lùng Của Em Lại Đi Bời Vì Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Nguy Hiểm

Nó và hấn nhưng chơi trò đuổi bắt vậy, nó vừa xuống xe đã chạy vọt về phía trung tâm còn hấn thì vừa xuống xe chả biết gì nên đành đuổi theo nó. Nó đã đứng ngay tại trung tâm nhìn xung quanh như một đứa trẻ mới được đi chơi vậy.

“Cuối cùng cũng trở lại nơi đây, mặc thật sự muốn quên đi nơi đây nhưng không thể” – Nó lẩm bẩm mà mắt chợt muôn khóc thì có ai đó từ phía sau vỗ vai nó.

“Cô chạy gì mà nhanh thế, từ lúc đến đây cô mít ướt vậy à sao thế kể tôi nghe đi” – Hấn vừa thờ hồng học vừa nói.

“Không phải chuyện của anh mà giờ chúng ta làm gì đây” - Nó đành dừng dòng suy nghĩ lại rồi quay lại nói với hấn.

“Ờ hèm! Mặc dù hôm nay đi chơi nhưng cô vẫn làm nhiệm vụ của cô là làm vệ sĩ kiêm bạn gái giờ tôi đói rồi đi mua đồ ăn cho tôi” – Hấn đi về chiếc ghế ngồi xuống rồi nhovn miệng cười với nó.

“Được thôi” – Nó vốn đang buồn thì bị hấn “đền đáp” nên tức giận đi mua đồ ăn cho hấn.

Một lúc lâu sau nó trở về về một đồng thứ trên tay mà toàn là đồ nó thích ăn.

“Này của anh” – Nó cười rồi đưa cái túi trên tay cho hấn.

“Cô đùa à tôi đói chứ có phải là cô đói đâu mà cô mua toàn những thứ cô thích thế này” – Hấn nhìn vào túi đựng đầy thức ăn rồi dờ khóc dờ cười ngược lên nhìn nó.

“Anh không nói là muốn ăn gì nha, hóa ra anh cũng kém thông minh thật một chiêu mà bị dính đến hai lần” – Nó lấy ra cái bánh cá vừa ăn vừa nói với hấn.

“Vậy bây giờ cô có thể mua cho tôi một ly CAFÉ được không?” – Hấn chưa chịu thua nên vẫn sai nó đi mua đồ cho hấn.

“Được, tôi đi liền” – Nó nghe hấn nói thì đặt túi thức ăn xuống đứng lên nở một nụ cười tinh nghịch rồi chạy đi.

“Của anh” – Một lúc lâu sau nó cầm về một cốc capuchino đưa cho hấn.

“Này tôi là đàn ông nên thường uống cà phê đen sao cô lại mua capuchino loại nhẹ như vậy” – Hấn nhìn cốc nước trên tay nó rồi một lần nữa đầy khó hiểu nhìn nó.

“Đây là lần thứ ba rồi đấy anh có bảo tôi là uống cà phê gì đâu capuchino cũng là cà phê đó đồ CHẬM HIẾU” – Nó lại nở cái nụ cười đuể cợt nhìn hấn đầy châm chọc

“Cô ... Cô được lắm” – Hấn gấn từng chữ một vì đây là lần đầu tiên hấn bị người khác gọi là đồ chậm hiểu.

“Bây giờ cô đi mua ngay một suất hamburger cỡ lớn còn loại nào tùy cô, một cà phê đen thế đã đủ yêu cầu chưa hả?” – Hấn bó tay chịu thua vốn hấn định “đền đáp” cho cô nhưng bụng hấn lại phản đối nên tạm thời chịu hàng.

“Được anh đợi tôi chút” – Nó còn đang định trêu hấn thêm lúc nữa nhưng nghe thấy tiếng bụng của hấn kêu nên cũng không đành lòng trả lời hấn rồi đi mua cho hấn.

Vài phút sau nó đã về với hai hộp hamburger cùng với hai cốc nước, nó tiến lại gần hấn rồi đưa cái túi có cốc cà phê đen cho hấn.

“Này của anh” – Nó đứng trước mặt hấn nhìn vào cái túi để xem túi nào của hấn rồi với tay ra đưa cho hấn.

“Cảm ơn cô mà tôi tưởng cô đã có đồ ăn rồi cơ mà” – Hấn chỉ tay vào cái túi đồ ăn lúc nãy rồi dùng ánh mắt chăm chọc nhìn cô.

“Tai tôi dói đó là đồ ăn vặt mà” – Nó cứng ngắc trước câu hỏi đầy chăm chọc của hấn rồi ngại ngùng trả lời đồng đó là vì nó muốn trêu tức hấn mà thêu mà bây giờ lại bị trêu lại.

“Cô đúng là lợn mà” – Hấn suýt nữa thì cười thành tiếng nhưng vẫn đủ âm thanh để lọt vào tai nó.

“Anh” – Cuối cùng là “gậy ông đập lưng ông” chính cái đồng mà nó đem về trêu tức hấn lại bị hấn đem ra trêu ngược lại.

“Được rồi ăn đi” – Hấn cũng xua tay rồi vỗ vai cái chỗ bên cạnh ý bảo nó ngồi xuống.

Nó cũng không ngại ngần gì nên đã đặt mông ngồi xuống bên cạnh hấn đặt chiếc bánh lên miệng bắt đầu ăn.

“Ăn xong làm gì đây chẳng lẽ đến đây tìm cảnh đẹp để ngồi ăn hamburger hả” – Nó nuốt ực miếng bánh xuống rồi hỏi.

“Đương nhiên là không rồi cô không nghĩ là tôi rảnh đến thế chứ” – Hấn chẳng thèm quay lại nhìn mà nó vừa ăn vừa trả lời.

“Tôi thì nghĩ anh rất là rảnh vì có cái bộ óc nhỏ nhỏ của anh bị tôi lừa đến 3 lần” – Nó cười cười trêu tức hấn.

“Còn hơn cái đồ ăn nhiều như heo” – Hấn cũng chẳng tức giận với nó mà còn ném đá ngược lại.

Nó và Hấn như chó với mèo vậy khó có thể đi gần với nhau. Ăn uống thì nó đã bị hấn kéo đi chơi đủ trò: cảm giác mạnh thì chiếm đa số trong những trò nó và hấn chơi nhưng xuống mặt hai đứa cứ ỉu xiu.

“Đúng là trò cảm giác ‘nhẹ’” – Nó và hấn cùng đồng thanh nói.

Chúng nó không biết đã chơi bao lâu rồi chỉ biết trời càng dần dần tối, mọi loại đèn cũng bắt đầu phát sáng trông rất lãng mạn. Nó từ phía xa nhìn thấy chỗ bắn súng lay gấu bông nên nó nổi hứng mặc dù nó vốn lạnh lùng nhưng đi với hấn cái về ngoài đó chạy đi đâu không biết.

“Cô gây cho tôi không ít bất ngờ bây giờ lại muốn thú bông sao” – Hấn nghe xong thì giật mình thầm nghĩ cô bé lạnh lùng như thế mà lại thích trò trẻ con như thế sao nhưng hấn cũng không phản đối mà đi ra đó đưa tiền cho người quản lý rồi cầm khẩu súng lên nhắm vào con gấu to nhất có màu trắng tinh khiết như nó vậy.

Hấn dù sao cũng là bang chủ Hắc Ưng Bang nên bắn cái là trúng liền khiến mặt người quản lý gian hàng há hốc mồm không tin. Hấn cầm con gấu bông quay ra đưa cho nó nhưng phát hiện có gì không ổn từ khuôn mặt nó.

“Cô sao vậy ?” – Hấn liền hỏi nó ngay.

“Có ai đang theo dõi chúng ta họ còn lộ ra chút sát khí hình như không có thiện cảm” – Nó mặt mày cảnh giác vẫn đang cảm nhận gì đó.

“Vù vù” bỗng có tiếng xé gió vang lên chỉ thấy lấp ló vài vật gì đó thân nhỏ sắc bén đang bay về phía nó và hấn trong lúc không kịp phòng thủ.

“Huyt huyt”.

“Cẩn thận” – Nó kéo mạnh tay hấn xuống khiến cả hai người nằm bẹp dưới đất.

“Phi đao loại BF1 chúng cũng thật lắm tiền mạng của tôi cũng đáng giá nha” – Hấn nhìn liếc qua đã nhận ra thanh phi đao này.

*Phi đao BF1 (Bãng: xem ở trên nha) : loại phi đao nhỏ có lực sát thương lớn và vô cùng đắt đỏ một bộ phi đao cũng lên tới vài triệu USD.

“Chúng đến đây là vì tôi cô/anh tránh ra đi” – Cả hai cùng đồng thanh.

“Anh/cô ư ?” – Đồng thanh tập hai.

“Bây giờ không phải lúc để nghỉ chuyện chúng ta là ai ?” – Nó lập tức lên tiếng ngay không ngần ngại vì bản năng nó mách bảo chúng không đơn giản.

“Được tôi nghĩ chúng ta nên vừa phòng thủ vừa rút thôi chúng ta khó có thể đánh lại được chúng” – Hấn cũng không còn do dự đứng lên kéo tay nó.

Bất chợt từ trong bụi cây có vài bóng đen đang cầm dao phóng như bay về phía nó. Nó và hấn thấy thấy thì chỉ biết tránh những đường dao thâm độc như muốn dồn hai người nó vào chỗ chết vậy.

“Thân thù lợi hại” – Nó và hấn lại đồng thanh lần nữa vì không lo cho đối phương nên này giờ vẫn để ý đến nhau.

“Anh chạy trước tôi sẽ tìm chân chúng vì tôi là vệ sĩ của anh mà” – Nó định dừng lại thì hấn đã kéo tay nó.

“Cô là vệ sĩ nên bảo vệ an toàn cho tôi nhưng cũng không được bỏ mạng, bây giờ đi qua đường phía bên kia hòa lẫn vào đám người”- Hấn vô cùng giận giữ vì lời nói kia hấn định kéo tay nó sang đường thì bỗng nó chợt dừng lại nắm chặt tay hấn như không muốn cho hấn đi

"Cô cùng một lũ với chúng muốn giết tôi sao" - Mặt hấn chợt lạnh đi vì suy nghĩ trong đầu.

Bạn đang đọc truyện *Tạm Dừng Sự Lạnh Lùng Của Em Lại Đi Bởi Vì Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: First Kiss !!!!

"Cô cùng một lũ với chúng muốn giết tôi sao" - Mặt hấn chợt lạnh đi vì suy nghĩ trong đầu.

Đến via hè chuẩn bị qua đường thì nó chợt dừng lại đầu tuyên ra mồ hôi lạnh trong cô giờ là sợ hãi yếu đuối cần rút, vì chính nơi đây ngay tại đây cô đã làm cho người mẹ cô yêu thương phải chết. Cả thân thể nó run rẩy như sắp sụp đổ hai hàng nước mắt lăn dài trên má, mặt mũi tái nhợt cắt không còn chút máu nào.

“Cô sao vậy, tỉnh dậy đi tỉnh dậy” – Hấn định kéo nó sang đường thì hình như bị ai kéo lại nên hấn quay lại nhìn thì thấy nó đang run rẩy bàn tay lạnh ngắt nước mắt bắt đầu rơi chỉ thiếu chút nữa nó đã ngã quỵ xuống đất chính biểu hiện yếu đuối này làm hấn đập tắt ngay cái suy nghĩ trong đầu kia.

Đang lo lắng cho nó thì bỗng một bóng người lao đến đâm con dao về phía nó.

“cẩn thận” – Hấn hét lớn rồi đứng chắn về phía nó chịu ngay con dao đâm thẳng vào tay từng giọt máu chảy xuống bàn tay nó.

“Máu... Máu” – Nó nhìn hay bàn tay có chút dịch thể màu đỏ tanh mà phát run lên

“Mẹ ơi tỉnh dậy đi mẹ ơi” – Nó hoảng sợ hét lớn một tiếng rồi suýt ngã đi thì bỗng có tiếng hấn từ phía sau truyền đến.

“Em sao vậy tỉnh lại đi đừng làm anh sợ nữa” – Hấn lo lắng cho cô hơn cả vết thương vẫn còn trên tay mình.

Cô dần dần vùng dậy khỏi quá khứ đang đeo bám cô nhìn về phía hấn rồi nhìn cánh tay đang bị một con dao cắm sau vào chảy vô cùng nhiều máu thì nó chợt đứng dậy mặc dù chân vẫn còn run nhưng đỡ hơn trước nhiều rồi thấy thể nó liềm vòng ra sau tung một cước trung mặt tên áo đen rồi tung một quả bom khói có sẵn trong người rồi kéo hấn sang đường hòa vào đám đông.

“Chết tiệt ! Bang chủ sẽ không vui đâu” – Tên áo đen 1 bỗng lên tiếng.

“Chẳng ngờ thân thù chúng lại cao như vậy là do ta sơ ý rồi” – Tên áo đen 2 từ phía sau chạy lại.

“Đúng là quá sơ ý rồi nhưng không biết chúng là ai nhưng có vẻ giá của chúng rất cao khiến bang chủ giao cho chúng ta cả loại phi đao BF1 này mà không hề lúng tiếc” – Tên áo đen 3 cũng đầy nghi hoặc.

“Về thôi lần này chúng ta phải về nhận lỗi với bang chủ vì không hoàn thành tốt nhiệm vụ được giao rồi” – Tên cầm đầu thở dài nhưng rất nhanh điềm tỉnh quay lại nói với ba tên kia.

Bốn tên áo đen đã vô ảnh vô tung biến mất còn nó và hấn thì chặt vật tìm một cái xó nhỏ ngồi nghỉ chốc lát.

“Em cầm điện thoại của tôi gọi cho Jin hoặc Killer đi” – Hấn vừa thở hồng hộc vừa nói.

“Được anh cô chịu một chút” – Nó rút máy điện thoại từ trong túi gọi cho anh hai nó.

“Alo, Tiểu Tâm hả em có đi với Gyn không mà em đang ở đâu vậy, mấy đứa bọn anh và bạn em rất lo lắng” – Đầu dây bên kia Killer đã nhắc máy.

“Anh đến ngay phố Z số ZZ nhé bọn em bị truy sát” – Nó thờ hớn hớn nói với anh nó như dốc toàn bộ sức lực vậy.

“Cái gì bị truy sát em có sao không ? Có bị thương chỗ nào không? Là ai truy sát em?” – Killer vô cùng lo lắng lớn tiếng khiến bạn bè nó và hấn cùng nghe thấy mà đồng loạt bật dậy.

“Anh cứ đến đi phố Z số ZZ nhanh lên anh Gyn bị đâm vào tay” – Nó chẳng còn chút sức lực nào mà giải thích nữa chỉ mong anh nó đến nhanh thôi.

“Được anh đến ngay chờ anh” – Killer liên nói với đám bạn nó, hấn rồi kéo nhau ra xe phóng vút đi.

“Ồ vậy là thất bại rồi à, cô mà chết dễ vậy thì trò này đâu có hay cô cứ từ từ thưởng thức đi rồi cô sẽ hối hận vì quyến rũ anh ấy mà thôi.” – Ở đâu đó có một cô gái luôn theo dõi hành động của đám bạn bè nó nên có chút thất vọng nhưng lại nở một nụ cười tàn nhẫn.

*Bên nó và hấn thì:

“Lúc đó em bị sao vậy sao lại có cái biểu hiện như thế hay em gặp chuyện gì ở đó” – Hấn nghi hoặc hỏi nó.

“Vết thương anh sao rồi bây giờ cần rút con dao ra và cầm máu” – Nó lảng tránh không trả lời câu hỏi của hấn.

“Này Em trả lời câu” – Hấn vừa nói được nửa câu thì

“A A A !!! Cô điên hả” – Mặt hấn chợt trắng bệch lại nhìn về phí cánh tay của mình đã thấy con dao biến mất mà nó đang nằm trên tay nó.

“Anh yếu đuối vậy sao” – Nó xé một mảnh áo băng lên chỗ vết thương để cầm máu.

“Em biết chúng là ai không có thể dùng cả BF1 để ám sát thì có vẻ chúng ta bị ai đó trả giá rất cao hoặc là gây thù với nhân vật lớn nào đó” – Hấn nghĩ mãi mà không ra ai có thể thù hấn với hấn chứ.

“Sát bang”- Nó trả lời ngắn gọn mà đầy sát khí.

“Sát Bang sao ?... mà sao em biết” – Hấn giật mình vì câu trả lời của nó.

“Lúc tôi đá hấn thì đã thấy một cái huy chương được giấu kín có hình một thanh gương lòng với chữ S màu đỏ tươi” – Cô vẫn cẩn thận băng vết thương cho hấn vừa nói.

“Mà anh có ngốc không vậy tại sao lại bảo vệ cho tôi như thế chứ anh chỉ cứ lay người tôi chút là tôi kịp phản ứng mà nhờ đâu đâm vào chỗ nguy hiểm thì làm thế nào hả ?” – Nó băng bó xong cho hấn thì luôn miệng trách hấn mà bản thân cũng không hiểu tại sao lúc nhìn thấy hấn đỡ con dao còn lo cho sự an toàn của mình thì con tim chợt đập loạn xạ cả lên.

“Tại tôi lo lắng cho em” – Hấn nhìn khuôn mặt lo lắng của nó mà lòng đầy vui mừng.

Nó còn đang cúi gằm mặt xuống bỗng nghe thấy lời của hấn thì đã ngừng phất lên thấy khuôn mặt băng lãnh nhưng mà tuyệt đẹp ấy đang phóng to trước mặt mình. Nó nhắm tịt mắt lại tim đập loạn xạ nhưng không biết làm gì vì nó đứng là thuộc dạng “mù” trong tình yêu mà.

Bỗng đôi môi lạnh lạnh của nó và hấn đã chạm tới nhau trao cho nhau một nụ hôn nồng cháy nhất đối với nó đây là nụ hôn đầu tiên của nó khiến nó có cảm nhận mới mẻ hơn về tình yêu nồng nhiệt cháy bỏng như muốn hòa tan thân xác nó ra. Đối với hấn mà nói mặc dù đây có thể không phải nụ hôn đầu tiên nhưng hấn sẽ mai giữ nụ hôn này cho nó. Cánh môi quyến rũ của nó đã bắt đầu có phản ứng lại đôi môi lạnh như băng của hấn bắt đầu chậm rãi, chủ động hơn.

Hấn thấy sự chủ động của nó nên cũng tăng nhịp lên tăng sự nồng cháy tăng cái thứ tình cảm mà hấn cũng không biết đây có phải tình yêu hai không nữa. Hai đôi môi chạm vào nhau một lúc rồi chậm rãi tách nhau ra mặt nó thì đỏ như quả cà chua trông vô cùng đáng yêu, cuối gằm mặt xuống lầm bầm

“Đây là nụ hôn đầu của mình nha trời ơi !!!!” – Nó tự nhủ trong lòng mà mặt mày thì càng ngày càng đỏ.

“Em sao vậy” – Hấn vô cùng lo lắng trước hành động của nó có lẽ hấn quá chủ động mà không lo đến suy nghĩ của nó mặc dù nó còn hơi hoảng sợ còn vương lại lúc trước, hấn từ từ nâng cằm nó lên thì thấy khuôn mặt đỏ như trái cà chua của nó.

“Lại hôn nữa sao ???” – Nó được hấn nâng cằm lên nhìn vào đôi mắt xanh dương của hấn mà đầu óc như muốn nổ tung mặc dù nó là người lạnh lùng với tất cả mọi người nhưng cái tình này khiến nó chỉ có ngượng và ngượng còn có gì đó ấm áp hạnh phúc trong lòng .

“Em ngượng sao ?? Trông rất dễ thương tôi hôn em đương nhiên là tôi” – Hấn thấy khuôn mặt ấy mà một cổ ấm áp đã len vào từng tế bào của hấn khiến hấn hạnh phúc không thôi hấn cũ nghĩ con người lạnh lùng này sẽ tức giận đùng đùng cho hấn vài phát tát cơ thấy biểu hiện như vậy hấn cũng bộc lộ lòng mình thì bỗng.

Bạn đang đọc truyện *Tạm Dừng Sự Lạnh Lùng Của Em Lại Đi Bởi Vì Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Bị Phá Đám.

“Gyn, Yu hóa ra hai người ở đây” – Killer từ xa hót hải chạy tới.

“Cậu biết bọn tớ lo cho cậu như thế nào không Yu” – Đám bạn của nó chạy đến lo lắng xem xét.

“Gyn cậu gây thù với ai sao” – Koll lên tiếng ngay mặt đầy sát khí.

“Ta nên khứ chúng” – Jin cũng nghĩ hoặc hỏi hấn nhưng mặt mày thì đầy sát khí.

“Này mấy người bình tĩnh chút tôi cũng không hiểu sao mà chúng lại truy sát tụi tôi” – Hấn đứng dậy mặt mày cũng tràn đầy sát khí khiến người ta lạnh thấu xương.

“Hai người đã bị thương rồi mau đưa họ về chữa trị đi xong còn cho họ nghỉ ngơi mai rồi hờ” – Killer vì lo cho hấn cùng em gái nên vội xua tan đi không khí lạnh người này.

“Tôi quên mất cậu đưa em gái cậu về đi còn tôi đưa Gyn về cho” – Jin quay ra nói với Killer.

“Được mai rồi nói” – Hấn cũng tán thành với ý kiến đó.

“Tôi cũng mệt lắm rồi” – Nó đứng lên xong kéo tay hấn đứng cùng vì lo lắng liếc quay cánh tay bị thương.

“Mai nói chuyện nhé” – Hấn trước khi đứng lên còn ghé sát vào tai nó thì thầm mấy câu rồi mới chịu đi.

-----Trên đường về nhà-----

“Yu em/ cậu không sao chứ” – Killer cùng đám bạn nó đồng thanh hỏi.

“Không có sao” – Nó hờ hững đáp vì với nó điều này xảy ra không ít hơn một lần.

“Cậu có biết là đám người nào truy sát cậu không” - Cindy chột lên tiếng hỏi.

“Sát bang” – Nó thuận miệng trả lời chúng nó rồi quay ra suy tư cái gì đó.

“Cái cái gì Sát Bang sao nếu tớ nhớ không nhầm thì hai bang chúng ta “nước sông không phạm nước giếng mà”” – Anna đầy tức giận còn có một tia sát khí trong giọng nói.

“Mặc dù lần trước họ có xâm phạm chúng ta nhưng chúng ta cũng đã mặc kệ rồi mà ?” - Jen thì đầy khó hiểu nhưng không thể kiềm được sự tức giận trong lòng.

“Chúng ta sắp xếp thời gian để về bang lên kế hoạch mới được” – Nó tỏa ra sát khí khiến mọi người lạnh cả người. Bản thân nó cũng chỉ nghĩ bị truy sát là do mình không liên quan đến hấn vì nó tới bây giờ vẫn không biết thân phận của hấn

“....” – Killer vẫn giữ im lặng đôi lúc chỉ hỏi han vài câu rồi ngồi im lặng trầm tư.

“Chắc phải về bang một chuyến” – Killer nghĩ thầm.

*Về đến nhà:

“Yu, em/con không sao chứ ?” – Nó vừa xuống xe đã thấy anh cả Vũ Văn cùng bố nó lao ngay ra nhìn từ đầu tới chân nó như sợ mất gì vậy.

“Con không có sao và con cũng không yêu đuổi như vậy đâu ?” – Nó hờ hững đáp rồi chạy thẳng lên phòng.

“Con bé này.....” – Bố nó lắc đầu thở dài.

“Chắc hôm nay con bé hơi sốc vì hôm nay nó đã đến “đó”” – Killer liền trả lời.

“CON BÉ ĐẾN “ĐÓ” sao” – Vũ Văn đầu kinh ngạc hỏi lại lần nữa.

“Đúng vậy anh” – Killer thành thật trả lời.

“Sao ... sao con bé lại đến nơi “Đó”” – Bố nó cũng kinh ngạc không kém.

“Cái này thì con không biết con chỉ biết hôm nay nó cùng Gyn cố tình để bị đuổi ra khỏi lớp xong một lúc sau thì con nhận được điện thoại báo là nó bị truy sát” – Killer cũng đầy khó hiểu trả lời.

“Haizzz ! Mong con bé mau quên đi để tiếp tục sống nếu cứ sống mãi trong ký ức như thế thì chỉ khổ cho con bé” – Bố nó cứ nhớ lại cái ký ức đau buồn ấy mà chột muốn khóc .

“Thôi ba thời gian sẽ nói lên tất cả” – Vũ Văn vỗ vai ba nó thở dài vừa nhớ lại một cô bé xinh đẹp đang bám tay anh nó đòi ăn kem.

*Lên đến phòng:

Nó liền lao vào phóng tẩm liền vì từ lúc bị truy sát đến giờ tóc còn đọng vài vết máu áo thì có một vết rách dài, nó vốn tính sạch sẽ nên nhìn thấy bộ dáng nhếch nhác của mình nên không chịu được. Tắm xong nó nằm vật ra giường, đôi mắt nâu của nó cứ nhìn mãi tấm ảnh một người phụ nữ xinh đẹp cùng một người đàn ông cũng đẹp trai không kém phía dưới là hai bé trai với một bé gái xinh đẹp.

“Mẹ, hôm nay con lại đến “đó” rồi, chính nơi ấy mẹ đã vì con mà không màng mạng sống của mình cứu con, từ giây phút ấy con chỉ mong người nằm đó là con ít ra bây giờ hai anh còn có tình thương của mẹ còn có tình yêu mà mẹ dành cho bố, có phải con ích kỷ lắm không mẹ vì con mà họ đã mất đi người phụ nữ họ yêu nhất còn con mất đi người một người mẹ yêu thương con hết mực, con chỉ ước là mẹ đừng ra cứu con thà người nằm đó là con, mẹ à !! Con cố tỏ ra lạnh lùng với mọi người để họ ghét con để đến một ngày con chết đi một ngày không còn sự xuất hiện của con nữa họ sẽ không vì con mà buồn không vì con mà khóc, con đã làm họ mất đi một người phụ nữ mà họ yêu thương nếu con để họ yêu thương mình để họ khóc vì con thì sao con chịu được hả mẹ, mẹ cho con ích kỷ một lần mẹ nhé để họ không đau khổ vì con nữa” – Nó lẩm bẩm ôm tấm ảnh gia đình mình vào trong ngực mà hai hàng lệ đổ dài trên đôi mắt ấy nó không dám khóc lớn vì sợ anh nó sẽ giận hờn rồi nó dần dần nín lại định chớp mắt đi ngủ thì nhớ là bạn bè nó bảo đã cái trong máy nó một phần mềm mới đang hot hiện nay nha là Azar.

**Azar: cho phép người dùng chat video miễn phí. Chỉ cần lướt màn hình, Azar cho phép bạn tìm và gặp gỡ mọi người sống ở những quốc gia khác nhau (Băng: Tại ở lớp đám bạn mình hay nghịch cái này quá nên mình đã cho nó vào bộ truyện của mình mong các bạn đừng ném đá gì mình nha.)

Nó bật phần mềm đó lên rồi loay hoay một lúc thì đã biết cách sử dụng rồi vì bạn bè nó đã mua chế độ chỉ gặp người Việt Nam nên nó cũng đỡ mất công rồi lập một FB ảo mang Tên Y and U rồi bắt đầu thử.

Vừa bắt đầu thì máy đã hiện lên kết nối thì đã thấy một người có tên G Y N nhưng vì bị ẩn đi nên nhìn được mỗi chữ G. Nó thì chẳng quan tâm vì bạn bè nó nói nhiều quá bắt nó thử này thử nọ vì 19 tuổi rồi không tìm được bạn trai gì cả v.v nó đang nghĩ thì hiện lên khuôn mặt đầy quen thuộc.

“Này sao lại là anh/ em hả ?” – Nó và hần đồng thanh một lúc.

“Tại mấy đứa bạn thân nó cứ kì kèo bắt thử nên tôi mới thử mà thôi” – Nó trả lời trước để tránh ngượng.

“Cùng một hoàn cảnh đó Tâm Nhĩ” – Hần cũng nở một nụ cười đồng cảm nhìn nó.

“Tôi đã bảo anh gọi tôi là Tường Tâm hoặc là Yu được rồi” – Nó nghe thấy cái tên mà hần hay gọi nên mặt đỏ cả lên rồi gằn giọng mắng hần.

“Em không nhớ nụ hôn của chúng ta lúc chiều sao” – Hần thấy nó ngượng thì vui sướng không tả nổi.

“Đó là First Kiss của tôi đó” – Mặt nó càng đỏ hơn khi nghe đến cái chuyện chiều hôm nay.

“Hóa ra là tôi cướp mất nụ hôn đầu của một cô gái xinh đẹp như thiên thần này à, bị một nhát dao đổi lại một First Kiss của em cũng đáng đó chứ” – Hần nhìn thấy khuôn mặt đỏ như táo kia chỉ muốn cắn một cái.

“Hôm nay tôi để anh hôn là vì ...” – Nó thấy ánh mắt hần chẳng rời cái màn hình nên đành tìm một cái lý do cứu cháy cho bản thân.

“Mai gặp rồi nói, Ngủ ngon nhé Tâm Nhĩ” – Hần chưa cho nó “cứu chạy” thì đã lên tiếng trước rồi cúp máy.

“Anh quay lại cho tôi” – Nó thấy thế mà muốn nổi điên lên chỉ muốn gọi lại cho hần xả cho một trận nhưng nghĩ đến cái vết thương ấy nên đành thôi vì nó nghĩ hần cần nghỉ ngơi.

Nó dần dần nguôi giận rồi chìm vào giấc ngủ nhưng có vẻ hơi khó vì nó cứ mong trời sáng mau mau để xem cái “Mai nói chuyện” của hần là gì đây.

P/s : "Đó là nơi mẹ nó bị tai nạn nhé mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Tạm Dừng Sự Lạnh Lùng Của Em Lại Đi Bời Vì Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Tổ Tình

“Yu à chào em lâu lắm chưa gặp dạo này anh chưa có gặp em nên nhớ muốn chết à” – Hần một đang ở phía xa cười niềm nở nhìn nó.

“Anh ... Anh nói gì vậy hôm qua vừa gặp mà” – Nó không biết phải trả lời sao trước câu hỏi ấy nữa.

“Một ngày không gặp là anh nhớ em lắm rồi đó” – Hấn nở một nụ cười tươi như hoa nhìn nó.

“Anh không biết xấu hổ sao” – Nó nghe xong có phần ngại ngùng khiến khuôn mặt như thiên thần đó có thêm chút màu hồng dịu nhẹ.

“Nếu em nói anh không biết xấu hổ thì anh không ngại hôn em lần nữa” – Hấn nói rồi nhướn khuôn mặt của mình ra định dùng đôi môi lạnh như băng của mình chạm lấy đôi môi đỏ mọng của nó.

“Anh dám” – Chỉ vì cái hành động lỗ mãng của hấn mà mặt nó đã đỏ rực cả lên.

Bỗng nhiên nó nghe thấy tiếng ai gọi rồi bật ngay dậy như gặp phải ác mộng vậy.

“Hóa ra chỉ là mơ đúng là một giấc mơ chả biết là ác mộng hay ngọt ngào nữa đây” – Nó thở hắt hắt suy nghĩ đôi chút về cảnh mơ đó mà mặt lại đỏ rực lên.

“Này Yu em không sao chứ” – Một âm thanh đầy lo lắng bắn về phía nó.

“Anh sao anh lại ở đây” – Nó chưa kịp hoàn hồn thì nhìn về nơi phát ra âm thanh đó thì nhảy dựng cả lên vì đó là hấn mà sao hấn ở phòng mình được nhỉ.

“Không cần phải biểu hiện dữ dội vậy đâu mà sao mặt em đỏ thế ồ à” – Hấn thì vẫn ung dung trước cái hiệu ứng “trợn mắt há hốc mồm” của nó nhưng thấy cái khuôn mặt đỏ rực kia nên đầy lo lắng hỏi thăm.

“Tôi .. Không ... Làm ... Sao hết” – Nó như gặp phải quỷ vậy cứ lắp bắp trả lời.

“Được mà hôm nay anh hai em bận nên nhờ tôi qua đón chuẩn bị nhanh đi” – Hấn biết nó không sao thì đứng dậy nói với nó một câu rồi đi ra khỏi phòng.

“Sao anh cứ phải xuất hiện trong giấc mơ của tôi vậy đúng là một ác mộng ngọt ngào !!” – Nó cười nhìn bóng lưng của hấn khỏi cửa phòng rồi đứng dậy vào vệ sinh cá nhân thay quần áo chuẩn bị đi học.

Vừa xuống cầu thang thì giọng nói mang đầy vẻ giận giữ của hấn vang lên.

“Này em có chút chậm chạp đấy em không chỉ ăn nhiều như heo mà còn chậm chạp như rùa nữa chứ” – Hấn có chút ít giận giữ vì hấn đợi quá lâu nhưng trong giọng nói của hấn còn có chút trêu đùa nó.

“Sang ra anh có vẻ thích hoạt động cơ miệng sớm nh” – Nó vẫn đang ung dung xuống cầu thang thì nghe thấy hấn dấm “năng” mình thì đầy hung dữ mà bản thân nó cũng không hiểu tại sao hôm nay lại trau trượt bản thân thế nữa.

“Thôi thôi !!! Đi học thôi sắp muộn giờ rồi đó” – Hấn thật cũng chẳng muốn cãi nhau với nó đâu.

“Anh có vẻ chăm học nhỉ hôm qua còn rủ tôi trốn học mà ?” – Nó giễu cợt nheo mắt nhìn hấn.

“Em” – Hấn nghe xong thì ghen ứ cả cổ họng rồi chẳng biết nói gì lao ngay vào xe.

*Đến trường, nó vì tránh mấy cô “Hót gon” của hấn nên đã vừa xuống xe đã lao như một tên lửa thẳng lên lớp. Hấn thấy biểu hiện của nó cũng đành cười khờ rồi chạy vụt theo nó lên lớp. Một màn đuổi bắt như phim kết thúc khi cả hai bước vào lớp một cách như chẳng hề quen biết nhau vậy. Nó vừa ngồi xuống thì giáo bước vào lớp.

“Chào các em hôm nay lớp ta sẽ có hai học sinh mới” – Cô Đường Mật nói rồi chỉ tay về phía cửa lớp rồi cả hai cùng bước vào.

“Chào các bạn mình là Mạc Tiêu rất vui được làm quen mấy bạn” – Cô bé tên Mạc Tiêu giới thiệu rồi nhìn hết cả lớp như muốn làm quen nhưng cô bé nhìn hấn thì đầy trêu chọc như thể giới chỉ có học thôi vậy.

“Chào tôi là Lạc Minh” – Còn người con trai tên Lạc Minh anh mắt thì chẳng rời cô bé Mạc Tiêu nhưng khi nhìn thấy ánh mắt cô bé nhìn hấn thì Lạc Minh tỏ ra sát khí nhưng không phải ai cũng phát hiện.

*Mạc Tiêu (LiLi) : Em họ của Hấn, khá là xinh đẹp nhưng đằng sau vẻ đẹp ấy là một con người lắm mưu mô thâm độc, với Mạc Tiêu hấn phải là của nó nếu ai dám đến gần thì sẽ cho đũa đó chịu khổ vì nó từ nhỏ biết ba mình chỉ là con nuôi nên đối với hấn con bé chẳng có tí quan hệ nên đặt hết tình yêu lên hấn nhưng lại không được đền đáp nên đang lợi dụng bang chủ sát bang để mà thực hiện kế hoạch.

*Lạc Minh (Kan) : Con người lãnh khốc tuyệt tình giết người là chuyện thường này rồi và là bang chủ của Sát Bang mặc dù lãnh khốc tuyệt tình nhưng lại say mê LiLi nên cho cô ta quyền hạn chỉ dưới mình mà thôi.

“Này có vẻ anh quen nhiều cô đấy” – Nó thấy anh mắt của lili nhìn hấn thì quay sang liếc xéo hấn một cái.

“Em ghen sao” – Hấn cười trước cái biểu hiện giận dữ đáng yêu này của nó.

“Tôi mà phải ghen sao” – Nó hừ lạnh rồi chẳng quan tâm nữa quay đi đầy bức bối.

“Em không cần lo đó là em họ tôi” – Hấn suýt cười thành tiếng may kiềm chế lại được.

“Em họ anh hình như tôi chưa bao giờ thấy anh nhắc đến” – Nó tràn đầy kinh ngạc hỏi hấn.

“Em không hỏi anh mà” – Hấn chẳng quan tâm đến cô em họ này lắm vì hấn vốn chẳng thích lili.

“Tí gặp em ở sân sau trường nhé chị” - Nó đang định hỏi tiếp thì có ai đó đưa nó mảnh giấy chỉ nhấn một một dòng chữ.

“Reng Reng” hết ngay học thì định xuống sân sau xem là ai thì bỗng nhiên có ai đó từ phía sau cầm tay nó.

“Này tí xuống sân đi tôi có chuyện cần nói với em” – Hấn nói với nó rồi đi thẳng ra khỏi lớp.

Đến sân sau rồi thì nó chẳng thấy một bóng người nhưng từ đầu chui ra một người có thân hình mảnh mai xinh đẹp thì nó nhận ra ngay là học sinh mới em họ hấn mà.

“Chào Mặc Tiêu không biết cô hẹn tôi có việc gì” – Nó đầy nghi hoặc hỏi Lili.

“Chị gọi em LiLi được rồi vì chị là bạn anh Hiên nên em xưng là chị mới phải” – LiLi cười hiền lành đáp lời.

“Ừm lili em có chuyện gì vậy” – Nó cũng chẳng quan tâm đến mấy cái xưng hô đấy lắm nên hỏi nhanh chuyện có lili để đi gặp hấn bây giờ.

“Em thấy chị có vẻ tốt với anh Gyn nhỉ hai người là người yêu à” – LiLi tiến lại gần nó hỏi.

“Không là bạn bè thôi, chúng tôi mới quen nhau được gần một năm mà thôi” – Nó nghe xong thì muốn ngã ngửa chẳng lẽ lại vì chuyện này mà gọi mình ra đây sao.

“Thật may quá !!! Chị không nên dính tới anh ấy có lẽ anh ấy thấy chị xinh đẹp lành lặn nên muốn chinh phục chị đấy vì đã từng có cô gái như vậy rồi đầu tiên anh ấy cũng như vậy với cô ấy xong đá cô ấy đi vậy ạ, vì muốn khẳng định bản lĩnh đàn ông mà anh ấy làm thế mà đó còn là bạn em nữa, em thấy chị thật xinh đẹp sợ chị phải chịu tổn thương quá nhiều nên em mới nói mong chị trách em đừng nhiều chuyện” – Lili mắt đỏ hoe đầy thương tâm nhìn nó.

“Được chị biết rồi cảm ơn em chị đi đây” – Nó nghe xong thì trái tim bỗng đau nhói nên lạnh lùng cảm ơn lili rồi đi ra chỗ hẹn với hấn.

“Cô dám đấu với tôi còn kém lắm muốn được tình yêu ngoài xinh đẹp ra còn có chút mưu mô nữa” – Lili xong cái màn diễn suýt mướt đấy thì thầm cười lạnh.

Đến chỗ hẹn nó cứ nghĩ ngợi mãi chẳng lẽ hấn bảo vệ mình, lo lắng, chăm sóc, hôn mình, ... vì hấn muốn chinh phục mình sao đang nghĩ thì nó đâm sầm vào người ai đó.

“Không có mắt à” – Nó ngã đến đâu điếng cả mông tức giận định xả cho người đó vài câu thì nhận ra là hấn.

“Câu này là lần đầu tiên mà anh nói lúc chúng ta lần đầu tiên gặp nhau lúc đó anh nghĩ em thật đáng ghét khó ưa, nhưng dần dần bên cạnh em anh mới thấy trái tim anh bắt đầu đập vì em anh chỉ muốn chăm sóc lo lắng bảo vệ và luôn bên em. Lúc chúng ta bị sát bang truy sát anh nhìn thấy em sắp bị đâm thì anh lo lắng như ai bóp nghẹt trái tim mình lại vậy lúc đó anh biết không kiềm chế được tình yêu này nữa nên anh hôn em một nụ hôn anh trao trọn cho một người con gái anh yêu vì vậy LÀM BẠN GÁI ANH NHÉ VÌ ANH YÊU EM” – Hấn ôm vai nó rồi bày tỏ hết tâm chân tình của mình trong bao ngày nhưng nhớ nó.

“Xin lỗi nhưng”

Bạn đang đọc truyện *Tạm Dừng Sự Lạnh Lùng Của Em Lại Đi Bởi Vì Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 17: xin Lỗi Nhưng Tôi

Sau một chàng dài những lời tỏ tình đầy cảm động của hấn, trong lòng nó thì đang gao thét hai từ “Đồng ý” nhưng lý trí nó cứ khiến nó nghĩ ngợi đến những lời của LiLi “vì muốn khẳng định bản lĩnh đàn ông mà anh ấy làm thế mà đó còn là bạn em nữa, em thấy chị thật xinh đẹp sợ chị phải chịu tổn thương quá nhiều” vì vậy nó cứ nghĩ mãi giữa hai từ “từ chối” và “đồng ý”. Nó còn đang tìm câu trả lời trong mớ hỗn độn ấy thì bỗng hấn nói nhẹ vào tai nó mấy chữ “Làm bạn gái anh nhé”.

“Xin lỗi anh nhưng tôi không muốn” – Nói ra câu ấy khiến trái tim nó như nứt ra nước mắt chỉ trực chảy ra nhưng nó đã nén lại để nói câu tuyệt tình ấy.

“Em từ chối tôi sao” – Hấn như không tin vào tai mình nên hỏi lại đầy lạnh lùng.

“Phải” – Nó ném lại cho hấn một câu trả lời lạnh băng.

“Hóa ra cô cũng cứng rắn lắm đấy tôi chỉ định vui đùa với cô chút thôi” – Hấn nghe xong câu trả lời như muốn bóp nát trái tim hấn nhưng mặc dù vậy hấn nhếch môi đầy trêu đùa với nó.

“Bản chất của anh đây rồi đấy à” – Nó nhếch môi đầy đều cợt.

“Đúng tôi thật ra cũng chỉ định trêu đùa cô chút mà thôi, tôi thấy cô vui đấy cái khuôn mặt hớn hở của cô khiến tôi chỉ muốn làm nó tắt đi mà thôi” – Hấn không biết vì sao mà lòng đầy sát khí.

“Hóa ra là thế tôi làm anh thất vọng rồi nhưng cũng đừng buồn vì với tôi anh cũng chỉ là trò vui của tôi mà thôi anh nghĩ tôi đồng ý cái điều kiện quý quái của anh dễ như vậy sao anh dễ bị lừa thật đó nhưng anh cũng khá thú vị hơn mấy người đàn ông khác đó” – Nó ném cho hấn một cái nhìn đều cợt nhưng trong lòng, mỗi lời nó nói ra như chính tay mình tự cứa vào lòng mình từng nhát dao vậy.

“Cô cứ đi cho tôi” – Hấn nghe xong thì như muốn phát điên lên chỉ muốn xé nát nó ra nhưng hấn không thể vì hấn đã yêu nó mất rồi.

“Vậy tôi đi tạm biệt anh” – Nó cố nhịn để nước mắt không chảy ra nhưng nó đi được một lúc thì nó đã không kiềm chế được cảm xúc của mình mà nước mắt đã tuôn rơi.

“Tại sao vậy ? Tôi tưởng mình đã tìm lại được sự ấm áp từ anh sự bao bọc mà tôi mong muốn từ anh, tôi mệt mỏi lắm rồi tôi mệt vì phải tự mình đứng trên đôi chân này quá lâu tự mình ruồng bỏ hết những ấm áp ngày thường tôi tưởng anh là chỗ dựa cho là nơi để có người truyền hơi ấm ấy trong cái cuộc đời cô độc này nhưng tại sao anh tuyệt tình như vậy chứ” – Nó đang không kìm được cảm xúc nữa rồi nó chỉ muốn hét lên rằng “Em yêu anh” nhưng bản thân lại đặt ra hàng vạn câu hỏi, lần đầu nó vì người con trai mà khóc vì người đàn ông làm nó cảm nhận được sự ấm áp hóa ra lại trêu đùa nó.

“Yu mầy không sao đấy chứ” – Jen từ phía sau chạy ra vỗ vai nó.

“Ai làm mầy khóc vậy còn cần cho nó không cần có mặt trên thế giới này nữa không” – Anna thấy nó khóc thì vô cùng lo lắng

“Họ Tên địa chỉ cho mình đây đủ đi” – Sindy lạnh giọng đầy tức giận vì cái kẻ dám làm nó khóc.

“Mình không sao đâu tại ngã đau quá nên khóc ấy mà” – Nó nghe thấy tiếng đám bạn thân nên như tìm được một sự an ủi nào đó cũng từ từ ngưng khóc cười trả lời chúng nó.

“Ngã mà khóc sao” – Anna làm vẻ mặt ngạc nhiên nó.

“Đường đường là bang chủ Thiên Long mà lại vì ngã mà khóc sao ?” – Sindy và Jen dờ khóc dờ cười trước câu trả lời đầy hài hước của nó.

“Này này có cần phải mịa mai đến thế không tao ngã nên khóc chuyện thường tình mà” – Nó quên bồng chuyện vừa nãy nên tỏ ra bộ mặt đầy là “điều tất nhiên”.

“Không xưng cậu tớ nữa sao” – Sindy nhếch môi đều nó thật ra Nó với đám bạn chơi với nhau từ nhỏ nên xưng hô không quan trọng nhưng một lần con bé Anna mới nói trước mặt đám bạn anh nó thì nên gọi nhau lễ phép một chút để thành hình tượng “gái ngoan” mà thôi.

“Thế đến tìm tao có chuyện gì đây” – Nó vẫn cười cười hỏi đám bạn.

“À vụ mầy bị ám sát đó” – Nụ cười trên môi mọi người chợt tắt ngấm khi Sindy lên tiếng.

“Điều tra đến đâu rồi” – Nó cũng nghiêm túc hẳn lên.

“Theo những gì tôi điều tra được qua hệ thống thì tên mầy không có xuất hiện trên bang “TỬ” của sát bang” – Jen mở chiếc laptop ở trên tay ra tay thì bấm liên tục một lúc rồi quay màn hình ra cho nó xem.

*Bảng “TỬ”: Bảng này thuộc quyền của Sát bang như một loại hệ thống truy nã vậy, bất cứ ai ra giá cao để thuê người Sát Bang giết thì sẽ xuất hiện trên bang đó cùng số tiền nhận được khi làm xong nhưng sát bang cũng không ngại để nhưng tên tai to mặt lớn biết đâu mình có ở trên đó không vì nêu thấy họ có thể bỏ ra số tiền lớn hơn để hủy bỏ vì với Sát Bang tiền là quan trọng nhất.

“Đúng là kỳ lạ” – Nó nhìn chăm chú vào màn hình rồi lên tiếng với đám bạn

“Nên chỉ có hai khả năng là tên đó trả giá quá cao để lấy mạng mầy hai là người có quan hệ thân mật với Sát Bang nên không thể từ chối” – Anna cũng lên tiếng.

“Khả năng một thì không có khả năng vì chưa có một trường hợp nào mà người bị sát bang giết chưa có tên trên bảng tao nghĩ khả năng thứ hai hơn nhưng tao cũng không nghĩ ra ai lại thù hận với mình như thế” – Nó lục tung đầu ra cũng không nghĩ nổi là ai, nó luôn nghĩ ám sát là do mình vì nó vờn hấn

cara biết thân phận của nhau.

“Thật ra bên người Sát Bang chủ có thêm một người phụ nữ nữa nhưng mình không biết là ai” – Jen như nhớ ra gì đó nói.

“Một người phụ nữ nhưng theo thông tin chúng ta điều tra thì Sát bang chủ cũng tầm tuổi mình thôi nên vì vậy có thể người đó cũng tầm tuổi ta” – Cindy bỗng lên tiếng.

“Vậy thì nên xem nhưng người xung quanh ta trước đã” – Nó chợt nghĩ đến hấn nhưng chợt lắc đầu vì nếu vậy hấn cũng không cần diễn cái màn tình cảm thái quá thế cũng bỏ cái vốn dài tư lòn như thế chứ.

“Cong Cong” – Câu trả lời của nó khiến mọi người rơi vào trầm tư thì tiếng chuông chợt vang lên khiến chúng nó bừng tỉnh kéo nhau lên lớp.

“Cô có một tin vui cho các em đây !! Trường ta sẽ tổ chức chuyên đi tham quan một phần để các em thư giãn với học kỹ năng sống thời gian là 3 tuần sau tại rừng nhiệt đới nên các em chuẩn bị cho tốt nói là học kỹ năng sống nhưng sẽ có nhưng người bảo hộ các em đi theo, nhưng có ai không muốn đi thì có thể báo trước với cô một tuần.” – Cô giáo đầy vui mừng thông báo cho học sinh.

“Thật háo hức”

“Đợi cái chuyến này lâu rồi”

“Chuẩn bị từ bây giờ chắc kịp”

“...” Dù thứ âm thanh vang lên trong lớp học những giọng nói đầy vui mừng của học sinh còn tiếng bàn ghế nữa nhưng còn hấn và nó thì chả mấy quan tâm vẫn giữ nguyên cái bộ mặt như đưa đám ấy. Nó đang định dơ tay báo nghỉ cho chuyến đi nhưng thấy cái vẻ mặt vui mừng của đám bạn thì nó không nỡ nạnh đành báo sau.

*Về đến nhà

“Chào ba chào anh cả” – Nó chào mọi người rồi đi thẳng lên phòng mình.

“Tâm nhi, ăn đã” – Ba nó chợt lên tiếng nhưng đã không kịp.

“Thôi ba con nghĩ con bé đang háo hức chuyến đi sắp tới nên quên cả ăn” – Killer thấy vẻ mặt thất vọng của ba nó chợt lên tiếng.

Lên tới phòng nó nằm vật ra giường trong đầu thì cứ vang lên nhưng câu nói đầy ác độc của hấn như từng lưỡi dao đâm vào trái tim băng giá của nó.

“Bíp Bíp” Nó đang suy nghĩ thì tiếng chuông điện thoại đã cắt đứt dòng suy nghĩ trong đầu nó, nó nhìn vào thì là số máy lạ nên bắt máy nghe.

“Alo!! Ai vậy?” – Nó mệt mỏi trả lời.

“Là tôi đây” – Một giọng đầy lạnh lùng từ đầu dây bên kia.

“Là anh ! Anh gọi tôi có việc gì mà có cần dùng số máy lạ không” – Nó nghe thấy giọng nói quen thuộc thì bật dậy đầy bất ngờ vì đó là hấn nha !!! Nhưng nó nhanh chóng chuyển sang giọng nó đầy lạnh lùng.

“Nếu tôi dùng số của tôi thì cô sẽ không nghe và 3 tuần sau cô sẽ đi chuyến đó với tôi cô sẽ làm vệ sĩ của tôi vì nơi đó khác nguy hiểm chắc cô cũng không quên đó chứ” – Hấn trả lời nhanh như chớp.

“Anh dư sức bảo vệ bản thân mà” – Nó vô cùng nghi hoặc hỏi lại.

“Nói chung là cô đi với tôi” – Hấn nói xong rồi đập máy không đợi nó trả lời.

“Này Anh” – Nó chưa kịp trả lời thì đầu dây bên kia đã đập máy khiến nó tức giận.

Nó ngã nhào xuống giường tìm được hàng vạn lý do để từ chối nhưng tay lại không thể nhấc nổi điện thoại lên để nói với hấn, bản thân nó cũng chẳng biết vì sao mà mình như vậy nó thật tức giận cho bản thân.

*Phòng hấn.

“Tôi mặc dù ghét cô nhưng tôi cũng không biết tại sao lại như vậy nữa” – Hấn để tay lên trán giọng đầy vẻ uý tục.

Cả hai rồi cũng từ từ chìm vào giấc ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Tạm Dừng Sự Lạnh Lùng Của Em Lại Đi Bờ Vì Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Chuẩn Bị Trước Khi Đi.

Trong tiết học cuối của chúng nó

Nó và hân vẫn giữ nguyên cái tâm trạng ấy chẳng đổi được khiến bọn nó cũng khó hiểu, nó chưa vậy bao giờ. Nó thì sao cái bộ mặt lạnh lùng ấy thì đang có một sự hào hứng cho chuyến đi dã ngoại sắp tới. Còn hân cũng đang hồi hộp về chuyến đi sắp tới nhưng ngoài ra hân còn đang suy nghĩ về vấn đề mà bạn bè hân đề cập đến “Sát Bang”.

“Theo thông tin tôi nhận được thì mây không xuất hiện trên bảng Tử” – Killer lên tiếng mặc dù Killer cũng không thấy em nó trên bảng Tử vì hân biết em nó là ai ? Nhưng không nói ra.

“Bọn chúng cũng rất cẩn thận không để lại dấu vết gì, tôi còn quay lại kiểm tra một lần nhưng những chiếc phi tiêu đã bị thu lại rồi chỉ còn chút dấu tích thôi” – Jin cũng lên tiếng.

“Hay mây cửa đồ người tình của thằng bang chủ đó khiến nó tức giận rồi” – Koll nở một nụ cười gian tà nhìn nó.

“Thôi đi mấy ông tướng !!! Điều tra cẩn thận vụ này đi” – Hân cũng suýt cười phá lên nhưng vẫn tỏ ra bộ dáng nghiêm túc.

“Hôm nay học đến đây là kết thúc chúc các em có một ngày vui vẻ và chuyến đi sắp tới” – Giọng của cô giáo vang lên cắt đứt dòng suy nghĩ triền miên của hân và nó.

Chưa kịp nói câu nào thì bạn bè của nó và hân cùng lao vào kéo hân đi để bàn về chuyến đi dã ngoại sắp tới.

“Cho em đi với” – Lili từ đằng sau lên tiếng với đám bạn hân, nó.

“Cô ở lại đi” – Cả lũ đồng thanh rồi kéo hai đứa chúng nó ra khỏi lớp học khiến con nhỏ bức tức không thôi ?

“Chào cô ? Cô có muốn bắt tay hợp tác để tách con nhỏ đó ra khỏi anh Gyn không ?” – Tô Ny từ đầu chui ra nói với LiLi.

“Minh tôi là đủ loại người như cô chỉ làm vương chân tôi thôi” – LiLi đứng dậy nhếch môi kinh thường Tô Ny rồi ra khỏi lớp.

Chúng nó bị kéo đi mặc dù không có thích lắm vì đi phải đi chung với nhau, đến căng tin trường cả lũ nhìn xung quanh tìm chỗ rồi lại kéo nó đến cái bàn kéo nó ngồi xuống như con búp bê vậy.

“Sao mây cứ thất thần thế” – Anna lo lắng hỏi nó bỏ qua cả cái quy định “gái ngoan” của chúng luôn

“Tao không sao chúng ta bàn chuyện trước đi đã” - Nó gạt mình hồi tỉnh trả lời nhưng thấy ánh mắt hân đang nhìn chằm chằm nó vội qua đi.

“Đi dã ngoại này là đợt được mong chờ nhất đó vì năm nay thấy báo được đi lâu hơn mọi năm” – Jen vui mừng thông báo.

“Các em đã chuẩn bị gì chưa ?” – Killer cười cười hỏi chúng nó.

“Mà nơi đó nguy hiểm lắm đó nên các em nên chuẩn bị đủ” – Jin cũng nói với chúng nó (Xung em vì mộ vì Killer hay gọi nên đám cũng trở thành thói quen)

“Mấy người yên tâm đi chúng em tự lo được mà” – Sindy vẫn đang mãi nói chuyện với chúng nó thì vội vàng trả lời.

Hân và nó thì từ lúc này đến giờ vẫn lặng thinh nghe cuộc đối thoại của hai bên nhưng tâm hồn thì bay đi đâu rồi không biết.

“Chúng em xin phép đi trước nhé” – Anna kéo tay đám bạn đi ra ngoài.

“Đi đi” – Killer vẫy tay với đám nó rồi bàn tiếp kế hoạch với đám bạn.

Sau khi tạm biệt đám người hân ở căng tin xong nó bị đám bạn kéo ra đến một gốc cây rồi ngồi xuống nhưng không còn sự vui đùa lúc trước nữa mà thay vào đó là sự nghiêm túc đến kì lạ của đám người nó.

“Đầu tiên là bỏ cái chuyến dã ngoại kia sang một bên đã, theo thông tin tao điều tra được thì đứa con gái bên cạnh tên bang chủ đó bằng tuổi chúng ta” – Sindy vào thẳng chủ đề chính luôn.

“Ảnh ?” – Nó nghe xong thì suy nghĩ về thông tin vừa được đưa ra đó.

“Không có, cô ta là loại chuyên nghiệp đấy không lưu lại tấm ảnh nào kể cả dấu vân tay và gián điệp bên ta đã bị giết hết” – Jen tỏ ra sát khí ẩn hiện trong mỗi câu nói.

“Lạ là khi đột nhập mình có chạm trán bởi tên hacker của Hắc Ưng Bang mình đang không rõ tại sao họ lại liên quan đến vụ việc này mà đúng là tên đáng ghét vì hắn mà tao chẳng tìm được nhiều thứ” – Jen tiếp tục lên tiếng.

“Vậy thì Hắc Ưng Bang và Thiên long Bang chúng ta cùng chung kẻ thù mà, Chúng ta bây giờ nên dùng cung cấp gián điệp vào tổ chức họ đi vì việc này là vô ích, chúng ta nên tra khảo người của chúng cùng với thu thập thông tin bằng các loại máy do chúng ta thiết kế và quan trọng nhất tên bang chủ đó là ai ? Thì ta sẽ dễ dàng hơn trong việc loại bỏ” – Nó nổi lên sự hứng thú vì lâu lắm mới gặp được người chuyên nghiệp như này mặc dù nó đang trong hoàn cảnh “giết” hoặc “bị giết”.

“Đã xong chủ đề chính, và chủ đề phụ là chuyến đi dã ngoại sắp tới, tớ háo hức ghê” – Anna im lặng từ nãy bỗng lên tiếng phá tan đi cái không khí lạnh đến thấu xương này.

“Cứ bình tĩnh đến ngày đó rồi lo” – Nó thì vẫn giữ nguyên bộ mặt ấy chả có mấy quan tâm.

“Hi Hi” – Cả lũ cũng tạm quên đi cái chuyện chính kia mà ngồi cười với nhau như những cô bạn gái cùng lứa vậy.

Đêm trước ngày đi dã ngoại.

“Thưa tiểu thư có bạn của tiểu thư đến ạ” – Ông quản gia đến chỗ nó báo.

“Được cho họ vào” – Nó vẫn cặm cụi vào cái máy tính.

“Yu này mai đi rồi chúng ta cũng nên chuẩn bị chút chứ” – Cindy vừa vào đã lon ton đến chỗ nó.

“Đúng vậy giây phút tận hưởng của chúng ta mà” – Anna cũng không kiềm được sự hồi hộp ở trong lòng.

“Bỏ cái máy tính đi xuống bếp chúng ta làm vài món cho đám con trai kia đi” – Jen thì chẳng khác gì đám kia mấy.

Sau một thời gian tiếp xúc chúng nó thật sự đã có tình cảm với đám kia trừ nó và hắn ra vẫn cứ ngoài mặt một câu nhưng trong lòng lại một câu khác.

“Lãng mạng quá nhỉ?” – Nó gập chiếc máy tính xuống rồi quay lại nói với chúng nó.

“Cứ coi như là nhớ về kỷ niệm cũ đi” – Anna đầy hoài niệm về quá khứ nói. Từ nhỏ mỗi lần đi như vậy chúng nó lại tự xuống bếp làm các loại món ăn nên với chúng đã là truyền thống rồi.

“Nào đi” – Nó cười vui vẻ rồi cùng chúng nó đi vào phòng bếp.

“Kế hoạch năm nay là bento và kimbap nhé mấy cậu thấy sao” – Jen vừa buộc tạp dề vừa nói nhưng chúng nó đã tán thành ngay bắt tay vào công việc.

“Lấy hộ tớ mấy củ cà rốt với đậu tây với”

“Này vớt cái chảo ra đây”

“Từ từ cơm chưa chín”

“Hết lá rong biển rồi nhanh nhờ người đi mua”

“Năm nay chăm chỉ quá đây tặng Gyn/Jin/Koll/Killer hả?” – Chúng nó cùng đồng thanh nhưng mỗi người lại chỉ một đối tượng khác nhau.

Tiếng cười cùng với tiếng nồi niêu trong gian bếp đã làm những tiểu thư lạnh lùng nhưng vị bang chủ bá đạo của thế giới ngấm trở thành những người con gái vô ưu vô lo chỉ còn lại tiếng cười và tình cảm bạn bè pha chút gì đó tình yêu nam nữ.

P/S: Băng: Truyện mình update khoảng 1 ngày 1 chương các bạn nhé đây là up đầy đủ nếu thêm thì tầm 2 chương 1 ngày vì vậy mong các bạn đọc truyện của mình nhiều hơn nữa nhé tiếp tục chặng đường này cho đến khi kết thúc. Cảm ơn các bạn !!!!!.

Bạn đang đọc truyện *Tạm Dừng Sự Lạnh Lùng Của Em Lại Đi Bởi Vì Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Chuyến Dã Ngoại Của Nó Và Hắn.

Sau một đêm vui đùa trong gian bếp chúng nó đã mệt lử cả người ai cũng ngáp ngáp dài mệt mỏi leo lên giường đi ngủ để mai đi.

“Bíp Bíp Bíp” Tiếng chuông báo thức vang lên khiến cho chúng nó bừng tỉnh.

“Haizzz!! Ai bấm còi đấy để bà cô ngủ đi” – Anna nửa tỉnh nửa mơ nói.

“Tắt Tắt ngay đi cho tôi nhờ sáng ngày ra” – Sindy thì cũng chẳng khác gì Anna.

“Hai con nào cứ dú ằm lên thế để tôi ngủ đi muốn tôi cho ăn đạ à” – Jen thì lấy gối bịt tai mình lại nhưng vẫn trong tình trạng mắt nhắm miệng mở.

“Xin mấy cô nương dậy cho tao nhờ đi chúng mày hôm qua đứ a nào bảo háo hức lắm cơ mà” – Nó nghe thấy tiếng chuông báo thức nên leo ra khỏi giường vơ vai một lúc để chuẩn bị gọi chúng nó dậy.

“Đã bảo là im lặng cho tôi” – Cả ba đồng thanh nhưng vẫn ngái ngủ chả biết mình đang nói chuyện với ai.

“Tôi đến từ 1 đến 3 ai không dậy thì chuẩn bị tắm trên giường đi” – Nó cho ngón tay rồi lớn giọng đếm.

“Một Hai Ba”

“Được rồi tao dậy đây” – Cả ba đồng thanh lần 2 trước sự uy hiếp của nó.

Một lúc sau chúng nó đã chuẩn bị xong chuẩn bị lên đường đến địa điểm tập trung.

“Chào cô chủ xe đã đến cửa rồi ạ” – Ông quan gia đứng ở cửa khi thấy chúng nó thì lễ phép nói với nó.

“Chúng ta đi” – Nó quay lại nói với đám bạn rồi đi về phía chiếc xe.

Đến địa điểm, chúng nó vừa bước xuống xe thì một giọng nó vang lên.

“Cô đúng thuộc dạng heo lười đến cũng muộn” – Một âm thanh vang lên như muốn trêu tức nó.

“Bộ óc bé nhỏ của anh hình như không chứa nổi khái niệm về thời gian à” – Nó nhìn nơi phát ra âm thanh đó thì thấy hấn đang khoanh tay trước ngực với bộ dáng ung dung nói.

“Mất cô đùi à nhìn đi” – Hấn nói rồi chỉ vào chiếc đồng hồ trên tay.

“Ha Ha Ha !!! Nào anh bé thì có nhìn đây này” – Nó nhìn rồi cười như điên chỉ vào chiếc đồng hồ trên tay mình.

“Cái gì ???” – Hấn lôi điện thoại ra thì thấy giờ giấc trên đồng hồ và điện thoại khác nhau, đồng hồ chạy nhanh hơn trong điện thoại 15 phút. Hấn biết là đám bạn chúng đã dờ trò mà làm hấn đến sớm mà chẳng thấy ai đến.

“Được tôi sai mà bây giờ cô đi mua một ly cà phê cùng với một đồ ăn nhẹ đi” – Hấn ho vài tiếng chữa ngượng rồi rút tay vào túi quần nói với nó như chưa có chuyện gì xảy ra.

“Được tôi đi liền” – Nó quay phắt đi khiến chúng nó mặt đơ ra trong đầu thì chỉ có một suy nghĩ

“Hôm nay mặt trời mọc hướng tây à? Một cô gái lạnh lùng, ghét bị sai khiến đi làm nhưng việc mình ghét như nó lại ngoan ngoãn đi làm ư ???”

Nó vừa rời đi thì đám bạn hấn đến, vừa đến đám hấn đã cười lăn ra khi nhìn khuôn mặt của đen như đất nòi của hấn khiến hấn giận đến muốn nổ tung luôn đuổi đánh đám bạn, chúng nó thấy thế cũng hùa vào đám bạn của hùa vào theo theo hấn.

Một lúc lâu sau nó mới quay lại.

“Cô mù đường à mà đi lâu thế chuẩn bị lên xe rồi đấy” – Hấn lo lắng ngoái quanh nhìn nó thì thấy nó đang từ đằng xa chạy lại.

“Của anh đây anh cầm cho cẩn thận đấy” – Nó chạy lại gần hấn đưa cho hấn cốc cà phê.

“Tôi biết rồi” – Hấn chả quan tâm nhìn đi chỗ khác còn tay thì vơ tay ra định cầm cốc cà phê trên tay nó.

“Bộp” Bỗng nhiên cốc cà phê không cẩn thận bị rơi xuống khiến cà phê chảy lên lảng hết cả ra.

“Này cô chơi tôi đấy á” – Hấn giật mình quay ra nhìn nó thì đã thấy cốc cà phê ngon lành đã ở dưới đất rồi.

“Tôi bảo anh cẩn thận mà anh điếc à” – Nó cười thâm thật ra là nó đã cắt cái đuôi túi nilon để làm cốc cà phê rơi xuống vì vậy nó nói xong định chuẩn bị lao lên máy bay thì đã bị tay hấn giữ lại.

“Cô ...” – Hấn đang định tổng sỉ vả nó thì từ đằng sau truyền tới âm thanh khiến hấn dừng lại.

“Anh đi sớm vậy sao không chờ em mà cho em ngồi với anh nha” – LiLi không biết từ đâu chui ra hớn hờ chào hỏi hấn.

“Cô lần sau đừng bắt ai phải đợi cả giờ thì lên máy bay đi cô ta sẽ là người ngồi cùng tôi” – Hấn trung ra bộ mặt chả mấy quan tâm rồi chỉ tay về phía nó.

“Dạ em xin lỗi” – LiLi nghe xong thì nghiêng răng kèn kẹt đi lên xe vô cùng bức tức rồi ngồi xuống cạnh Tô Ny.

“Tôi đã bảo mà chúng ta nên hợp tác” – Tô Ny thấy thế cười khẩy với LiLi.

“Được thôi” – LiLi thấy Tô Ny là loại người ngu ngốc dễ sai khiến và cũng vì tức giận 2 người kia quá nên mới bắt tay vào.

Một lúc lâu sau thì Kan lên máy bay định ngồi cùng LiLi nhưng đã thấy cô ta ngồi cùng người khác nên tìm chỗ trống ngồi ngay sau LiLi. Theo sau là 2 đứa Hấn và Nó vẫn còn đang chí chèo với nhau còn đám bạn nó thì đương nhiên thấy thế cũng sẵn sàng nhường chỗ rồi ngồi theo cặp Jin – Jen, Sindy – Koll, Anna – Killer.

Suốt quá trình đi trên máy bay chủ yếu là tiếng của hai chúng nó cứ cãi nhau đủ thứ nào thì “Đồ nào bé” “Đồ con Lon” “Tên mất đui” và còn nhiều cách mà chúng nó gọi nhau nữa nhưng cũng khiến cho ới người muốn tức đến phòi máu ra rồi ấy chứ. Riêng đám bạn bè nó – hấn thì có vẻ hòa nhã thân thiện hơn nhưng vẫn còn gì đó ngại ngùng với nhau.

Với chúng nó – hấn thì đây quả là một cuộc đi dã ngoại “rộn rã” chưa từng có chính vì thế nên nó và hấn cũng dừng lại ai làm việc nấy rồi ngủ quên mất.

“Các em đến nơi rồi, các em xuống máy bay rồi lên xe oto để đến địa điểm tiếp nhé” – Máy bay đã hạ cánh, cô giáo đứng lên gọi cả lớp thức dậy.

“Đến Nơi Rồi Sao” – Nó bị tiếng cô giáo làm cho thức dậy nên cứ mơ mơ màng màng do đang ngái ngủ.

“Dậy rồi à con Ma Ngủ” – Hấn ở một bên lại bắt đầu cuộc “rộn rã” tiếp.

“Tôi ngủ thì sao, đừng có tỏ vẻ nhìn mắt anh kia thâm xì cả rồi anh còn giống ma hơn tôi đấy” – Nó bị hấn trêu thì tỉnh ngay tức khắc rồi bởi móc đủ thứ để đáp trả lại hấn.

“Thôi đi hai người này đi xuống xe thôi” – Lũ kia đồng thanh vì thấy cái đôi này cứ “Đánh nhau” mãi thôi.

“Tạm tha cho cô/anh” – Cả hai cùng đồng thanh rồi quay phắt đi.

Sau khi lấy hành lý xong thì mọi người dắt nhau lên xe đến địa điểm cắm trại chỉ mất khoảng 30 phút.

“Các em đây là địa điểm cắm trại của lớp ta chúng ta sẽ ở đây 3 ngày 2 đêm, tôi đã phát cho mỗi em một tấm bản đồ rồi đó, và mỗi địa điểm đánh dấu trên đó là một vùng để các em cắm trại vì tôi muốn cho các em không gian nên đã chia ra có tổng cộng 7 nơi mỗi nơi 8 người gồm 4 nam và 4 nữ để tiện các bạn nam có thể bảo vệ các em nên các em tự phân nhóm rồi ra đăng kí rồi lấy trại ở chỗ tôi” – Cô dài nói một lúc rồi bốn chúng nó đã khoách tay nhau như một nhóm luôn.

“Em ở cùng nhóm với anh được không anh Gyn” – LiLi từ phía sau cùng Tô Ny, Tề Mẫn, Lạc Liên và Tiểu Tố rồi trung ra cái bộ mặt cầu xin.

“Xin lỗi chúng tôi cùng một nhóm và cũng chọn được nhóm nữ rồi không cần đâu” – Killer thấy hấn khó chịu nên ra chỗ hấn nêu ý kiến mình.

“Cùng nhóm với nhóm bọn em tao không hay với cô ta tùy mày tao chiều theo ý mày” – Killer khề nói vào tai Gyn nhưng Killer vừa nói Gyn đã gật đầu ngay.

“Nhóm tôi sẽ cùng nhóm với Tường Tâm nên cô tìm người khác đi” – Hấn tỏ ra thái độ chán ghét nói rồi đi qua chỗ chúng nó.

“Hừ” – LiLi gầm lên một tiếng rồi bỏ đi.

“Chúng ta sẽ ở đây nhé các em thấy thế nào ?” – Koll chỉ tay vào một cái điểm đỏ gần bờ sông trên bản đồ.

“Được ạ” – Sindy lên tiếng ngay tức khắc.

“Đồ hám trai” – Cả lũ thấy thế thì đồng thanh nói với Sindy khiến nó xấu hổ không thôi.

Đám chúng nó và đám hấn kéo nhau ra chỗ cô giáo đăng kí địa điểm rồi lấy đồ vật dùng đi ra địa điểm đã chọn.

“Có cần tôi giúp không” – Hấn thấy nó cảm có vẻ hơi nhiều so với hình thể của nó.

“Tôi không cần” – Nó mặc dù thấy đám bạn được rảnh tay như thế nên cũng muốn mặc dù nó vẫn tỏ ra lạnh lùng nói vẫn hấn rồi tăng tốc độ đuổi kịp đám kia.

“VẬY CÔ VÁC GIÀM BÉO ĐI ĐỒ LỚN” – Hấn cũng chẳng kém cũng tăng tốc vượt qua nó.

“Anh nói gì ?” – Nó gầm lên một tiếng rồi lại tăng tốc vượt qua hấn.

Màn đua xe bằng tốc độ chân của hấn và nó khiến đám bạn dờ khóc dờ cười nhìn.

Hôm nay là đêm 31/12/2015 rồi nha sắp sang năm 2016 rồi vì vậy Băng chúc các bạn có một năm mới thật vui vẻ hạnh phúc sức khỏe dồi dào thuận buồm xuôi gió và chúc các bạn năm mới nhiều thành công trong năm 2016 nhé !!!! Băng Thân !!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tạm Dừng Sự Lạnh Lùng Của Em Lại Đi Bời Vì Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Tình Huống ngàn Cân Treo Sợi Tóc

“Học Học” – Hấn vào nó đến cùng nhau đến nơi rồi thả hết đồ trên vai xuống thở như trâu được một lúc thì đám bạn của chúng nó kéo nhau lần lượt tới thông dong thả đồ trên vai xuống rồi chuẩn bị bắt tay vào dựng lều nên chả quan tâm gì đến đôi này nữa.

“Lần này anh/cô thua” – Hấn và nó đồng thanh chỉ thẳng vào mặt nhau.

“Anh thua” – Nó lớn tiếng nói.

“Cô thua” – Hấn cũng chả kém cạnh gì.

“Thôi giúp chúng tôi dựng lều đi” – Koll thấy thế nên ra để tách hai cái người này ra.

“Không phải chuyện của anh ! Cút” – Nó và hấn nhìn Koll rồi đồng thanh tập 2 hét vào mặt Koll.

“...” – Vẫn hai tiếng như cãi lộn của hấn và nó định ra khuyên can nhưng thấy Koll đã thử và không thành công nên chúng nó cứ coi như đây là tiếng “Chó mèo” cãi nhau vậy.

“Hòa” – Cuối cùng thì hấn và nó cũng dừng lại thốt lên một câu rồi ra giúp bọn hấn/nó dựng trại nhưng chủ yếu là đám con trai làm còn đám bọn nó thì đi tìm củi đốt lửa và để nấu ăn, làm nóng đồ ăn.

“Đạo này sao tao cứ thấy mày cứ khác khác chỗ nào ấy” – Anna bỗng mở đầu cuộc nói chuyện sau khi đi vào rừng kiếm củi cùng đám chúng nó.

“Tao cũng thấy thế đấy” – Sindy đang loay hoay tìm mấy khúc củi thì thấy Anna lên tiếng nên cũng dừng công việc lại nói với nó.

“Mày với anh Gyn có gì đó à” – Jen thì cười đầy bí hiểm nhìn nó.

“Chúng ... mày ... bị điên à, hấn như một tên điên nên tao mới thế mày không thấy biểu hiện đáng ghét của hấn à” – Nó nghe xong thì mặt có hơi đỏ chút nên ấp a ấp úng tìm lý do biện hộ.

“Phải thế không” – Cả ba chúng nó nhìn nó cười như điên.

“Đi tìm tiếp đi” – Nó thẹn quá hòa giận đành quát lên.

“Hi Hi” – Thấy biểu hiện của nó khiến thì chúng nó chút khẳng định nhưng lại sợ nó đuổi đánh thì chết.

Một lúc lâu sau chúng nó mới cùng đồng củi trở về thì đã thấy nhưng túp lều được dựng lên đã xong, 8 túp lều được dựng theo kiểu quay vòng gồm 4 lều ngoài với 4 lều được bao bọc bên trong.

“Xong rồi à mấy anh nhanh vậy” – Anna vội vàng chạy lại ngắm nghía.

“Mấy anh giỏi thật” – Sindy và Jen cũng theo sau nhìn mấy chiếc lều.

“Bọn anh quen rồi và dựng như thế để tiện bảo vệ các em” – Killer từ trong lều đi ra nói với đám nó.

“Anh chu đáo quá” – Sindy cười tươi đáp trả Killer.

“Này cô kia đi đâu mà lâu thế mỗi đi tìm củi thôi mà cũng không xong à” – Hấn thì nhìn xung quanh tìm nó thì cuối cùng cũng tìm thấy nó nên chạy ra trêu trọc.

“Anh giỏi thì đi thu thập củi đi tôi dựng lều cho” – Nó chẳng chịu thua mà còn phản bác lại hấn.

“Cô dựng được sao, nhìn cô như cái que ấy” – Hấn lui lại mấy bước nhìn nó từ trên xuống dưới rồi lắc đầu.

“Vậy thì xem cái que này thẳng nổi ảnh không ?” – Nó giận vì lần đầu bị người khác nhìn như thế.

“Tôi không đánh con gái” – Hấn khoác tay nhìn nó rồi trung ra cái bộ mặt chả mấy quan tâm.

“Hay anh sợ” – Nó nhếch môi khinh thường nhìn hấn.

“Tôi mà sợ cô được rồi lên” – Hấn nghe xong thì muốn nổ tung lên “sợ” sao chưa bao giờ có trong từ điển của hấn.

“Thôi đi hai người” – Killer thấy rắc rồi nên đành ra gỡ rối cho đám này.

“Vậy chúng ta vào rừng xem ai kiếm được nhiều củi hơn” – Nó chẳng quan tâm đến anh nó rồi chỉ thẳng về phía khu rừng nói.

“Choi thì chơi nếu cô thua thì sao” – Hấn thấy thế cũng hứng thú vô cùng.

“Tùy anh xử lý” – Nó nhún vai rồi nó.

Thấy cảnh tượng này khiến chúng nó không biết giải quyết sao chỉ đành đứng ngoài làm khán giả cổ vũ thôi.

“À từ từ đã” – Nó như nhớ ra gì đó đành dừng lại.

“Cô chưa thua đã sợ rồi nào để tôi nghĩ cái “Tùy anh xử lý” của cô nào” – Hấn cười nham hiểm nhìn nó.

“Tôi thốt lên chữ “thua” à tai nào của anh nghe thấy” – Nó thật muốn điên lên vì cái vẻ ngạo nghễ của hấn.

“Jen cậu mang cái thứ tớ dặn rồi chứ” – Nó quay lại nói với Jen.

“À tí quên tớ mang đây rồi” – Jen như bừng tỉnh đáp lời.

“Anna Sindy Yu giúp tôi với” – Jen lấy ra thứ gì đó rồi gọi đám nó lại.

“Đặt ở bốn nơi quanh tám cái lều nhé !!!” – Jen đặt sau thì ngồi mở chiếc laptop lên hí hoáy cái gì đó.

“Đã xong” – Một lúc sau Jen mới thông báo chúng nó biết.

“Đã xong gì cơ ?” – Jin chả hiểu gì bèn hỏi.

“À là hệ thống E4 nó sẽ tạo ra một hàng rào điện xung quanh lều, nếu có thú hay ai đó mà không có chiếc huy hiệu này sẽ bị hàng rào đó giật làm cho bất tỉnh và sẽ thông báo cho chúng ta và huy hiệu còn có chức năng định vị ai đeo nó sẽ xuất hiện một chấm đỏ trên màn hình máy tính nên khi đi vào vùng có lưới điện sẽ an toàn, vì vậy các anh không cần tốn công canh đêm đâu, bắt lấy” – Jen nhìn Jin trả lời rồi ném cái huy hiệu về phía Jin cùng đám bạn.

“Ồ hay hôm nào cho anh mượn thử nhé” – Jin chỉ cười nhưng trong lòng đầy nghi hoặc nó và đám bạn là ai mà có thể tạo ra nhưng hệ thống kiểu như vậy được mà không chỉ riêng Jin mà Koll và Gyn cũng đầy nghi hoặc nhưng không dám hỏi có mỗi Killer vẫn ung dung.

“Này của anh, tôi sợ anh đi lạc nên phát cho anh một cái” – Nó ném cho hấn một cái rồi nó.

“Cứ chờ xem đi thôi” – Hấn bắt lấy chiếc huy hiệu đeo lên ngực rồi cùng nó tiến vào rừng.

Trong rừng, Nó và hấn thì đi chung với nhau nhưng vì trời tối nên rất khó tìm củi.

“Cô thu được nhiều chưa” – Hấn phá tan bầu yên tĩnh từ nãy đến giờ.

“Cũng được tạm rồi” – Nó cũng trả lời ngay.

“Chúng ta về không tôi đói rồi” – Hấn ngồi xuống một phiến đá nói.

“Anh thích về trước đi” – Nó vẫn mò mẫm tìm không để ý đến hấn.

“Ạch Ạch” bỗng tiếng bụng của nó phản chủ kêu lên khiến nó xấu hổ vô cùng.

“Còn nói không đói à” – Hấn cười phá lên.

“Được rồi về thôi” – Giờ nó không chối được nên đành đáp ứng đi về cùng hấn.

“Xoạt Xoạt” nghe thấy tiếng ấy thì động tác của nó và hấn dừng hấn áp lưng vào nhau.

“Có Biến” – Hấn và nó đồng thanh.

“Rắn kia”

“Sát thủ đến”

Hai giọng nó vang lên cùng lúc khiến không khí càng trở nên nặng nề hơn.

“Chúng ta chạy bây giờ không còn sức đánh nhau nữa rồi” – Hấn nhìn chăm chăm mấy tên mặc đồ đen nói với nó.

“Đi thôi” – Nó kéo tay hấn chạy về hướng trống để đột phá.

“Giết”- Mấy tên sát thủ thấy thế cũng đuổi theo.

“A không xong” – Nó nhìn xung quanh thì thấy rất nhiều rắn đang đuổi theo.

“Sao lại lắm rắn đuổi theo thế này” – Hấn cũng quay đầu lại nhìn.

“Chết rồi anh chạy trước đi bỏ mặc tôi gọi họ đến cứu viện tôi sẽ phân tán bọn chúng” – Nó quay lại định đối mặt với đám rắn và sát thủ.

“Cô điên à đi cùng đi về cùng về” – Hấn vẫn đứng tại chỗ hét to.

“Cảm ơn anh” – Nó tưởng hấn sẽ bỏ lại nó nhưng không khiến nó vui mừng thủ thế.

“Giết”- Mấy tên sát thủ từ bóng tối lao ra trước mặt nó và hấn.

Hấn và nó biết chỉ có vừa đánh vừa lui mới an toàn nên không vội tấn công chỉ đợi vừa lui vừa chặn đột tấn công ấy.

“Á” – Nó bỗng hét to rồi ông chân phải.

“Cô sao vậy” – Hấn thấy thế thì lo lắng hỏi.

“Tôi bị rắn cắn rồi bây giờ chỉ mong báo nhanh có đám kia đến cứu thôi” – Nó xé một mảnh áo ra buộc đầu trên vết thương lại để nọc rắn phát tác chậm hơn chút.

“Đi thôi” – Hấn cõng nó lên lưng rồi chạy như điên về phía lều.

“Không thoát dễ thế đâu” – Tên sát thủ 1 nói rồi tăng tốc chém mấy nhát dao về phía nó còn đám còn lại thì ở ngoại phóng ám khí chặn đường hấn.

“Hừ” – Hấn hừ lạnh một tiếng xong đá phăng tên sát thủ 1 đi.

“Chết này” – Tên sát thủ thứ hai từ phía sau hấn chui ra cầm một con dao dài đã tiến sát đến người chuẩn bị cho hấn một nhát dao.

“Thật phải chết ở đây sao?” – Hấn biết mình không thể tránh khỏi nữa rồi nên đành cảm thán một câu.

“Phập” một tiếng dao đâm khê vang lên trong không khí.

Bạn đang đọc truyện *Tạm Dừng Sự Lạnh Lùng Của Em Lại Đi Bời Vì Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Nguy Hiểm Tính Mạng

Phập một tiếng con dao đã yên vị trên da thịt khiến máu chảy ra tung tóe nhưng người bị đâm lại là Yu.

“Tâm Nhi em có sao không?” – Hấn giật mình lo lắng đến phát khóc gọi nó.

“Cận thận chút đi chứ” – Tên sát thủ 3 cũng thừa cơ lao lên định đâm hấn nhưng nó phản ứng kịp định đá tên đó nhưng từ chân phải truyền đến một cảm giác đau điếng người.

“Tên chết tiệt cút” – Hấn nhìn xuống chân nó thì đã thấy một con dao đang yên vị trên đùi nó, nơi đó còn chảy ra chút máu độc của rắn.

“Đề lão tử biết các nguoi là ai thì các nguoi sẽ sống không bằng chết” – Hấn biết không thể thắng nhất là Yu đang trong tình trạng này nên hấn chỉ có nước chạy.

“Chạy” – Nó gắng gượng thốt lên một câu nữa.

“Gắng gượng lên Tâm Nhi, anh sẽ bảo vệ em” – Hấn vừa nói vừa chạy về phía trại của hấn.

“Anh làm nhảm nhiều quá tôi buồn ngủ rồi” – Nó cố hết sức lên tiếng.

“Không được ngủ đâu Tâm Nhi ngoan nghe anh” – Hấn nghe thấy nó nói thì đầu đến choang, bây giờ hấn mới hiểu Hấn yêu nó nhường nào.

“Tôi buồn ngủ mà ?”

“Không phải lúc này đâu nghe anh”

Hấn còn đang cố gắng không cho nó ngủ nên cứ cầm đầu chạy thì bỗng nhiên từ phía trước hấn thấy ánh sáng lóe lên nên vô cùng vui mừng.

“Gyn Yu hai người sao vậy ?” – Anh nó thấy bộ dạng của hấn và nó hiện giờ nên lòng chột bắt án.

“Chúng tôi bị ám sát mau cứu Tâm Nhi đi cô ấy sắp không chịu nổi rồi” – Hấn bót cẳng thẳng đi được chút khi gặp đám tội nó.

“Đưa Yu cho em” – Anna chạy lên đón nó từ phía hấn.

“Được giao cho chúng em xử lý đi, nó không sao đâu anh yên tâm” – Jen cũng tiến lên giúp Anna đỡ lấy nó.

“Mây cũng về cùng tội nó chữa vết thương luôn đi tao sẽ ở lại xử bọn chúng” – Koll nở một nụ cười độc ác vào tư thế chuẩn bị chiến đấu.

“Tao sẽ tự tay giết chúng vì chúng dám động đến người con gái tao yêu” – Hấn giao nó cho mấy đứa bạn xong thì quay lại nở một nụ cười đầy sát khí khiến ai ai cũng lạnh cả sống lưng.

“Người con gái mày yêu?” – Jin há hốc mồm trước câu nói của hấn vì từ trước đến này mấy cô người yêu của hấn chỉ là để chơi cho vui mà thôi chứ không phải là “yêu”.

“Đây không phải lúc đâu bây giờ chúng ta xử xong bọn chúng đã” – Killer bỗng lên tiếng cắt ngang mặc dù anh cũng đầy nghi hoặc giữa quan hệ của nó và hấn.

“Xoạt xoạt” Bỗng tiếng mấy cành cây vang lên từ từ xuất hiện 4 bóng đen xuất hiện trước mặt bọn hấn.

“Gọi được cứu viện rồi sao ? Nhưng vẫn phải chết mà thôi” – Chúng nở một nụ cười độc ác rồi lao xuống.

“Chúng mày sẽ chết” – Hấn không chần chừ mà lao lên đón tiếp đòn tấn công của mấy tên sát thủ.

Trận chiến diễn ra 1vs1 giữ hai bên vô cùng kịch liệt nhưng bọn hấn vẫn chiếm thế thượng phong từ đầu cho tới cuối trận đánh, bọn hấn dù sao cũng là bang chủ Hắc Ưng Bang được huấn luyện với những người còn đáng sợ hơn mấy tên sát thủ này nhiều.

“Chúng ta rút” – Tên sát thủ 3 ôm bả vai đang chảy máu nói với đồng bọn.

“Đã đền thì ở lại đi” – Hấn nhặt con dao lên lao về phía chúng.

“Bình tĩnh đi Gyn bắt chúng lại rồi tra khảo chúng xem ai đứng sau” – Koll thấy anh mắt đầy sát khí của hấn thì vội vàng trấn an.

“Ta đã nói là làm, để ta bắt được thì các người sẽ sống không bằng chết đâu” – Hấn nghe xong thì vút con dao xuống rồi chạy về phía mấy tên sát thủ đánh ngất rồi kéo về.

*Bên phía nó.

“Yu đừng ngủ nữa dậy đi” – Anna lo lắng nên lay lay người nó.

“Tĩnh nói với bọn mình này” – Jen cũng lo lắng không kém.

“Coi nào nó ra kiểm tra vết thương” – Cindy cùng tâm trạng với đám bạn nhưng dần dần bình tĩnh để xử lý mọi chuyện.

“Hai vết dao đâm và một vết hình như bị rấn cắn” – Anna run giọng khi nhìn thấy vết thương trên người nó.

“Cầm máu với loại bỏ nọc rắn đã mà bây giờ nó bị rấn cắn mà còn đã lâu sợ đã lên tới tay rồi”

“Bây giờ chúng ta cần làm gì đây?” – Mặc dù chúng nó đã được huấn luyện nhưng Yu là bạn chúng nó nên chúng nó không kiềm được sự bình tĩnh nữa rồi.

“Đề đẩy cho tôi” – Hấn bước vào lều trên người thì đầy máu.

“Mấy cô ra ngoài ép cung mấy tên kia cho hấn khai ra đi còn lại trong này để tôi lo”

“Được hấn sẽ sống không bằng chết” – Chúng nó tin tưởng hấn nên đứng lên đi ra ngoài.

“Tâm Nhi nghe anh em chịu đau một chút anh sẽ cứu em” – Hấn lo lo lắng ngồi xuống bên cạnh nó.

“Ừm” – Nó cố gắng phát ra một âm thanh trả lời hấn

“Em há mồm ra” – Hấn từ từ lột chiếc áo nó ra rồi bảo nó há miệng xong đặt tay mình lên đó.

“Đau thì cứ cắn thật chặt vào để anh có thể đau cùng em”

Hấn nói rồi lấy một con dao rạch một vết thương ở chỗ rấn cắn nhưng vì độc có di chuyển từ chân đến cánh tay nên hấn không biết phải rạch bao nhiêu nhất trên người nó rồi, khiến nó cắn tay hấn không thương tiếc bặt cả máu. Từ những chỗ bị hấn rạch đã chảy ra những chất lỏng màu đen rồi từ từ hấn quần băng vào những chỗ bị thương để cầm máu.

“Phi Phi” Hấn xong việc thì thờ phào nhẹ nhõm nhưng nỗi lo lắng dành cho nó thì vẫn chưa thuyên giảm mặc kệ cả cánh tay bị thương của mình. Bên ngoài thì đang vang lên những tiếng hét đau đớn của mấy tên sát thủ cùng với những tiếng uy hiếp đầy sát khí của đám kia khiến ai nghe thấy cũng phải dựng tóc gáy.

“Con bé sao rồi” – Killer vì lo lắng cho Yu nên bước vào hỏi hấn.

“Đã không sao rồi ngủ một đêm chắc sẽ đỡ hơn” – Hấn gượng trả lời.

“Mày cũng nghỉ đi một rồi” – Killer gạt đầu với hấn rồi ra ngoài tạo không gian riêng tư cho chúng nó.

Hấn vì lo lắng nên không ra khỏi lầu ngồi ngủ canh nó sợ nó xảy ra chuyện gì.

“Lạnh lạnh quá” – Nó bắt đầu mê man cuộn tròn người lại.

Hấn thấy thế thì vô cùng đau lòng không biết phải làm sao nên đành cúi xuống ôm nó vào lòng để nhiệt độ cơ thể có thể giảm được cái lạnh của nó xuống. Bỗng dưng nó thấy ấm áp vô vùng từ tận trong đáy lòng nên ngoan ngoan ngủ đến tận sáng hôm sau.

“A A A Sao ... sao anh lại ngủ với tôi” – Nó mơ màng tỉnh dậy thì thấy mình đã nằm trong vòng tay của hấn rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tạm Dừng Sự Lạnh Lùng Của Em Lại Đi Bởi Vì Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Tạm Dừng Sự Lạnh Lùng Của Em Lại Đi Vì Tôi Yêu Em.

Tiếng hét của nó khiến hấn tỉnh dậy dụi dụi mắt.

“Em tỉnh rồi à có sao không?” – Hấn nhìn nó như vậy nên lo lắng đã bớt đi được phần nào.

“Tôi không sao mà hôm qua anh ôm tôi ngủ à” – Nó nhìn ánh mắt lo lắng của hấn mà đỏ cả mặt.

“Ừm tại hôm qua em kêu lạnh mà không có chăn” – Hấn thật thà trả lời.

“Anh !!” – Nó nói một tiếng rồi chạy vọt ra ngoài sờ sờ lên mặt mình thì thấy nóng vô cùng.

Hấn thấy thế cũng chạy ra ngoài ôm lấy hai vai nó.

“Em biết hôm qua em làm anh sợ lắm không hả ? Em cần gì phải đỡ dao cho tôi nhìn thấy em bị dao đâm mà tôi còn đau gấp ngàn lần” – Hấn nói mà mắt đỏ cả lên.

“Tại... tại tôi... tôi bị rấn cắn nên nếu anh bị đâm thì chúng ta sẽ cùng chết không ai cứu tôi về được thế thôi” – Nó áp úng trước cái ánh mắt vô tận yêu thương của hấn.

“Mà tôi bị thương mà anh có bị thương đâu mà kêu đau” – Nó chỉ tay vào mặt hắn, có bộ dáng áp ứng lúc này biến mất thay vào đó là bộ mặt lạnh lùng vô tâm.

“Nhưng tôi thấy đau bây giờ cô vẫn chưa hiểu cảm giác của tôi lúc đó sao”

“Tôi làm sao mà hiểu được người không có tí vết thương nào mà kêu đau trong khi tôi còn đang thương tích đầy mình đây”.

“Bản thân tôi có thể tự lo cho mình được nhưng cũng cảm ơn anh đã cứu tôi” – Nó tỏ ra lạnh lùng với hắn.

“Chỉ thế thôi sao em không có gì muốn nói nữa sao” – Hắn tức giận, hai nắm tay siết chặt.

“Lần sau anh cứ bỏ tôi lại bản thân tôi không muốn dựa dẫm vào ai cả nhất là một người đàn ông” – Đôi mắt nâu hút hồn ấy lại bắn ra hai tia lạnh lùng đến phía hắn.

“Cô có cần tỏ ra lạnh lùng vậy không? Em không hiểu một chút cảm giác của tôi ai sao?” – Hắn bây giờ chỉ có tức giận mà thôi.

“Cần !! Không có” – Nó dứt khoát rồi định bỏ vào trong lều

“Em đợi tôi ở đâu”

Trước cái câu trả lời của nó khiến hắn chỉ muốn chạy ngay đến ôm bả vai nó hét lớn 3 chữ “Anh Yêu em” nhưng bản thân nó còn đang lơ ngơ trước cái thứ tình cảm phức tạp này. Mỗi đến hôm qua hắn mới biết là hóa ra hắn yêu nó, hắn thấy nó bị thương thì đau hơn gấp ngàn lần, hắn trước cái sự lạnh lùng của nó mà đau lòng và cuối cùng hắn nhận ra hắn đã yêu nó vì vậy hắn mong tình yêu mình được đáp trả vì hắn tin nó có cùng cảm giác với mình. Hắn bỏ vào trong lều một lúc rồi đi ra trên tay còn cầm một con dao vuren ra đưa cho nó.

“Cô cầm lấy” – Hắn đưa con dao về phía nó.

“Tôi cầm làm gì?” – Nó khó hiểu nhưng tay vẫn cầm con dao.

Hắn từ từ nhấc cánh tay nó đang cầm con dao lên dùng một lực mạnh đâm vào bả vào mình, càng ngày hắn càng dùng lực mạnh cầm con dao sâu vào cánh tay đang ứa máu kia khiến nó hét hoảng không thôi.

“Này anh làm gì vậy thả tay tôi ra” – Nó nhìn thấy dòng máu đỏ từ tay hắn đổ xuống mà cảm giác như bị bóp nghẹt

“Cô thấy sao vui chứ?” – Hắn vẫn gượng cười.

“Anh đang bị thương kia”

“Em cảm thấy sao?” – Hắn vẫn dùng lực cầm sâu con dao vào bả vai mình rồi hỏi nó.

“Xin anh buông tay tôi ra” – Nó không biết tại sao mà chân tay mềm nhũn ra thấy vết thương ấy càng ngày càng sâu thì lòng nó bắt đầu đau như chính con dao ấy đang đâm vào lòng mình vậy, lòng nó đang ứa máu, lòng nó đang đau vì hắn, vì cái cảm giác này như muốn bóp nghẹt đó, nó phải thừa nhận hắn đã đúng, thấy hắn bị như vậy nó còn đau hơn gấp ngàn lần.

“Giờ em đã hiểu cảm giác của tôi rồi đúng không ? Hãy Tạm dừng sự lạnh lùng của em lại đi vì tôi yêu em.” – Hắn nói rồi thì chợt không còn đâm con dao vào nữa mà từ từ rút nó ra tiến lên phía nó, đôi môi lạnh lẽo của hắn đã chạm đến đôi môi còn đang run rẩy của nó.

Lúc này giữa nó và hắn đã sinh ra một loại tình cảm đặc biệt, một loại tình cảm mà giúp nó thoát ra khỏi cái vỏ bọc lạnh lùng ấy, thứ tình cảm ấy đang cảm hóa nó khiến nó cảm nhận được sự quan tâm, che chở của hắn cho mình, nó nghĩ mà chợt muốn khóc.

“Không được khóc !!! Anh yêu em vậy còn em?” – Hắn thấy nó khóc thì dừng lại lùi lại một bước đứng đối diện hỏi nó.

“Em cũng yêu anh” – Nó nó rồi chạy đến phía hắn quàng tay qua cổ hắn dùng đôi môi của mình để truyền đi sự ấm áp vào đôi môi lạnh lẽo của hắn.

Hắn thấy nó chủ động thì cũng đáp trả, hắn vui vì nó đã chấp nhận và yêu hắn, nụ hôn này không như nụ hôn đầu chỉ có tình cảm từ một phía mà giờ đây nụ hôn này đầy ấp tình yêu thương từ hai phía khiến mọi thứ xung quanh hắn trở nên mờ nhạt, giờ đây trong mắt nó chỉ có hắn và trong mắt hắn cũng chỉ có nó.

“Bóp Bóp” Chúng nó vẫn đang tình cảm thì tiếng vỗ tay từ đâu đó vang lên khiến chúng nó tách nhau nhưng tay vẫn nắm tay.

“Lãng mạn thế”

“Hôn kia kinh chưa”

“Mày được lắm đúng là bạn của tao”

“Đây không phải chỗ để hôn nhau đâu nha”

“...”

Thấy cái cảnh lãng mạn và sến của hai đứa nó thì đám bạn mỗi đứa một câu chế đều nó hết lời luôn. Bỗng nhiên Jen với Anna quay mặt vào nhau bắt đầu đóng phim tình cảm.

“Tại sao hôm qua anh ôm tôi ngủ vậy?” – Jen vai nó.

“Hôm qua cô bảo lạnh mà” – Anna vai hấn.

“Lần sau không được đồ dao cho tôi, tôi thấy cô bị thương còn đau hơn ngàn lần”

“Tôi không cần anh quan tâm”

“Cô cầm lấy” – Anna giả vờ đưa con dao cho Jen.

“A !! Anh bị sao vậy”

“Em có cùng cảm giác với tôi đúng không Anh yêu em”

“Em cũng yêu anh”

Diễn xong thì cả đám lẫn ra cười phá lên trước cái bộ phim quay lại của hai đứa chỉ có 2 đứa nó và hấn vẫn tay trong tay thì mặt đen lại nổi lên sát khí nhẹ.

“Chúng bay đứng lại” – Nó dặt tay mình ra khỏi tay hấn đuổi chúng nó.

“Còn cười à còn không mau chạy” – Hấn nhìn đám bạn thì nở ra một nụ cười độc ác.

Hai đứa nó chơi trò đuổi bắt với cả đám, cả chỗ chúng nó vang lên tiếng cười đầy vui vẻ, nó và hấn cùng đám bạn như không có điểm dừng đến tận tối mới dừng lại vì đói đơn giản là hai ngày rồi chưa ăn gì.

Bạn đang đọc truyện *Tạm Dừng Sự Lạnh Lùng Của Em Lại Đi Bởi Vì Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Ba Bang Tụ Hạp

“Lấy đồ ăn ra đi, các anh đốt lửa trại nhé” – Nó nói với đám bạn xong thì nói với đám tụi hấn.

“Được” – Hấn nghe xong cũng thúc giục đám bạn đốt lửa trại lên.

Sau một lúc lâu thì đã chuẩn bị xong nhưng hộp com bento cũng kimbap và đủ loại thức ăn được bày ra trước mắt, nó và hấn dặt tay nhau ngồi xuống ghét tình cảm vô cùng nhưng đôi còn lại cũng hành động tương tự lần lượt Jin – Jen, Cindy – Koll, Anna – Killer.

“Này chúng mày đừng đủ đòn tao nha, FA lâu quá nên thế là không được đâu” – Nó nhìn thấy chúng nó hành động tương tự mình thì cười cười.

“Xin lỗi đi bà cô của tôi già rồi lắm cầm à ai bắt chước chứ thật ra là hôm qua bọn hấn đã tỏ tình rồi” – Anna thì cười khanh khách tay trong tay với Killer

“Bây giờ mới thấy mình chậm đúng không” – Jen cũng đẩy ý cười tựa vào vai Jin.

“Như nào kể đi” – Nó nổi lên hứng thú.

“Đừng bắt tao lặp lại vì nó vô vị lắm” – Cindy thì vừa nhìn món ăn mà nói.

“Kể đi mà” – Nó vẫn tò mò mãi nên quên cả con đói, hấn cũng vậy.

“Sau khi tra tấn mấy tên sát thủ kia xong thì hấn kéo tôi vào phòng rồi nói Tôi yêu em và kể ra đủ thứ lý do để tôi thích hấn.” – Anna trưng ra một bộ mặt nghiêm nghị để diễn lại

“Sao giống tao thế” – Jen và Cindy đồng thanh.

“Ngày lần sau tán gái đừng dùng chung một kịch bản nha” – Hấn nghe xong mà muốn cười phá lên.

“Biết thế tao từ chối để được tỏ tình kiểu như chúng mày kiểu của hấn chả lãng mạn gì cả” – Nó nghe xong liền suy nghĩ một lúc nói.

“Em phải cảm thấy may mắn vì không bị dùng chung kịch bản với đám bạn chứ” – Hấn nghe xong mà mặt đen lại vội cầm tay nó đôi mắt xanh dương thì nhìn vào đôi môi mềm mại của nó.

“Được rồi được rồi em may mắn nhất” – Nó cười xoa dịu cái khát vọng chiếm đoạt lấy đôi môi nó của hấn.

“Là do tên này copy” – Killer Koll Jin cùng đồng thanh.

“Thật hết cách với mấy anh, giờ ăn đi”

“.....” Tiếng cười nói rôm rả của chúng nó làm bầu không khí thêm vui hơn, chuyến đi này đã xiết bạn lại gần nhau hơn phá bỏ rào cản làm cháy lên trong họ hương vị của tình yêu. Ăn uống trò chuyện xong thì ai cũng mệt mỏi trở về lều ngã lưng ngủ một giấc ngủ thật ngon.

Vì ở đây khá là nguy hiểm nên cô giáo của nó đã rút ngắn thời gian đi lại nên sáng hôm nay cô đã thông báo thu dọn hành lý để chuẩn bị đi về rồi khiến chúng nó cụt cả hứng.

“Áy túi này của cậu hả?” – Jen cầm một cái túi bằng vải nhỏ nhỏ đưa cho nó.

“Phải là em họ của Gyn tặng đó” – Nó cầm lấy rồi cất đi nhưng cuộc đối thoại ngắn của hai người đã lọt vào tai của Gyn.

“Là em họ của anh tặng sao?” – Hấn vội vàng chạy ra bóp chặt lấy tay nó hỏi.

“Phải sao vậy anh?” – Nó thì ngờ ngạc trước hành động của hấn

“À không có gì mà em đưa cho anh đi hình như nó rất quan trọng với con bé”

“Được” – Nó lấy từ trong túi ra cái túi vải nhỏ đó, đưa cho hấn rồi chạy ra chỗ đám bạn.

“Nếu tao không nhầm trong này có một loại bột gì đó khiến rấn ở gần sẽ ngủ thấy và đến gần” – Koll cầm chiếc túi lên quan sát rồi nói.

“Không ổn rồi đó !!!! Mày nên nghĩ cách bảo vệ nó thì hơn” – Jin lên tiếng.

“Và đừng để cô ta gây ra tổn thương gì cho con bé nếu không mày đừng mong gặp con bé” – Killer giọng chột lạnh đi nói với hấn.

“Mình sẽ bảo vệ cô ấy cho đến khi mình chết nên mong cậu đừng có mang cô ấy khỏi mình” – Hấn nắm chặt bàn tay mát lẻo lên sự quyết tâm mãnh liệt.

“Vậy phải xem cậu thực hiện như thế nào đã ?” – Killer nói rồi quay đi dọn đồ của mình trong đầu thì ngập tràn những suy nghĩ, Killer hiểu rất rõ em mình nó là bang chủ Thiên Long một cô bé kiên cường bất khuất lạnh lùng nhưng trong tâm hồn nó vẫn chỉ là một cô bé sắp sang tuổi 20, rất mềm yếu thiếu thốn tình thương nên Killer mong hấn sẽ giúp được nó.

Trên máy bay để đi về, nó và hấn thân mật đến không phải nói, cùng nhau ngắm cảnh, ăn cùng nhau, cầm tay, Dù những hành động khiến cho ai đó tức điên lên khi nhìn thấy khung cảnh lãng mạn ấy.

“Chúng ta nên xử nó đi” – Tổ Ny thấy thế nên đổ thêm dầu vào lửa.

“Cô không cần nói tôi cũng sẽ làm” – LiLi chả thèm quan tâm mặc dù trong lòng thì ganh tị không thôi.

“Cô hình như chỉ biết nói mà thôi” – Tổ Ny hừ lạnh trước thái độ của LiLi.

“Để xem tôi có nói mò hay không nhé” – LiLi bỗng nở một nụ cười độc ác nhìn hai đứa nó.

Xuống máy bay.

“Cuối cùng cũng về đến nơi” – Sindy vui vẻ cười nói.

“Không nơi nào tuyệt hơn nhà cả” – Anna cũng lên tiếng theo.

“Bíp Bíp” Nó vừa xuống máy bay, tâm trạng còn đang vui thì nhận được tin nhắn. Nó nhìn tên rồi nghiêm túc hấn lên chạy ra phía đám bạn.

“Long Thần nhắn tin bảo có chúng ta là lô hàng của chúng ta tối nay sẽ cập bến nên chúng ta nghỉ ngơi lấy sức tối hành động.” – Nó nói.

“Được, báo với đám kia đi” – Anna nghiêm túc hấn lên.

“Anh à em phải đi xử lý chút chuyện tí nói chuyện sau nha” – Nó chạy ra trước mặt hấn thông báo một tiếng.

“Không định ăn uống gì sao?” – Hấn lo lắng hỏi.

“Em đi cùng đám kia mà” – Nó chỉ tay về đám bạn.

“Cẩn thận” – Hấn chưa kịp lên tiếng thì đám bạn đã chạy ra đám nó nói chuyện rồi đám bạn nó lao vút đi.

“Này tôi nhận được tin nhắn từ Tiểu Tinh rồi nó nói tối nay hàng của chúng ta sẽ đến” – Jin nhìn bóng chúng nó khuất đi mới nói.

*Tiểu Tinh: Một người được bọn hấn tin cậy nên được giao nhiệm vụ quan trọng trong bang chả kém gì bọn hấn, là người trung thành tuyệt đối.

“Thật là một !!! Vậy tối nay hành động hả?” – Killer với bộ dạng mặt một môi hỏi Jin.

“Ừ chuẩn bị đi” – Hấn nói rồi kéo đám bạn đi về.

Đến chập tối.

“Đã xong chưa chúng ta lên đường thôi, Long Thần đã đợi ở đó rồi” – Jen ra ngoài cửa rồi hỏi đám nó.

“Đeo mặt nạ vào đi đã tối nay có thể còn phải gặp mấy bang phái khác đó” – Nó nói rồi đưa cho bọn nó mấy cái mặt nạ che đi nửa khuôn mặt.

“Đi” – Anna và Sindy đồng thanh rồi bỗng chúng nó đeo mặt nạ lên mặt mình.

Đến nơi, đã thấy một người con trai đẹp tuyệt nữ dưới ánh trăng đang nhìn xa xăm như đang đợi ai đó.

“Long Thần, Tôi đã đến” – Nó thấy Long Thần thì đi tới.

“Tàu cập bến chưa”

“sắp rồi thưa bang chủ!! Mà theo tình báo thì có Hắc Ưng cùng Sát bang cũng đang có mặt ở đây”

“Thật là náo nhiệt”

“Tu Tu” vừa dứt lời thì từ đang xa đã thấy một con tàu đang chuẩn bị cập bến.

“Đúng là đúng hẹn thật” – Nó nhìn rồi lên tiếng.

“Ra đó thôi” – Jen cùng đám bạn đi ra phía con tàu.

“Ồ thật náo nhiệt nha thật không ngờ Thiên long bang bang chủ lại có mặt ở đâu cả Hắc Ưng Bang Bang chủ nữa chứ”- Nó đang đi thì một tiếng vang lên từ sau lưng.

“Sát bang thích chơi trò mèo vờn chuột nhỉ, không cần giả thần giả quỷ ra đây đi” – Hấn cũng lên tiếng.

“Bình tĩnh chút nào” – Từ phía bên phải và bên trái cũng có hai con tàu cập bến phân biệt của Hắc Ưng và Sát Bang.

“Đúng là trùng hợp thật” – Nó cười khẩy rồi nói.

“Không có gì là trùng hợp cả đâu” – Hấn cười lạnh một cái.

“Cút đi” – Nó nói mà đầy sát khí

“Bình tĩnh đi !!! Đúng là như lời đồng lạnh lùng như tảng băng” – Kan từ từ lộ diện lên tiếng.

“Hôm nay chúng ta có việc riêng mà” – Hấn lạnh lùng chả kém ai.

“Vậy đi làm việc riêng đi” – Nó nói rồi quay phắt đi ra phía tàu chở hàng của nó.

“Chào bang chủ, hàng đã đến nhưng lần này có một tin tốt” – Từ trên tàu có người chạy ra chỗ nó thông báo.

“Nói” – Nó lạnh lùng hỏi.

“Không biết bang chủ con nhớ ông Matt không ạ ?? Ông ấy đã có dự định bán vùng cảng ở Noi ZZ ấy ạ !! Nếu chúng ta mua được sẽ bớt đi được một khoản lớn khi vận chuyển hàng” – Tên đó thông báo cho nó biết.

“Tôi nhớ là ông ta không định bán nó mà nhỉ?” – Jen nghi hoặc hỏi.

“Tin này chắc chắn chứ?” – Anna cũng nghi hoặc không kém.

“Chắc chắn ợ” – Tên đó cung kính trả lời.

“Vậy chắc tin này không phải tin mật có thể Hắc Ung và Sát bang đã biết rồi chúng ta nên nhanh chân hơn” – Long thần cũng không nhịn được sự vui mừng.

Mấy bạn thông cảm giúp mình nhé vì dạo này đi học nhiều quá bắt đầu từ bây giờ mình còn phải đi học tối thứ hai và thứ năm nữa nên tối hôm đó sẽ khó để up truyện đúng lịch được nhưng mình sẽ cố 1 ngày 1 chương

Bạn đang đọc truyện *Tạm Dừng Sự Lạnh Lùng Của Em Lại Đi Bời Vì Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Tranh Giành Địa Bàn

“Đi đến gặp ông ta” – Sindy gọi xe để chuẩn bị lên đường.

“Không cần đâu, ông ta cũng sắp đến đây rồi chắc ông ta đã nắm được tin tức hôm này ba bang chúng ta cùng nhận hàng nên đến để thông báo kiểm được cái giá cao đây, thưa bang chủ” – Người đó nói.

Một lúc sau, một đoàn xe đến rồi từ từ bước ra thì chúng nó đã nhận ra ngay là ông Matt, đúng là nhanh thật đấy. Thấy ông ta đến nên cả ba bang đã nhanh chân tập trung để có thể mong mua được khu cảng đó.

“Chào các vị bang chủ trẻ tuổi của tôi” – Ông ta chống gậy nhìn đám bang chủ đang đeo mặt nạ trước mặt.

“Chắc mọi người đã biết tôi đến đây vì gì rồi nhỉ?”

“Tôi đang cần tiền nên sẽ bán đi cái cảng mà mọi người đang chờ vào sâu xé nó đi” – Ông ta nở một nụ cười xảo quyệt.

“Mà tôi rất tiếc vì tin này bị lộ ra ngoài nên tôi không thể thiên vị bên nào được mặc dù họ trả giá rất cao đó”

“Nếu mua có được hải cảng đó không chỉ cần có tiền mà cần cùng tôi chơi một trò chơi được chứ ai thắng thì sẽ có được nó” – Ông ta cười cười đầy gian xảo.

“Đừng lằng nhằng nữa nói đi” – Giọng Kan lạnh lùng vang lên.

“Nhỏ tuổi mà đã nóng như vậy tính không được sự trầm ổn như hai người kia mà tôi có nghe nói có một cô gái đang ở bên cạnh cậu hả cô ta có đến không?” – Ông ta bình tĩnh đáp trả lại.

“Hừ” – Kan hừ lạnh một tiếng.

“Các bang chủ trẻ tuổi của tôi sẽ cùng thi đua xe nhé tại tôi thích đua xe các người cũng biết mà vì tuổi già rồi không đua được nữa nên mong có thể xem một trận thi đấu cho đã con mắt đường đua tôi đã chuẩn bị rồi. Thời gian tùy mọi người chọn” – Ông Matt điềm đạm nói.

“Luôn bây giờ” – Cả ba người nó hấn và Kan cùng đồng thanh.

“Đúng là tuổi trẻ khí thịnh mà vậy thì đến đường đua thôi” – Ông Matt cười nói rồi đi lên xe.

Ông Matt lên xe rồi phóng vút đi cùng với đám xe của bọn thuộc hạ theo sao là đám bọn nó cũng đuổi theo sau.

“Phụp Phụp” Vừa đến đường đua thì đèn xung quanh đã bật sáng lên chiếu xuống cả đường đua tạo ra một khung cảnh vô cùng tráng lệ mà lạnh lẽo chỉ có đám người Sát Bang Thiên Long Bang Hắc Ung bang cùng đám người của ông Matt đang ngồi trên phía khán đài.

“Ông cũng bỏ cái vốn to đó” – Nó nhìn xung quanh rồi nói.

“Trò chơi của tôi mà” – Ông ta cười đáp.

“Bắt đầu thôi chứ” – Hấn cũng lên tiếng.

“Xe các cậu đã chuẩn bị tốt chưa, tốt nhất là nhờ đám thuộc hạ xuống xem giúp lại đi không tối nay sẽ có người mất mạng đấy” – Ông Matt đáp lại.

Chúng nó cũng không từ chối nữa, sống trong xã hội này nên nghe danh ông ta cũng không phải là lần một lần hai. Ông ta rất thích tạo ra những trò chơi để họ tàn sát lẫn nhau, mặc dù nguy hiểm trùng trùng nhưng với ông ta đó là một thú vui mà thôi.

“Mày nghĩ cậu thắng được chứ?”- Anna đến gần nói hỏi.

“Không được đừng cố quá” – Jen nói.

“Mảnh đất đó không đáng để đổi mạng đâu” – Sindy nói.

“Yên tâm đi tôi cũng quý mạng sống mình lắm, sống để còn yêu anh Gyn của tao chứ” – Nó phá vỡ không khí nặng nề nên cứ cười cười nói.

“Đúng là yêu xong thì mắt mày cũng bị mù luôn rồi” – Jen chọc khuỷu tay vào người nó.

“Mày thì không thể chắc, bây giờ kiểm tra xe đi” – Nó cũng cười đáp lại rồi quay lại chủ đề chính.

*Bến phía hắc.

“Mày cẩn thận, nếu mày đi thì tao vui vì không có ai cướp em gái tao nữa” – Killer nói.

“Nếu mày có làm sao thì tao sẽ quản lý bang cho mày” – Koll trêu hắc còn giả vờ rom róm nước mắt.

“Tao sẽ nhón ngày đổ mày và tao sẽ chăm sóc Yu hộ mày” – Jin cũng cười nói với hắc.

“Mày thắng quỷ tao không dễ chết thế đâu nên chúng mày không cần lo, tao còn phải trở về để tiếp tục với Yu nữa chứ” – Hắc khoanh tay nhìn đám bạn.

“Các tuyến thủ của tôi đã xong chưa ?” – Một lát sau Ông Matt lên tiếng.

“Xong” - Hắc nó và Kan cùng đồng thanh, tất cả tiếng trò chuyện giữa các bang dừng lại. Đám bạn nó hắc và đám người sát bang đã tìm được vị trí để ngồi.

“Chuẩn bị đua thôi”

“Sẵn sàng” – Ba người đã ngồi lên chiếc xe của mình đội một chiếc mũ bảo hiểm che kín tất cả khuôn mặt nên không ai nhìn được biểu hiện bây giờ của ba người.

“1 2 3 Bùm” – Sau khi đếm thì một tiếng súng vang lên trong không khí báo hiệu cuộc đua đã bắt đầu.

Vừa nghe thấy tiếng súng vang lên thì ba chiếc xe đã lao vút trên đường đua. Lần đua xe này được chia làm 2 vòng đua nên nó sẽ kết thúc nhanh chóng.

Trên đường đua cùng với những tiếng động cơ và những tiếng ma sát của bánh sát trên đường đua tạo ra những âm thanh chói tai nhưng ông Matt vẫn dùng vẻ mặt bình tĩnh để quan sát đường đua. Hiện tại, nó hắc và kan ba người đang bám sát nhau trên đường đua không hơn kém nhau là mấy.

“Kít” – Đến vòng đua cuối thì một tiếng phanh xe dài chói tai vang lên trong không khí.

Nó nghe thấy nhưng vẫn không quan tâm rồi cứ phóng thẳng về phía đích còn hắc thì khi nghe xong vội vàng giảm tốc độ ngoái lại nhìn nên lần này nó đã thắng.

“Bóp bóp” Tiếng vỗ tay của thiên long bang vang lên.

“Trò chơi hôm nay rất hay rất vui vì mọi người đã tham gia nhưng thật buồn vì không có ai chết” – Ông ta nở một nụ cười khiến người ta ớn lạnh.

“Mai chúng ta sẽ hẹn nhau luôn được chứ” – Nó còi mũ bảo hiểm ra rồi vội vàng đeo lại chiếc mặt nạ nói với Ông Matt.

“Được chứ”

“Hôm nay do cô may mắn” – Kan khập khiễng đi ra chỗ nó.

Nó giật mình nhìn Kan rồi tiếp tục nói chuyện với ông ta. Hóa ra tiếng phanh lúc này là của Kan, chắc là do sợ ý trong khúc cua nên bị đâm vào tường.

“Chúng ta về” – Nó nói với đám bạn.

“Anh lần sau không nên sợ ý như vậy, chúng ta vẫn lấy lợi ích làm đầu” – Nó đứng trước mặt hắc nói rồi đi ra phía cửa.

“Cảm ơn cô” – Hắc cũng đáp lại nhưng không ai biết biểu hiện của hắc bây giờ vì tất cả được che bởi lớp mặt nạ.

“Mày sợ ý quá” – Jin chạy ra chỗ hắc.

“Mày không nên để ý vì Sát Bang bang chủ chết thì càng bớt đi một mối họa” – Koll cũng nói với hắn.

“Mày không buồn vì thua con gái đó chứ” – Killer nở một nụ cười đùa nhưng không ai biết được.

“Tao không sao cả nhưng tao thấy hứng thú với Cô bang chủ thiên long bang đó, rất giống một người tao quen”

“Mà về nha nghỉ thôi mai còn đi học tao nhớ Yu quá” – Hắn nói rồi nhảy lên xe chuẩn bị phong vút đi.

“Đúng là hám gái mà” – Jin Koll Killer đồng thanh.

“Chẳng lẽ mày không nhớ bạn gái mày à ? Đi thôi” – hắn cười khẩy rồi cùng đám bạn phóng vút đi.

Bạn đang đọc truyện *Tạm Dừng Sự Lạnh Lùng Của Em Lại Đi Bờ Vì Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Liên Minh.

Sau cái chuyến đua xe tranh giành địa bàn ấy, mọi thứ lại trở về như cũ nhưng sau chuyến đua xe thì người thắng thì vui còn người thua thì hậm hực mãi không thôi.

“bíp bíp” Nó đang ngồi học thì thấy một tiếng điện thoại kêu khê trong túi quần.

“Học hết tiết này xong trốn nhé”

“Tao sắp chán chết rồi đây trốn đi mày”

“Tao muốn đi chơi nên tiết sau trốn nhé”

Nó nhìn vào máy điện thoại thì thấy ba cái tin nhắn hiện ra cùng một lúc, khiến nó dở khóc dở cười đọc và thấy cùng nội dung là trốn học đi chơi vì chúng nó hết tâm hồn để đi học rồi.

“Đội đi mày đầu tao sắp nát ra rồi đó” – Nó nhấn là câu từ dứt khoát khiến cho mấy đứa kia đang hớn hờ thì cụt cả hứng.

“Bọn tao đang chán nên mày suy nghĩ nhanh nhanh đi” – Nó vừa định cất điện thoại đi thì đã thấy có tính nhắn hiện ra trước mắt khiến nó khí chịu muốn đập nát cái máy.

“Ở nhà đi, nói nhiều” – Nó giận giữ nhấn lại tin nhắn cho đám kia mà như phá cái máy điện thoại vậy. Nó hừng hực khí thế nhấn tin xong thì ném cho bọn nó một cái nhìn sắc bén khiến bọn nó lạnh cả sống lưng. Nhưng trong lòng nó thì đang tung hoa vì sắp được đi chơi.

“Thôi mà bọn tao yêu mày nhất, quý mày nhất,..... nên đừng bỏ bỏ bọn tao” – Anna nhấn xong tin thì không hện mà cùng bọn kia ném lại cho nó một cái nhìn đáng thương.

“Được rồi khổ quá” – Nó cũng hết cách đành chiều theo ý chúng nó, nó mặc dù rất thân thiết với đám bạn nhưng làm nó cáu thì khỏi nói, khổ không gì bằng. Nó có dự định chiều này sẽ mở tiệc ăn mừng vì ai cũng đã có đôi có cặp còn vì một lý do mà chỉ chúng nó mới biết, vì giành được địa bàn. Với nó, dành được địa bàn không quan trọng, chủ yếu là thắng được hai bang chủ lớn đối đầu với nó, đặc biệt là sát bang, nó đã ghi thù trong lòng sẽ tìm cơ hội trả thù vì đám ám sát nó đến 2 lần.

“Reng Reng Reng” Tiếng chuông vang lên, tiếng mà chúng nó mong đợi được nghe nhất trong cả cái tiết học nhàm chán này. Xong tiết học thì đã thấy hắn quay lại nói với nó.

“Em buồn bức chuyện gì sao?” – Hắn nhìn nó rồi nói.

“Em không sao chỉ chán thôi” – Nó ịu xiu nói với hắn.

“Vậy sao không giải tỏa căng thẳng đi” – Hắn nói xong thì đã thấy đám bạn tiến đến gần.

“Này tao chán quá đi xuống căng tin đi” – Anna đến trước mặt nó.

“Đi xuống căng tin không ?” – Jin cũng ra trước mặt hắn hỏi.

“Đi thôi” – Nó và hắn cùng đồng thanh rồi đứng dậy chuẩn bị đi với đám bạn.

Nó vừa đứng lên thì bất giác cảm thấy ai đang nhìn nó chằm chằm, nó liền quay lại để nhìn thì bất gặp đó là ánh mắt của Kan và LiLi nhưng Kan thì nhắm vào LiLi còn LiLi thì nhìn nó. Nó cảm nhận ra trong ánh mắt hai người có gì đó như ghen tuông, tức giận, âm hiểm, Dù thứ trong mắt nó đang hiện ra, nhưng nó chỉ khó hiểu chẳng lẽ vì mình đi mà không rủ cô ta sao. Nó đã định mặc kệ, với nó người khác nhìn nó bằng đủ ánh mắt chẳng sao nhưng dù sao cô ta cũng là em họ của hắn nên nó cũng định tiến lại gần hỏi chuyện.

“Đi thôi, ban bè chờ kia” – Hắn nhìn hướng nó đang nhìn rồi chột vòng qua eo nó ôm lấy, hắn muốn nó tránh xa LiLi càng xa càng tốt, hắn thừa biết khuôn mặt thật của LiLi.

“Nhưng ...” – Nó cũng khó hiểu trước hành động của hắn.

“Không nhưng gì hết đi thôi” – Hắn cười cười rồi kéo nó đi để lại bao khuôn mặt ganh ghét, đố kỵ...

Mặc dù trong lòng vẫn khó hiểu nhưng nó vẫn khó hiểu trước hành động của hắn nhưng nó cũng không hỏi, nó biết tính hắn nếu gắng hỏi cũng không thu được kết quả, hắn cần thì sẽ nói. Nó đang mãi suy nghĩ thì thấy trước mặt đã là căng tin nên vội vứt cái suy nghĩ trong đầu rồi đi vào ngồi xuống để tìm cách giải tỏa sự chán nản.

“Có kế hoạch gì không ?” – Jen vừa ngồi xuống đã sắn sỏ hỏi nó.

“Mở tiệc tại nhà đi coi như ăn mừng” – Killer nghĩ nghĩ rồi đưa ra chủ ý.

“Ăn mừng chuyện gì ?” – Koll nghe xong cx khó hiểu.

“Ai cũng đã có đôi có cặp chứ sao và giải tỏa một vài nỗi buồn” – Jin chen miệng trả lời, còn cái “nỗi buồn” là cái trận đua xe lần trước bị thua oan của Hắc Ưng bang.

“Đừng nhà ăn mừng vì hai niềm vui” – Sindy cũng hòa theo Killer và đương nhiên niềm vui mà Sindy nhắc đến là vụ các cuộc địa bàn đó.

“bíp bíp” Nó đang định nói gì đó thì điện thoại chột kêu lên nên nó dừng lại mở điện thoại ra thì thấy có một tin nhắn với dòng chữ ngắn gọn.

“Trở về bang có việc cần bàn”

“À, em có chút đau bụng nên em xin phép” – Nó chột ôm bụng rồi nói với đám kia.

“Em có sao không vậy để anh đưa em về nhé” – Hắn lo lắng hỏi nó.

“Không cần đâu em nhờ đám kia đưa về là được” – Nó chỉ vào đám bạn rồi nháy mắt với Killer một cái nhưng không để ai nhìn thấy.

“Ừm nhớ cẩn thận nhé nếu sao thì báo anh biết” – Killer liền giúp nó vì biết nó có việc bận.

“Nhớ báo cho anh một tiếng” – Hắn vẫn lo lắng nhắc nhở.

“Được, đi thôi” – Nó gật đầu rồi nhờ đám bạn đưa đi.

Anna Sindy Jen đang vui nhưng khi nghe thấy lời của nó thì mặt chột méo xẹo ra, nhưng biết chắc có việc nên cũng lấy lý do đưa nó về để chuẩn theo nó.

“Con bé không sao đâu cậu không cần lo” – Kille vỗ vai hắn nói.

“Ừ mà hình như tao vừa nhận được tin tức nói là hôm nay bang chủ của Thiên Long với Sát bang muốn nói chuyện về vụ địa bàn lần trước” – Jin nói rồi đưa màn hình máy tính ra trước mắt bọn hắn.

“Vậy chúng ta cũng không thể không có mặt được” – Hắn nở một nụ cười lạnh.

*Về đến bang, nó vào thẳng bar của bang nó rồi đến ngay căn cứ bang tìm Long Chiến hỏi.

“Chuyện gì vậy ?”

“Sát bang muốn hẹn gặp chúng ta” – Long Chiến nhìn nó rồi nói.

“Đúng là một lúc lắm chuyện, bao giờ ?”

“30 phút nữa nên hay chuẩn bị”

“Bảo mọi người là bar đóng cửa sớm rồi bảo ai không quan trọng có thể về nghỉ sớm” – Sindy chột lên tiếng.

“Dạ thưa tứ bang chủ” – Một tiếng thuộc hạ cung kính đáp.

30 phút sau. Nó cùng đám bạn mỗi người đeo một chiếc mặt nạ màu trắng, từ trên người vạt một bộ cánh màu trắng tinh khiết toát lên một vẻ đẹp thuần khiết tao nhã nhưng đầy sát khí.

“Sát bang đến thật đúng giờ” – Nó phát ra tiếng cười nhẹ sao chiếc mặt nạ.

“Đương nhiên vì chúng ta hẹn bên đây trước mà” – Sát bang chủ cũng đeo một chiếc mặt nạ màu đỏ rực của máu đáp trả.

“Ngồi” – Nó chỉ tay về hướng ghế rồi nói.

“Mục đích hôm nay là gì đây” – Anna ngồi cùng hàng với nó nói.

“Tôi cũng không vòng vèo nữa, chuyện về bến cảng Z đó, chúng tôi cũng muốn được chuyển hàng qua cảng đó và chỉ mất 50%” – Kan nói.

“Không được” – Nó dứt khoát nói.

“Tôi chưa nói xong mà, nếu cô chấp nhận thì tôi sẽ liên minh với Thiên Long bang”

“Tôi không quan tâm, chơi thì phải chịu thua” – Nó đáp trả lại đầy sát khí.

“Cô nên biết nặng nhẹ” – Từ đằng sau một người đeo chiếc mặt nạ màu hoa hồng ngồi xuống bên cạnh Kan nói.

“Không biết sát bang chủ đem cả tình nhân đến, không tiếp đón được chu đáo nên thành thật xin lỗi” – Nó nói mà đầy trêu ghẹo Kan.

“Hừ cô nghĩ cô ...” – LiLi thấy giọng nói đầy trêu ghẹo định phản bác thì thấy Kan đã bóp nhẹ vào lòng bàn tay LiLi nên cô chợt im bật.

“Cô nên đồng ý không thì hai bang chúng ta đối đầu đó” – Kan nhìn nó qua chiếc mặt nạ nhưng giọng nói đầy sát khí.

“Tôi sợ nhiều” – Nó nhếch môi nhưng không ai nhìn thấy cả.

“Ồ thật là vui, nhưng thiếu Hắc Ưng bang thì không được đâu” – Từ chỗ cánh cửa phát ra tiếng nói đầy trêu ghẹo cùng với sát khí.

“Tôi có thể ngồi chứ” – Hắn đến phía nó hỏi.

“Lấy thêm ghế đi” – Nó gật đầu rồi sai đám thuộc hạ.

“Tôi cũng muốn kết liên minh với Thiên Long Bang” – Hắn nhẹ nhàng bắn ra từng chữ khiến cả ba bên đều ngó ra.

“Cẩn thận tai họa từ mầm mống ra” – Kan hừ lạnh.

“Anh muốn gì ?, lại cần lợi ích từ bến cảng Z sao, nhưng nếu vậy thì tôi không cần đâu” – Nó lạnh lùng nói với hắn.

“Không cần chỉ làm muốn liên minh thôi” – Hắn cũng trở nên lạnh lùng đáp.

“Được” – Nó gật đầu không do dự, nó không biết tại sao mình lại làm vậy nhưng nó có cảm giác có thể tin tưởng được.

“Vậy thì để lần khác vậy” – Kan đứng phắt dậy cùng đám người Sát bang đi ra cửa.

“Bang chủ Hắc Ưng bang không cần tùy hứng thế” – Nó thấy đám người kia đi xa mới quay lại hỏi hắn.

“Không phải tùy hứng, lần sau gặp chúng ta bàn kĩ hơn bây giờ tôi có việc rồi” – Hắn đứng lên rồi đi ra cửa theo sau là đám thuộc hạ cùng Jin Koll Killer.

“Sao mày lại kết liên minh như vậy thật sự nguy hiểm” – Koll hỏi hắn.

“Không sao đâu” – Hắn cười.

“Cho tao biết lý do đi” – Killer tưởng nó đã bị lộ thân phận nên mới lo lắng hỏi.

“Kẻ thù của kẻ thù là bạn mà” – Nó và hắn cùng chung một suy nghĩ nói với đám bạn.

“Tao tin tưởng quyết định của mình” – Cả đám bạn nó và hắn đều đồng thanh nhưng nào ai biết.

Xin lỗi mọi người nha dạo này mình bận học quá, và cũng hơn cạn ý tưởng nên cần suy nghĩ vài ngày mới viết tiếp, nếu được mình sẽ cố ra đều còn không thì mình sẽ cố up sớm nhất có thể. Chúc các bạn đọc chuyện vui vẻ. (Băng).

Chương 26: Ăn Mừng Và Tai Nạn.

Sau khi Hắc Ung Bang và Thiên Long Bang liên minh với nhau, thế giới ngầm đã nắm được tin tức ngay sau đó. Từ khi hắc ung bang đem lời đề nghị mình nói với Thiên Long Bang thì hai bên đã thành địch, sống chết không thôi không thể quay đầu nữa rồi. Tin tức này khiến ai cũng ngỡ ngàng nhưng cũng có không ít người mừng thầm, có người mình vì Sát bang chuẩn bị gặp nạn, mà cũng có người mừng vì bang của hắc và nó sắp gặp nạn. Thế giới ngầm bây giờ có thể nói lằng lằng chia ra hai phe nhỏ nhỏ.

Hắc và nó cũng không biết tại sao đối phương lại đưa ra đề nghị như vậy nhưng họ đâu đó cảm thấy có sự tín nhiệm lẫn nhau. Đối với nó, chuyện liên minh này vô cùng có lợi, nó muốn tìm người đứng sau sai khiến đám ám sát nó.

Sáng hôm sau, nhưng tia nắng buổi sớm đang len lỏi qua từng khe cửa chiếu lên một khuôn mặt, một khuôn mặt của thiên sự, của vẻ đẹp tinh khiết,... Nó đang có vẻ mệt mỏi đang ngủ rất say thì đám bạn đang rón rén bước vào.

“Dậy đi, mặt chơi lên cao rồi đó” – Anna nhảy lên giường, lay lay người nó

“Dậy ngay đi” – Jen và Sindy cũng hành động tương tự.

“Để tao ngủ” – Nó mơ mơ màng màng nói.

“Mày dậy ngay cho tao” – Jen nói to.

“Tao bảo là để tao ngủ” – Nó tức giận rồi chồm chồm kín đầu.

“Nếu mày không dậy thì đừng trách bọn tao” – Sindy nói với nó rồi cùng nói gì nó với đám bạn.

“1 2 3” – Cả bọn cầm chân rồi đếm chuẩn bị cho một màn báo thức bạo lực.

“Ai con nào đưa nào bà nào ? giám làm thế hả” – Nó lồm cồm bò dậy.

“Đứa này”

“Bà này”

“Con này” – Ba đứa bạn nào cùng đồng thanh rồi chỉ vào mình nói.

“Dậy rồi à, đi tắm đi, tao có chuyện cần nói” – Anna nói với nó với vẻ mặt nghiêm túc.

“Được” – Nó thấy vẻ mặt đầy sự nghiêm túc ấy thì tỉnh ngay chạy vào nhà vệ sinh chỉnh chu lại bản thân. Một lúc sau, nó bước ra với vẻ mặt tươi tỉnh trong bộ đồ thể thao khá hợp với nó.

“Chuyện gì ?” – Nó hỏi rồi ngồi xuống đối diện với đám bạn.

“Chuyện là chuyện là ...” – Sindy áp a áp ứng.

“Chuyện gì nói mau” – Nó thấy thế còn khăn trương hơn.

“Tao không biết có nên nói không ?” – Jen làm ra bộ mặt khá đắn đo.

“Nói” – Nó thốt ra một câu đầy uy hiếp.

“Oa !! Vì hôm nay được nghỉ học nên tao không được gặp anh ấy nên tao nghĩ chúng ta nên mở tiệc ăn mừng vì chuyện Liên minh với Hắc Ung Bang và vì ai cũng đã có đôi có cặp” – Cả lũ bạn nó giả vờ òa khóc rồi rơm rớm nước mắt nhìn nó.

“Chúng mày thật là, thích thì làm đi tao cũng muốn gặp Gyn” – Nó dơ khóc dờ cười nhìn đám bạn, rồi nghĩ nghĩ đến hắc nói vì mấy hôm nay cần điều chỉnh cho việc liên minh với bang hắc nên không gặp hắc, giờ thấy nhớ nhớ.

KHi nghe thấy nó đồng ý, Anna Jen Sindy vội cầm ngay điện thoại lên alo cho mấy đứa bạn trai của mấy đứa. Nó thấy thế cũng gọi cho hắc.

“Alo” – Đầu dây bên kia mở máy trả lời.

“Alo! Em đây hôm nay được nghỉ mà mấy hôm không được gặp anh nên em có nhớ, bọn em cũng mở tiệc ăn mừng nên anh đến chứ” – Nó nói.

“Được, lâu ngày cũng không gặp em nên cũng thấy nhớ” – Hấn nở một nụ cười cưng chiều rồi nói.

“Địa điểm là nhà em, thời gian thì anh gọi Killer đến nhà em sắp xếp đi bọn em đi siêu thị bây giờ” – Nó cười nói.

“Được”

Nó nói xong thì đám bạn cũng kết thúc cuộc gọi chuẩn bị đi siêu thị để mở tiệc ăn mừng mà không biết hấn đang cùng đám bạn đang đi cùng nhau.

“Em mày Yu mở tiệc đó” – Hấn cúp máy rồi nói với Killer.

“Tao cũng vừa nghe nói” – Killer nghe xong thì trả lời.

“Vậy bây giờ đến nhà mày chuẩn bị đồ trước khi chúng nó về nh” – Koll ở bên cạnh cũng nói.

“Coi như hôm nay ăn mừng vì chúng ta liên minh với Thiên Long Bang và đối đầu với Sát Bang đi”- Jin cười nói.

“Đi thôi” – Hấn đứng dậy đi ra phía xe.

Tại siêu thị nơi chúng nó đang đi.

“Chúng mày có thấy Gyn tránh LiLi như tránh tà vậy cùng với cái thái độ lạnh nhạt nữa chứ” – Jen nói.

“Ừm, Tao thấy ánh mắt LiLi mấy hôm trước rất lạ, nó nhìn tao như kiểu tao lấy thứ gì quý giá của con bé vậy” – Nó lại nghĩ đến LiLi rồi nghĩ ngợi.

“Chắc là nó thấy mày cướp đi ông anh yêu quý của nó thôi, chắc vậy” – Cindy nhún vai một cái rồi nói.

“Nhưng hành động của Gyn lạ lắm” – Nó ngờ vực hỏi.

“Chắc là con bé giận vì lần đi dã ngoại chúng ta bỏ về sớm thôi”

“Mày, tao thấy hình như Kan thích LiLi thì phải” – Nó gật đầu rồi xoay xoay cằm.

“Nhìn ánh mắt của Kan đủ biết mà”

“Tao thấy từ chuyến đi tham quan rồi đó”

“Mà thôi quay lại chủ đề chính cái đi lạc đề hết cả rồi” – Nó chợt nhớ ra là còn chuyện quan trọng. Nó nói xong rồi đi mua đồ nhanh chóng để kịp thời gian chuẩn bị.

Một lúc lâu sau, nó với đám bạn tay xách nách mang một đồng hồ, nó kinh ngạc vừa vào nhà đã thấy mọi thứ đã được chuẩn bị sẵn cả rồi chỉ cần bắt đầu mở tiệc mà thôi.

“Chậm chạp quá, mấy con rùa con” – Cả đám đồng thanh nhìn chúng nó trừ hấn, hấn chỉ nhìn nó không nói gì

“à, tui mày, tao có nên xử lý ông người yêu của mày hộ không nh, hình như mấy ông người yêu của chúng mày hơi cong tao cần uốn thẳng ra ?”- Nó quay lại nói với Jen rồi nở nụ cười nhìn Jin khiến Jin rợn cả người

“Đề tao” – Đám nó đồng thanh rồi xắn tay áo lên hùng hổ đi ra phải đám con trai,

“Á Á Á” chỉ một lúc sau những tiếng vang đầu đón vang lon khắp cả sân nhà nó.

“Các em định giết bạn trai mình đấy à, nếu thế thì em sẽ FA cả đời” – Đám hấn xoa tai nói.

“Em chỉ là mấy con rùa con chậm chạp thôi mà sao giết nổi mấy anh” – Chúng nó trưng ra cái bộ mặt úy khuất.

“Anh sai là anh sai” – Đám hấn dờ khóc dờ cười không biết nói như thế nào nữa đành nhận sai sửa lỗi vậy. Hấn và nó thì đang tay trong tay nhìn đám bạn cười không nhạt được mồm nữa rồi.

Một lúc sao, trong sân nhà nó vang lên những tiếng cười đùa, tiếng bát đĩa va vào nhau còn có những tiếng mở xi xèo trên bếp nữa.

“Món cuối cùng đến đây” – Cindy bưng một đĩa thịt để lên bàn, cả đám cũng bắt đầu ngồi xuống ăn.

Cả đám ngồi vào vị trí, bát đĩa đã chuẩn bị sẵn sàng chỉ việc chén thôi.

“Của em này” – Hấn gấp một vài miếng thịt để vào bát nó.

“Của anh này” – Nó cũng gấp vào bát hấn.

“Hai người cho tôi chút không gian bình yên đi” – Cả đám bạn nó đồng thanh rồi tập trung vào ăn uống để lại hai bộ mặt khó hiểu.

“Này của em này”

“Anh ăn đi” – Cả đám hành động tương tự của chúng nó lúc nãy, khiến nó bất giác đỏ cả mặt quay đi tập trung ăn uống.

“Em ăn đi” – Hấn vẫn gấp vào bắt nó.

“Được” – Nó không ngại ngừng nữa mà trực tiếp ăn rồi trừng mắt nhìn đám bạn, làm cho đám bạn nó cúi gằm mặt xuống không nói năng gì nữa hết.

“Thưa tiểu thư, có người bảo cần gấp tiểu thư nên họ bảo tôi báo với tiểu thư” – Ông quan gia đi vào trong sân cung kính nói với nó.

“Được tôi ra ngay, mọi người cứ ngồi ăn đi nhé” – Nó đứng lên trong lòng đầy khó hiểu vì không biết người đó là ai.

Nó chạy ra đến cổng thì thấy một người mặc áo đen đang đứng gần một hàng kem bên đường. Nó nhìn rồi chạy sang thì đường nhưng bất chợt có một chiếc xe đang lao như điên về phía nó. Chân nó hiện tại như đang chôn tại chỗ không biết làm sao, đầu chỉ hiện lại cái cảnh lúc nó 8 tuổi mà bất lực.

“Kít Kít”

“Rầm Rầm”

Bạn đang đọc truyện *Tạm Dừng Sự Lạnh Lùng Của Em Lại Đi Bởi Vì Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Chăm Sóc.

Chiếc xe đang lao tới ngày càng gần, nó như chôn chân tại chỗ vậy, trong đầu hoàn cảnh này là lần thứ hai nó gặp phải, mỗi hình ảnh về 8 năm trước, mỗi hình ảnh về cái kí ức tồi tệ ấy, cái ngày mà ông trời cướp đi mẹ của nó khỏi tay nó, cái ngày nó nhìn thấy mẹ nó cứu nó rồi nằm trên một vũng máu. Nó giờ chỉ biết run lên, lấy đôi bàn tay đã lạnh ngắt, những giọt nước mắt đã chảy ra từ đôi mắt nâu ấy, nó chỉ muốn giữ những kỉ niệm đẹp cả gia đình bên nhau trong đó có cả mẹ nó nhưng bây giờ lại là những ký ức nó muốn quên đi hiện về nhưng một thước phim hiện ra ngay trước mắt vậy. Nó chỉ có tuyệt vọng chờ đợi cái chết.

“Em điên à” – Một giọng nói đầy sự long lắng có đôi chút sự tuyệt vọng, trách cứ, thương yêu lẫn lộn bên trong.

“Vút Vút” – Chiếc xe ô tô đã lao vút qua nó để lại nhưng tiếng xé gió vang lên trong không khí.

Nó vẫn run, nước mắt vẫn chảy dài trên đôi gò má, trong đầu chỉ còn lại cảnh ấy nhưng nó cảm thấy không còn sự sợ hãi như những lần trước, nó thấy một sự ấm áp tiến vào lòng, nó cảm thấy đây là nơi mình có thể tựa vào và cứ thế nó dần dần chìm vào giấc ngủ sau cú sốc suýt chết lúc này.

Hấn vì nghi ngờ nên thấy nó đi ra cũng đi chậm chậm phía sau theo dõi xem nó đang làm gì, hấn thích nhất là ngắm nó một cách lén lút vì lúc đó là phút giây nó trong sáng, xinh đẹp nhất không có cái bộ dáng lạnh lùng. Đương nhiên, hấn lén lút như vậy nên đám bạn cũng tò mò theo sau nhưng rón rén từng bước để hấn không phát hiện, nếu hấn phát hiện thì coi như xong luôn.

Hấn cùng đám bạn chạy ra thì đã thấy cái cảnh kinh hoàng kia rồi. Nó thì đang chôn chân tại chỗ còn một chiếc xe đang lao như điên về phía trước như không có thứ gì trước mặt vậy. Thấy thế, hấn lao ra như một tia chớp kéo nó vào lòng mình. Đám bạn cũng ồ ạt chạy ra xem nó có bị sao không, Killer cùng Cindy nhìn chăm chăm vào chiếc xe rồi ném thứ gì đó ra rồi quay lại xem xét nó.

“Dậy đi, em không sao chứ, trả lời anh” – Hấn lay lay nhẹ người nó.

“Bé nó lên phòng” – Killer nhìn thấy nó như vậy thì đau xót vô cùng.

“Đi” – Hấn lo lắng bé nó như một món đồ thủy tinh chỉ cần chạm nhẹ một cái có thể vỡ ra mặc dù hấn biết nó rất lạnh lùng với người khác kể cả người thân với nó nhưng hấn cũng biết nó có những vết thương mãi không khỏi.

“Mẹ ơi Mẹ ơi !! Con có lỗi tha thứ cho con” – Trán nó chảy đầy mồ hôi lạnh, nó bắt đầu mê sảng vuron tay ra như với cái gì đó.

“Mẹ ơi, Mẹ ơi”

Trong căn phòng rộng lớn màu xanh của bầu trời bùng lên một thứ gì đó có chút rét lạnh, một căn phòng tuy rộng lớn mà gọi lên một nét cô độc, như một con chim bay giữa vùng trời nhưng chỉ có bản thân nó thôi vậy. Trong căn phòng hiện giờ chỉ có tiếng nó vang lên, đầy lo lắng, sợ hãi, ... đan xen

vào nhau. Hấn và đám kia từ khi vào phòng chỉ nhìn nó, vẫn im lặng từ đầu đến giờ vì chưa hết bàng hoàng vì sự việc vừa xảy ra.

“Tâm nhi em bình tĩnh chút” – Hấn lấy chiếc khăn để thấm mồ hôi trên trán nó.

“Mẹ ơi đừng bỏ con đi mà” – Nó thì vẫn trong con hoang loạn, miệng việc tiếp tục gọi “mẹ”.

“TÂM NHI, Em bình tĩnh lại chút” – Hấn kéo nó vào lòng.

“Mày bình tĩnh chút đi” – Killer ở một bên thấy thế nên nói.

“Đúng đấy, anh đang mất bình tĩnh đó” – Jen cũng tiếp lời.

“Thật là ..” – Hấn thờ dài một hơi, lúc này cảm xúc hấn đã đạt đỉnh điểm vì nó nên có mất bình tĩnh.

“Tao thấy vụ này không đơn giản” – Koll thấy hấn đã bình tĩnh mới lên tiếng.

“Không đơn giản” – Hấn nghe xong thì từ ngườì tỏa ra sát khí ngùn ngụt.

“Anh thử nghĩ mà xem, nếu lái xe thấy Yu thì chắc hấn sẽ nhấn phanh dừng lại, kể cả hoang loạn thì sau khi đi qua Yu xe mất lái và đâm vào đám đó chứ không thử giữ tốc độ được như vậy, nên em nghĩ ...” – Sindy nghiêm túc nói.

“Vậy mọi người nghĩ là đây không phải tai nạn mà là cố tình” – Hấn lạnh lùng nói.

“Yên tâm, bọn này sẽ điều tra, tôi đã phóng một con chip theo dõi rồi, nên sẽ tìm được vị trí sớm thôi” – Killer bước lên vỗ ngực nói.

Hấn cùng đám bạn đang nói chuyện thì nó bật dậy, vẻ mặt tái mét vô cùng hoảng hốt.

“Đừng mà !!!!!” – Nó hét lên rồi ôm đầu.

“Tâm nhi, em sao vậy nói cho anh biết đi” – Hấn bây giờ không con ai khác chỉ có nó.

Hấn liền ôm nào vào lòng, nó thì ôm đầu nước mắt chảy dài còn miệng thì đang lẩm bẩm gì đó. Một lúc sau thì chắc do mệt nên nó lại ngủ thiếp đi lần nữa.

“Jen Anna Sin Killer Tâm nhi bị sao vậy” – Hấn thấy nó ngủ thiếp đi thì mới đứng dậy tiến về phía đám bạn đang đứng.

“Nó vẫn chưa thể vượt qua được nỗi ám ảnh đó sao”

“Đã quá lâu rồi”

“Mong con bé sớm lòng giải tỏa”

Bạn nó cùng Killer thờ dài mỗi người một câu mắt thì nhìn phía nó đầy thương tiếc, tràn ngập tình cảm để mong có thể xóa đi vết sẹo của nó.

“Chuyện gì nói đi ?” – Hấn khó hiểu hỏi lại.

“Tao nghĩ chuyện này nên để nó tự giải tỏa với mày thì hơn, thế sẽ tốt cho nó” – Killer đi lên vỗ vai nó rồi đi ra phía cửa.

“Chúng em đi điều tra đây, Yu nhờ cậy anh” – Đám còn lại cũng tiến lên đáp lại lời hấn.

Hấn gạt đầu nhìn phía nó, thấy đám bạn đã đi hết thì hấn mới tiến lại gần đặt đôi môi lạnh băng của mình lên cánh môi anh đào của nó nhưng hai cánh môi chỉ chạm nhẹ một cái rồi rời đi, hấn sợ nó sẽ rời khỏi hấn.

“Anh sẽ chăm sóc em” – Hấn thì thầm vào bên tai nó rồi chèo lên giường, ôm nó vào lòng rồi ngủ thiếp đi.

Sáng hôm sau, nhưng tia nắng đã len lỏi qua những chiếc rèm cửa sổ để chiếu lên khuôn mặt của hai con người đang ngủ say chẳng con biết trời đất gì nữa.

“Hửm” – Nó thờ dài rồi ngồi thần thờ một lúc, chuẩn bị đi xuống giường thì thấy hình như ai đó đang ôm mình.

“Anh ... Anh ngủ ở đây tới qua à” – Nó bất ngờ nhìn hấn.

“Ừm hôm qua anh chăm sóc em cả đêm mệt gần chết” – Hấn ngáp rồi đáp.

“Thật là em không sao mà” – Nó mỉm cười nhìn hấn.

“Em mê sáng cả đêm hôm qua đó” – Hấn ngồi dậy nhìn nó.

“Em đi tắm đây” – Nó đỏ bừng mặt rồi chạy vào nhà tắm.

Nó vừa bước ra khỏi phòng tắm, mắt ngó ngó tìm hân nhưng chả thấy bóng dáng hân đâu, tự nhiên lòng có chút buồn nha.

“Xuông ăn sáng đi” – Giọng hân bỗng vang lên từ dưới sảnh.

Nó cười nhẹ rồi thay quần áo đi xuống sảnh, sảnh nhà nó thì rất là rộng, được trang trí bởi một màu vàng cùng màu trắng xen lẫn nhau vô cùng đẹp, nó nhìn xung quanh tìm hân nhưng thấy nhà bếp nghi ngút khói thì mỉm cười rồi bước lại gần.

“Anh đang nấu ăn sao ?” – Nó vừa bước vào thì dường như không tin vào mắt mình nữa.

“Anh đang tập” – Hân chẳng thèm nhìn nó mắt thì tập trung vào nồi cháo cùng cuốn sách.

Nó nhìn thấy thể thì lòng chợt ấm lên không biết nói gì, nó cứ thế say mê nhìn hân nhìn một con người đẹp trai cao to, chưa bao giờ làm những công việc này lại chịu xắn tay vào bếp nấu cho nó ăn, một con người yêu nó bằng cả trái tim mình.

“Thật là mong chờ nha” – Một giọng nói từ cửa vang lên, trong giọng nói đầy sự trêu ghẹo nhưng cũng có vài phần mong chờ.

“Một con người như mày mà cũng chịu lăn vào bếp” – Killer bước vào thì đã thấy cái bộ dáng “đảm đang” của hân suýt bật cười.

“Đã ăn sáng rồi thì lượn lên kia” – Hân thấy đám bạn thì nhếch môi rồi nói.

“Chưa ăn/ chúng em ăn rồi” – Cả đám đồng thanh nhưng bạn nó thì đương nhiên không lo đến chuyện ăn uống chỉ quan tâm đến nó và cũng ăn rồi nên thôi.

“Nhanh nhanh đi” – Jin ngồi xuống bàn rồi vắt chân như khách hàng, Killer Koll thấy thế cũng hành động theo.

“Cẩn thận, anh Gyn lại cho một vỏ đầu đấy” – Jen Anna Sindy đồng thanh liếc xéo bạn trai mình rồi tiếp tục nói chuyện với nó.

“Đến rồi đây”

“Này”

Hân niềm nở đưa bát cháo cho nó còn với đám bạn thì chẳng thèm quan tâm.

“Anh nấu được đó” – Nó hí hửng anh rồi khen tới tấp.

Thấy nó khen, đám bạn hân cũng bắt đầu ăn nhưng ăn được miếng đầu thì mặt đỏ hết cả lên.

“Cay cay quá” – Cả đám đồng thanh.

“Tôi không ăn nữa đâu” – Đồng thanh lần 2.

“Ăn cho bằng hết không thì biết như thế nào rồi đấy” – Hân ẩn vai đám bạn xuống rồi hùng hổ nói.

Đám bạn biết cái “Như thế nào” của hân đáng sợ hơn cả cái bát cháo cay này nên nhịn đắng nuốt cay cố hết bát cháo.

“Đã ăn xong” – Mặt cả ba đứa đã đỏ như một cà chua rồi.

“Tốt, đi đi” – Hân cười vui rồi phát tay.

Thấy biểu hiện xua đuổi của hân, cả đám mừng thầm chạy vào bếp tìm nước để uống. Thấy thế đám bạn và nó chỉ cười khúc khích xem cái cuộc thi uống nước của đám kia vô cùng đặc sắc, mỗi người dặt nhau một chai nước hết người này tu đến người kia tu.

“Xong rồi thì tất cả đi cùng tôi đến một nơi” – Hân nhìn tất cả mọi người nói.

“Ừm” – Thấy vẻ mặt nghiêm túc của hân thì đám bạn hân gật đầu hiểu ý rồi chợt nghiêm túc hân lên.

Jin Killer Koll và hân chắc hân đã biết phải làm gì và đi đâu rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tạm Dừng Sự Lạnh Lùng Của Em Lại Đi Bờ Vì Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: “Đây Là Người Con Gái Các Anh Cần Phải Bảo Vệ”

Chúng nó thấy tiếng kêu của đám bạn trai mình thì không khỏi liếc qua một cái nhưng lại thấy “tử thần” đang nở ra một nụ cười chết người nhìn bọn hấn ăn mà ôm bụng cười ha ha. Đám hấn thì ngậm ngùi ăn một cách “ngon lành” cái bát cháo bông như xé lưỡi, mắt còn chảy ra vài giọt nước mắt.

“Không cần cảm ơn đâu” – Hấn nhếch môi nói.

“Cháo ngon thì ngon thật nhưng không cần xúc động thế đâu” – Nó cười nhìn đám kia nước mắt đang chảy.

“Ông ăn on ật” – Đám hấn đồng thanh đáp lại nhưng miệng há ra như cờ hó. (Công nhận ngon thật)

“Thu cái lưỡi lại đi thật là mất hình tượng” – Đám bạn nó nhìn thấy thì trừng mắt.

“ay ết ất” – Jin nói không ra tiếng (Cay chết mất).

“Ừc Ừc Ừc” Tiếng uống nước của đám hấn vang lên trong không khí đến cả đám nó đang nói chuyện cũng nghe được rõ mà không khỏi cảm than, đúng là mấy con cờ hó nha.

Đi mấy con cờ hó” – Hấn nở một nụ cười vui vẻ rồi nói.

“Đi” – Killer giận tím mặt nhưng không biết nói gì.

Cả đám dắt nhau bước ra cửa, mỗi người lại theo dõi theo cặp đi ra cửa tay ai cũng có một bàn tay khác nắm vào thật chặt, tạo nên một cảnh tượng vô cùng đẹp, cảnh tượng này không chỉ toát lên bởi nhưng khuôn mặt mỹ lệ mà còn thấm đẫm tình bạn bè khăng khít mà xen lẫn trong đó còn có chút tình yêu nồng cháy của những đôi bạn trẻ.

Đến trước cổng nhà nó, bật chợt nhớ về cảnh tượng lúc nãy trong đầu nó không khỏi hiện ra con ác mộng khiến nó run lên, nó đang run lên thì bỗng thấy có một bàn tay truyền đến cho nó sự ấm áp, điểm nương tựa mà nó có thể dựa vào. Nó cũng ngừng run lên rồi cứ thế nắm chặt tay hấn hơn như sợ tuột mất.

“Không sao đâu có anh ở đây” – Hấn nắm bàn tay bé nhỏ của nó nói.

“Ừm” – Nó đáp lại thật khẽ.

“Tình cảm gớm” – Koll ở một bên tự giễu.

“Không cần nói móc, chẳng lẽ Anh với Anna không yêu nhau sao, hay chỉ là giả vờ vì lần trước em thấy anh đi với cô nào đó thì phải” – Nó gõ gõ đầu như nghĩ ra gì đó.

“Đúng, cái cô nàng chân dài tới nách mà đang khoát tay hấn đi đó hả ?” – Hấn cũng hùa vào theo.

“Cô nào vậy anh ?” – Anna cố nặn ra nụ cười hỏi Koll, nhưng ai cũng biết dưới nụ cười ấy là sát khí chết người.

“Cô này làm gì có cô nào” – Koll vội vàng giải thích.

“Ồ, sao anh còn chối thế, rõ ràng em nhìn thấy mà” – Jen ở một bên cũng lên tiếng.

“Đúng, họ còn đi mua đồ như cặp tình nhân ấy” – Cindy trưng ra cái bộ mặt đầy ngây thơ nói.

“Cho tao xem ảnh đi chắc là đẹp đôi lắm” – Anna nhìn đám bạn.

“Đây” – Jen rút một chiếc điện thoại ra đưa cho Anna xem.

“Đây Đây là tao mà, chúng mày muốn chết”- Anna xem xong thì muốn đập tan cái máy vì nó nhận ra trong bức ảnh đó cô gái đó là Anna mà.

“Tao cứ tưởng con nào cơ” – Nó nhún vai giả vờ như bất ngờ đáp lại Anna.

“Bà xã à chúng ta có nên dạy dỗ chúng chút không ?” – Koll ngoái đầu lại nhìn Anna.

“Lên” – Anna nói một câu đầy sát khí.

Cả hai người Koll và Anna như chơi trò mèo vờn chuột đuổi chúng nó ra đến tận cổng mà cả đám vang lên tiếng cười không dứt. Nó suýt bị bắt được vì mới dậy thân thể còn khá yếu sao chạy nhảy được như lúc bình thường, Nó đường đường là bang chủ sao không có kỹ năng của riêng mình chứ, chẳng qua là Koll vừa đến gần thì đã thấy ngay cái khuôn mặt đầy sát khí của hấn, trên trán còn ghi dòng chữ “Nếu dám đụng vào Yu thì biết rồi đấy” nên Koll đành mất điếc tai ngơ bỏ qua cho nó.

“Dừng”

“Đi đâu cho tâm trạng nó tốt lên thôi, nếu cứ như thế này thì chắc tôi kiệt sức mà chết mất”- Nó thở hắt hắt rồi nói.

“Thế các em muốn đi đâu” – Đám hấn hỏi.

“Bar” – Bọn nó không do dự đáp.

“Bar ?” –

“Đi thôi” – Đám hấn nở một nụ cười rồi kéo chúng nó ra xe.

“Các em thích đến Bar nào đây” – Hấn ngồi nhìn đám nó ở phía đối diện.

“Tùy các anh” – Nó đáp.

“Vậy chúng ta đến Black Bar nhé” – Killer cũng lên tiếng.

“Được” – Sindy đáp lại nhưng trong lòng chúng nó lại đang có vẻ háo hức, tiện đến địa bàn của bang liên minh với mình luôn.

*Đến nơi.

“Thật là thỏa mái”

“Ngồi trên xe thật là chán”

“Vừa mới dậy mà đã phải ngồi xe lâu như thế, mệt chết”

Bọn hấn nghe xong thì cũng hết cách với mấy đứa nó, không may hôm nay đi lại bị tắc đường nên ở trên xe, chúng cứ nói đủ thứ chuyện để giải buồn còn đám hấn thì cứ lẳng lặng nhìn mà thôi. Đến hết chuyện để nói, đương nhiên là bọn nó không nói chuyện trong bang nên cũng không có nhiều chuyện nên trên xe được một lúc lại kêu cái từ “chán” khiến bọn hấn đau hết cả tai chỉ đánh cười trừ không biết giải quyết sao.

“Vào thôi” – Cả đám đồng thanh một tiếng, chúng cũng không hiểu tại sao dù ở đâu khi vào Bar chúng nó lại trở nên lạnh lùng hơn bao giờ hết, còn mang theo chút sát khí, nó thì có thêm một chút sự tang thương trên người. Đám hấn nhìn đám lưng bọn nó mà ngán cả người.

“Chào bang...” – Một tên áo đen tiến lại gần đám hấn.

“Mời vào” – Hấn liếc một cái biểu lộ cái ý định của mình nên tên đó chỉ ngậm ngùi, cảm thấy may vì mình chưa làm gì sai không thì mạng này cũng đi tong.

Đám hấn cũng bước vào cùng chúng nó đến quầy rượu, hấn còn đang định giới thiệu về các loại rượu ngon nên uống thì chúng nó đã lên tiếng cắt đứt lời định nói ra của hấn.

“Cho một Sangria” – Nó nói

“MộtCaipirinha” – Jen

“Một Negroni” – Anna

“Một Margarita” – Sindy.

Hấn đang định mở lời thì đã thấy bọn nó mỗi người một câu là tên của từng loại cocktail, bọn hấn cũng không khỏi giật mình a, đây đều là những loại cocktail nổi tiếng, mặc dù vậy nhưng không phải ai cũng đủ sức để thưởng thức mà đám nó lại hành động một cách thuần thục như vậy, như đã làm rất nhiều lần rồi đó, định nói gì đó thì bị Killer chặn lại nên thôi.

Một lúc sau, hấn mới lên tiếng.

“Các em xong chưa” – Hấn nghiêm túc nói.

“Rồi”- Nó cũng đáp lại.

“Đi theo anh” – Hấn nói rồi đi ra thẳng về phía tay trái, ở đó có một người mặc đồ đen, thấy hấn thì gặp người tạo ra cái tư thế chào hỏi lễ phép rồi đưa tay mời đi.

Bọn nó thấy thế thì có chút giật mình chẳng lẽ đám này lại là người của Hắc Ưng Bang được giao nhiệm vụ tiếp quản nơi này. Chúng nó không khỏi nghi ngại nhưng dấu đi không để biểu lộ ra ngoài. Đi theo đám hấn là một chiếc hành lang dài, hai bên có đèn trắng dọc theo phía hành lang khá dài. Đến điểm cuối cùng thì thấy một căn phòng khá lớn. Hấn quay đầu lại gật đầu với đám bạn rồi thấy đám bạn tiến lên cùng hấn mở thứ gì đó.

“Cạch Cạch” Cửa bật mở ra là một căn phòng khá to dưới lòng đất, nguy nga, rộng lớn là hai từ chúng có thể thốt ra lúc này vì nơi đây cũng bằng

với Căn cứ thiên long bang của đám nó.

“Kính chào bang chủ về bang” – Đám người thấy hắn cùng bọn bạn thì cung kính chào hô to.

“Ta có chuyện muốn nói” – Hắn lạnh lùng đáp rồi kéo tay nó lên.

Đám hắn cũng hành động tương tự kéo tay bạn gái mình lên đứng bên cạnh mình nhìn đám thuộc hạ bằng một ánh mắt lạnh lùng, cùng một lúc bốn giọng lạnh băng vang lên.

“Đây là người con gái các anh cần phải bảo vệ”

Bạn đang đọc truyện *Tạm Dừng Sự Lạnh Lùng Của Em Lại Đi Bờ Vì Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Kế Hoạch Lớn

“Đây là người con gái các anh cần phải bảo vệ”

Giọng hắn vang lên trong không khí đầy uy nghiêm, mang theo chút sát khí cùng với ánh mắt lạnh lùng. Hắn vừa nói ban tay vừa nắm lấy tay nó, còn Koll Jin Killer cũng hành động tương tự nhưng không nói gì chỉ dùng cái ánh mắt lạnh lùng nhìn đám thuộc hạ, tay thì nắm lấy tay người con gái của mình.

“Kính chào đại chủ mẫu, nhị chủ mẫu, tam chủ mẫu, tứ chủ mẫu” – Đám thuộc hạ gập người, để tay trước mặt làm ra tứ thế chào đầy kính trọng.

“Được rồi đi làm việc của mình đi” – Hắn phát tay.

“Dạ”.

Lúc này, chắc chắn trong lòng mỗi đứa đang than thầm một câu giống nhau “Xa tận chân trời mà gần ngay trước mắt”, chúng nó còn đang muốn tìm hiểu khuôn mặt thật sau lớp mặt nạ của Hắc Ưng Bang mà không ngờ lại là người bên cạnh mình. Nó thì lại rơi vào trầm tư vì cách đây không lâu, Hắc Ưng Bang còn liên minh với bọn họ, nó đang tự hỏi lòng rằng không biết hắn đã biết thân phận mình chưa nên không khỏi cùng đám bạn liếc qua Killer – Anh hai nó. Anh nó chỉ lắc đầu đầy chắc chắn. Nó đang định tra cứu thì giọng hắn vang lên.

“Chắc em ngạc nhiên lắm”

“Ừm” – Nó giả vờ ngạc nhiên trả lời.

“Từ bây giờ anh sẽ bảo vệ em” – Đám hắn cùng đồng thanh một từ trước mặt người con gái họ yêu.

“Ai cần các anh bảo vệ chứ” – Đám nó cười.

“Ờ hèm, em muốn chết à”- Hắn liếc nó.

“Anh dám sao, đồ ngốc như anh thì sao mà bảo vệ được em, hay để em tự bảo vệ bản thân còn tốt hơn” – Nó cười đáp, phui phui tay

“Đồ con heo như em mà cũng bảo vệ được mình” – Hắn kim nén tức giận nói.

“Sao lại không” – Nó nhin cười nói.

“Được anh chỉ là đưa ngốc thôi sao bảo vệ được em” – Hắn đứng trước mặt nó trưng ra bộ mặt phiến não.

“Nhưng anh là chàng ngốc của em nha” – Nó không kim lòng được nói, nói xong thì mặt đỏ bừng cả lên.

“Tâm nhi à” – Hắn xúc động không nói nên lời, thấy cái khuôn mặt đỏ bừng của nó thì chỉ muốn cắn một cái.

“Ờ hèm, dừng ngay” – Sindy xua xua tay.

“Chúng tôi là người không phải không khí đâu” – Anna lên giọng.

“Muốn diễn thì ra chỗ khác mà diễn” – Jin híp mắt nói.

“Ra cái góc tối kia kìa” – Killer chỉ vào một cái góc.

“Anh thấy ai đang nói không” – Nó nhìn xung quanh xong rồi nhìn hấn.

“Chắc là mấy con chó mới nuôi nó sủa ấy mà” – Hấn nhún vai đồng tình.

“Dám gọi chúng tôi là chó à”

“Lên” – Cả đám đồng thanh rồi dơ chân dơ tay vào tư thế chuẩn bị.

Trong lúc đang diễn cái màn “chó” đuổi người của đám chúng nó thì bỗng nhiên, có một người thân mặc áo đen đi ra trước mặt đám hấn cung kính nói.

“Về chuyện tối nay” – Người áo đen ngập ngừng nói rồi liếc mắt qua mấy đứa nó.

“Các em về trước đi để anh gọi xe” – Hấn hiểu ý liền nói với nó.

“Thôi không cần đâu, em tự đi được mà” – Nó cười rồi kéo tay đám bạn ra phía cửa.

Hấn nhìn bóng lưng nó rồi đi rồi mới tiếp tục nói chuyện, hấn không phải không tin tưởng đám nó mà không cho nghe kế hoạch này mà vì hấn không muốn nó lún vào cái xã hội đầy tội ác này.

“Theo thông tin của Tứ bang chủ cung cấp, chúng em đã tìm được địa điểm và thời gian truyền hàng lần này Sát bang”

“Biết lần này họ vẫn chuyển gì không” – Hấn gật đầu hài lòng rồi hỏi tiếp.

“Hình như là một số loại đá quý và vũ khí” – Jin nói.

“Đá quý ? Chẳng lẽ Sát Bang lại muốn kinh doanh sao” – Hấn hỏi.

“Chắc là không, tao nghĩ là đây hàng được người nào đó nhờ Sát Bang vận chuyển” – Koll nói.

“Chúng ta nên cùng báo với Thiên Long bang để thực hiện vụ này” – Killer nói.

“Được, chúng ta lên kế hoạch rồi liên lạc với Thiên Long bang”

“Đám động đến người con gái tôi yêu sao, không dễ vậy” – Hấn nghĩ thầm

Ở một nơi khác, chỗ chúng nó.

“Kính chào bang chủ, nhị bang chủ, tam bang chủ, tứ bang chủ”

“Các người gọi Long Chiến và Long Thần đến đây” – Nó vào căn cứ rồi nói với đám thuộc hạ.

Một lúc sau, hai thân anh cao lớn càng ngày càng tiến gần đấy, khi nhìn thấy mặt hai người thì chắc mọi người sẽ kinh ngạc vì hai người khá là giống nhau gần như toàn bộ, mặc dù họ không phải anh em sinh đôi.

“Yu, có việc gì vậy” – Long Chiến tiến lên hỏi.

“Em đã biết tứ đại bang chủ của Hắc Ưng Bang” – Nó nở nụ cười nói.

“Sao các em biết, anh không nhầm thì họ đeo mặt nạ mà” – Long Thần nói.

“Đó là bạn trai tụi em” – Anna lên tiếng.

“Cái Cái gì bạn trai tụi em là đám lần trước đó hả” – Long chiến kinh ngạc hỏi.

“Đúng vậy, em nghĩ họ cũng sắp liên lạc rồi” – Jen đang nhìn chiếc máy tính, vội ngẩng đầu lên nói.

“Thưa bang chủ, có người bên Hắc Ưng bang liên lạc”

“Đó thấy chưa” – Sindy nói, nó cũng đặt điện thoại lên tai.

“Alo, bang chủ Hắc Ưng có gì muốn nói đây”

“Vì hai bên đã lập liên minh, chúng tôi đang lên kế hoạch một phi vụ khá lớn mong bên Thiên long bang hỗ trợ” – Giọng hấn từ đầu dây bên kia vang lên.

“Được, địa điểm hẹn tại đâu đây” – Nó cười đáp ứng.

“Vì đây là do bang chúng tôi có ý nhờ nên để thể hiện lòng thành chúng tôi sẽ trực tiếp đến căn cứ Thiên Long bang”

“Hôm nay thiên long bang chúng ta đóng cửa tất cả các chuỗi bar”

Một lúc sau, một người cung kính báo cho nó biết đám hắc đã đến, nó cười rồi gật đầu thì đã thấy đám hắc bước vào căn cứ.

“Không biết kế hoạch lớn theo lời của bang chủ lớn đến cỡ nào” – Nó ngồi xuống đối diện hắc nói, đám nó cũng ngồi kế bên.

“Theo thông tin chúng tôi lấy được, tối mai, Sát bang sẽ vận chuyển một lô hàng là Đá quý và vũ khí nên chúng tôi muốn hai bang liên kết để đi đánh cướp” - Hắc nói.

“Không biết là vì sao quý bang lại có kế hoạch với Sát bang nhỉ?” – Dù nó nghi hoặc nhưng mà lòng cũng đã hiểu mấy phần hắc tại sao làm thế.

“Chuyện các nhân của tứ đại bang chủ chúng tôi thôi” – Hắc nói.

“Được” – Nó nghe xong thì không do dự cũng quyết luôn, đám nó cũng thế trong lòng còn vui vẻ vài phần vì đám hắc vì chúng nó mà làm.

Bạn đang đọc truyện *Tạm Dừng Sự Lạnh Lùng Của Em Lại Đi Bời Vì Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Đi Làm Kẻ Trộm

Mong rằng lần này chúng ta sẽ hợp tác vui vẻ” – Nó không khỏi nở một nụ cười.

“Chắc chắn rồi” – Hắc cũng cười đáp.

“Mai gặp lại” – Nó nói rồi đập máy.

Nó nhếch môi lên nhưng trên khuôn mặt không dấu được ý cười. Nó cũng biết rằng hắc làm như vậy để trả thù nhưng gì mà Sát Bang làm với mình nên không khỏi vui vẻ.

“Sao rồi” – Jen hỏi.

“Mai chúng ta sẽ có một trận trộm cướp đáng nhớ”

“Đối tượng là ai?”

“Sát Bang”

“Tốt” – Đám nó đồng thanh, trong mắt đầy sự quyết tâm còn có chút ít lửa giận vì những gì đũa bạn thân của đám nó phải trải qua.

“Anh đi sắp xếp” – Long Thân lên tiếng, dù sao mệnh lệnh của nó cũng là lệnh mà không thể không nghe, Long Thân cũng có đôi chút vui vẻ vì Sát Bang sắp gặp họa rồi.

*Bên phía hắc.

“Bên Thiên Long Bang sao rồi” – Jin lên tiếng.

“Đương nhiên là hợp tác vui vẻ rồi” – Hắc trả lời.

“Chúng ta lên kế hoạch rồi sẽ thông báo với họ”

“Mai sẽ là một đêm đáng nhớ cho Sát Bang” – Hắc không khỏi vui vẻ trong lòng.

“Nhưng có một điểm tôi thấy kì lạ và có gì đó quen thuộc” – Hắc đột nhiên nhớ ra gì đó.

“Kì Lạ?”

“Quen Thuộc?” – Đám hắc cũng không khỏi tò mò một trận.

“Không biết tại sao lần này nói chuyện với, Thiên Long Bang bang chủ, tao lại thấy cái giọng đó rất là quen, hình như đã nghe nhiều lần ở đâu rồi” – Hắc nghi hoặc nói.

“Tao nghĩ không có ai đâu, lập ra bang Thiên Long cũng không phải loại người thường làm được đâu” – Koll lên tiếng.

“Mày có cần tao mua thuốc trị bệnh ảo tưởng không?”- Killer cười nói.

“Hay để tao liên lạc với bệnh viện tâm lý nhé” – Koll cầm máy điện thoại giả vờ gọi ai đó.

“Thế Đặt 3 phòng nhé” – Hấn nói.

“Tận 3 phòng cơ à, mày sang thật”

“Chắc dùng một phòng để tắm, một phòng để ăn với một phòng ngủ hả, mày biết hưởng thụ đấy”

“Thôi anh em mình giàu mà lo gì thiếu tiền, cứ ở đi”

Đám hấn thi nhau nói, mỗi người một câu phối hợp vô cùng ăn ý nói với hấn, đang định nói tiếp mấy câu tiếp theo thì thấy hấn nở một nụ cười khiến đám hấn rợn cả người nên nuốt hấn những lời định nói tiếp vào bụng.

“Tao bảo tao dùng đâu, để cho chúng mày mà” – Hấn phẩy tay nói.

“Thôi khỏi cần” – Koll Jin Killer cùng xua tay nói.

“Tao nghĩ là cần đấy, để tao gọi” – Hấn cầm chiếc điện thoại giả vờ bấm.

“Lên, cướp điện thoại”

Thấy thế, Killer cùng hai đứa bạn vọt lên giả vờ đánh đám hấn. Mặc dù nội tâm Killer thì khác, Killer đã biết thân phận của em nó và bạn nó từ rất lâu rồi, hấn cũng đang nghĩ không biết nó còn định đấu bao lâu với Gyn nữa đây, Killer biết hấn mặt dù vẻ ngoài lạnh băng, đầy sát khí nhưng mà hấn lại rất quan tâm đến bạn bè đặc biệt là những người mà hấn yêu quý. Hấn như vậy nhưng mà trong lòng lại tồn tại một vết thương lòng khiến hấn nhớ mãi, vết thương lòng đấy là do một người con gái gây ra.

“À Gyn, cậu có tin ... à thôi không có gì” – Killer đang định nói nhưng đột nhiên dừng lại.

*Ở một nơi khác, căn cứ Sát Bang.

“Hàng tối mai sẽ chuyển đến” – Một người mặc đồ đen cung kính nói.

“Được rồi, lui đi” – Người ngồi trên bục cao trong bóng tối phất tay với người kia.

“Kan à hôm nay em thật mệt” – Một giọng nói đầy dâm đãng vang lên.

“LiLi à hôm nay đi chơi thế, đương nhiên sẽ mệt” – Kan cười thỏa mãn nói.

“Anh vẫn cho em mượn mấy cái tấm lệnh bài của anh chơi chút nhé” – LiLi giọng nũng nịu nói.

“Được, anh có nghe nói em có sai vài người của bang đi ám sát ai đó hả” – Kan nghĩ rồi nói.

“À đó là mấy người mà đáng chết” – LiLi nói mà giọng thì đầy sát khí lan tràn ra.

“Em muốn gì anh đều chiều em” – Kan đổi chủ đề ngay.

“Được, em đi không làm phiền anh lên kế hoạch” – LiLi bước ra phía cửa.

“Được rồi” – Kan nở một nụ cười cưng chiều.

“Mấy lần không giết được cô nhưng cô sẽ phải chết trên tay tôi nhưng cô gái đó mà thôi, dám lại gần anh Gyn của tao hả” – LiLi cười âm hiểm, trong lòng nghĩ không ít cách giết nó.

Cuối cùng cái ngày mà kế hoạch lớn của hai bang cũng được thực hiện, màn đêm buông xuống, cảnh vật cũng đã vào đêm, cũng là lúc mà con người an giấc thì lại có một đám người vài chục người đang ẩn hiện ở bên cạnh như đi săn mồi. Chính là đám nó và hấn nhưng mà mỗi bên tứ bang chủ của họ mỗi người lại đeo một chiếc mặt nạ đơn giản, bên nó màu trắng còn bên hấn màu đen.

“Họ chắc cũng sắp đến rồi” – Jin lên tiếng.

Jin vừa dứt lời thì đã thấy một đám người mặc đồ đen đi ra phía bên tàu, dẫn đầu là 2 người đàn ông, một người mặc đồ đen còn một người mặc đồ màu tím than nhưng họ có một điểm chung là cùng đeo một chiếc mặt nạ màu đen bao bọc cả một khuôn mặt và trên người con tỏa ra chút sát khí như ẩn như hiện.

“Thưa bang chủ, thưa ngài Chín, hàng đã đến” – Người bước xuống bên tàu chạy đến chỗ hai người đàn ông cung kính chào rồi nói.

“Tốt, mang hàng xuống để tôi kiểm tra” – Người đàn ông tên Chín phát tay nói.

Người đó bước lên tàu kêu gọi người chuyên hàng xuống, một lúc sau trước mặt họ đã có 5 cái thùng to, làm bằng gỗ.

“Mời” – Kan cười nói.

Chín bước lên phát tay ý bảo đám thuộc hạ mở cái thùng thứ tư ra, rồi nhìn vào thì có thể thấy bên trong không có gì nhiều chỉ có một cái hộp màu đen cỡ một quyển vở, dày khoảng 7cm. Chín cầm chiếc hộp mở chiếc hộp lên thì thấy trong hộp là một viên đá quý vô cùng đẹp, gồm hai màu xanh biển và nâu hòa lẫn vào nhau, người không biết nhìn thì chắc chắn nhận định đây là một viên đá chẳng đáng một đồng nhưng khi nó nhìn thấy thì mắt sáng lên vài phần. Viên đá này mang tên G.Y (Mây cái này mình bịa ra đó nha), một viên đá hai màu xanh biển và nâu hòa lẫn vào nhau vô cùng đẹp mắt, nó thân là con gái chủ tịch đá quý đứng đầu thế giới nên biết đây không phải là một viên đá tầm thường.

“Đừng là hàng tôi cần rồi” – Chín lên tiếng.

“Hợp tác vui vẻ mà” – Kan cười nói.

“Lên” – Một tiếng vang đầy sát khí vang lên trong không khí khiến đám người Kan và Chín giật mình.

“Ồ hôm nay thật là náo nhiệt có bang chủ thiên long và bang chủ hắc ưng đến góp vui vinh hạnh cho tôi” – Kan quay đầu, đứng đối mặt với nó với nó và hấn, Chín thì vẫn lặng lẽ nhìn không lên tiếng nhưng trong mắt lại có chút sát khí như ẩn như hiện.

“Không cần cảm thấy vinh hạnh đâu hôm nay chúng tôi đánh cướp đó” – Hấn không dấu điểm mà trực tiếp nói ra ý định.

“Hình như Sát bang không có đắc tội bên hai bang nhĩ” – Kan cười nói nhưng trong lòng đã có cảnh giác từ lúc đám hấn và nó ra mặt.

“Thế bang chủ nên hỏi người đàn bà bên cạnh bang chủ rồi” – Hấn nói.

“Lên” – Nó vẫn im lặng bỗng lên tiếng.

Hai bên theo tiếng hô của nó mà bắt đầu xông lên bắt đầu cuộc chiến. Tiếng súng và tiếng kiếm đập vào nhau cùng với cái khung cảnh đầm máu tạo nên một bức tranh của máu khiến người ta lạnh của người. Bỗng nhiên, Kan rút từ trong túi ra một khẩu súng lục, nấp vào một hẻm tối, mắt và súng đang chia về người con gái đang đeo một chiếc mặt nạ màu trắng xen lẫn một chút màu đỏ của máu.

“Bùm” Tiếng súng nổ lên nhưng may mắn vì nó đã tránh được, nó vẫn để ý đến Kan nên mới tránh được đường đạn vừa nãy, nhưng nó bỗng thấy một tiền thuộc hạ liều mạng chém một phát vào đùi nó khi nó đang tránh đường đạn khiến nó khụy xuống.

“Bùm” một tiếng súng lại vang lên nhưng lần này viên đạn lại ngắm trúng tim nó, đâm nó và Killer thấy thế thì mới ý thức được nó đang nguy hiểm nhưng mà không còn kịp nữa rồi. Hấn cùng Koll và Jin vẫn đang mải chiến đấu với đám thuộc hạ, còn Chín thì vẫn đứng yên thì cừ động.

“Phụt” Một dòng máu bỗng tuôn ra chảy ra mặt đất. viên đạn lúc nãy Kan bắn đã ghim sâu vào khiến máu chảy ra không ngừng.

Xin lỗi các bạn nhé, dạo này mình khá bận không up truyện được đều nên mong mọi người thông cảm cho. Truyện bây giờ lại có thêm hai nhân vật mới, họ là ai và có liên quan gì đến nó và hấn, để biết thì hãy theo dõi truyện ở những chương tiếp theo nhé.

Bạn đang đọc truyện *Tạm Dừng Sự Lạnh Lùng Của Em Lại Đi Bời Vì Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: là Em ?

“Ờ hèm trả lại em đây” – Một giọng nói mang chút giận hờn vang lên, tay chỉ vào cái vòng tay màu hồng vô cùng tinh xảo.

“Thế thì anh sẽ thiệt, em phải thương cho anh gì chứ” – Người đàn ông bên cạnh cười một cách cưng chiều nhìn người con gái.

“Vừa ăn cướp vừa la làng à, muốn chết hả ?” – Cô gái liếc xéo người đàn ông bên cạnh.

“Nếu mà em hôn anh một cái vào đây thì sẽ trả nó cho em mà nó vốn là của anh mà” – Người đàn ông kia chỉ vào đôi môi trông có chút lạnh mà lại mang đến một cảm giác chỉ muốn hôn vào.

“Anh nhớ anh nói là chia tay không đòi quà à” – Người con gái giả vờ giận hờn nói với người kia.

“Chúng ta chưa chia tay nha vẫn còn đang mặn nồng lắm, bây giờ thì hôn vào đây ngay thì anh sẽ trả” – Người đàn ông kia vẫn không dời mắt khỏi người con ấy tuyệt mỹ ấy tay thì chỉ vào cặp môi của mình.

“Được”

Hai người như hòa thành một, người con gái thì đang kiễng chân lên cổ chạm vào cặp môi mỏng của người con trai ấy, tạo nên một khung cảnh đẹp như trong tranh, hai người như hai tinh linh đang quấn lấy nhau, môi chạm môi, tay trong tay, Khiến người ta phải ghen tị không dứt, nhiều người còn ngẩn ra khi nhìn thấy cái cảnh này.

Bỗng nhiên, vào một đêm tối trời đổ mưa lớn.

“Anh ... anh nghe em nói đi” – Một tiếng nói đầy tuyệt vọng vang lên.

“Cô muốn nói gì với tôi nữa, mắt tôi trực tiếp thấy cô còn chối” – Người đàn ông kia hét lớn.

“Tất cả chỉ là hiểu lầm, hãy tin tưởng em, xin anh” – Người con gái đó òa khóc bám lấy tay người kia.

“Hiểu lầm ha ha hiểu lầm sao, tôi thấy rõ, tôi thấy rất rõ, tôi tin những gì mắt tôi thấy” – Người đàn ông gào lên, trong giọng nói thì đầy tuyệt vọng.

“Sao anh không tin em, anh không tin người đã đem trọn cả trái tim này để yêu anh sao, hai từ tin tưởng nó khó nói vậy sao” – Cô gái kia nghe xong thì dừng lại cúi gằm mặt xuống nói.

“Tôi chỉ tin vào mắt của mình”

Người đàn ông đó nói rồi băng qua đường, để lại đằng sau một bóng hình gầy yếu đang đứng nhìn bóng lưng của người đàn ông đang dần khuất xa nhưng giữa họ có một điểm chung là đôi mắt của họ tràn ngập tuyệt vọng, tràn ngập tổn thương, tràn ngập những kỷ niệm đã qua,....

“Anh không sao chứ” – Giọng ai đó vang lên.

“À tôi không sao chỉ là nhớ về một số ký ức đã qua thôi, Thiên Long Bang bang chủ không sao chứ?” – Chín cười nói.

“Chỉ là một viên đạn găm vào tay thôi không sao đâu, cảm ơn anh đã đẩy tôi ra khiến viên đạn chệch đi trúng tay tôi không thì chắc tôi không toàn mạng rồi, nhưng anh cũng vì tôi mà trúng một viên đạn vào cánh tay nên xin lỗi anh” – Nó cười đáp, nó vốn là người ít nói cảm ơn và xin lỗi nhưng trước người đàn ông tên Chín này đã cứu nó nên nó cũng phải cảm ơn một câu mới đúng, vốn trong hắc đạo được một người không quen biết cứu thì chỉ có hai khả năng một là người đó biết mình hại là người đó muốn lợi dụng mình.

“Tôi không sao đâu nên cô đừng lo” – Chín cười đáp.

“Hay anh về thiên long bang đi cả Hắc ung bang của mấy anh nữa về Thiên Long bang đi coi như thăm trụ sở của chúng tôi đi, bên tôi cũng có người có thể giúp lấy viên đạn ra” – Nó nói.

“Được” – Chín và Gyn không hện mà đồng thanh nói.

“Chúng ta thật sự sẽ nói ra thân phận sao” – Anna ghé vào tai nó nói.

“Ừm !! đám Gyn đã nói ra vì muốn bảo vệ chúng ta thì sao chúng ta phải giấu chứ” – Nó kiên định nói.

*Đến căn cứ.

“Kính chào Bang Chủ” – Một người thấy đám nó thì cung kính nói.

“Đến căn cứ” – Giọng lạnh như băng sau chiếc mặt nạ vang lên

Tên áo đen thấy tay áo của nó dính đầy máu, máu cũng không có dừng lại mà tiếp tục chảy nên không dám chậm chễ đi thông báo với Long Thần ngay.

Một lúc sau, Long Thần đã đến chỗ đám nó thấy vết thương của nó nên cũng không dám chậm chễ cùng đám nó đi xuống căn cứ. Đến nơi, nó cùng đám bạn ngồi ở một chỗ đối diện đám hắc, còn chín thì ngồi ở một phía trung lập, 9 đôi mắt nhìn nhau một lúc mới bắt đầu mở miệng nói chuyện.

“Coi mặt nạ ra đi” – Killer phá tan bầu không khí nói với đám bạn mình.

“Đây là thiên long bang đó” – Koll nói.

“Dù sao cũng là bạn bè hợp tác mà không lo có tôi bảo đảm” – Killer nói.

Hắn thì không nói lời nào, bỗng nhiên trong lòng khi nhìn vết thương trên tay người con gái đeo chiếc mặt nạ màu trắng kia thì thấy vô cùng đau lòng, nhưng cũng từ từ bỏ chiếc mặt nạ màu đen trên mặt xuống, Chín cũng vậy.

“Là anh”

“Là em sao”

Hắn và Chin sau khi nhìn nhau thì không khỏi bất ngờ một phen.

“Hai người nhận biết nhau” – Jen hỏi.

“Đây là anh họ tôi tôi, hơn tôi 4 tuổi thật ra là anh ấy cũng ở cùng tôi một thời gian nhưng mà 3 năm trước anh đi đâu vậy” – Hắn giới thiệu rồi thắc mắc hỏi.

“Anh có việc” – Chin cười tránh đi, nhưng trên môi có một nụ cười lạnh nhưng chợt tắt ngay.

“Thôi mấy anh hàn huyên đi bọn tôi cần gấp đạn ra” – Sindy bỗng lên tiếng.

Sindy nói xong thì đã thấy mấy đứa bạn chuẩn bị xong đồ để lấy viên đạn ra, còn viên đạn trên tay Chin sớm đã được Long Thần lấy ra rồi.

“Chịu được chứ” – Sindy vừa đeo găng tay vừa nói.

“Mày nghĩ tao là ai đấy con kia”

Nó nói xong thì Sindy cũng bắt tay vào việc gấp viên đạn nó ra, trong quá trình vì nó vẫn đeo mặt nạ nên không ai biết được tâm trạng của chúng nó hiện giờ, bây giờ chỉ có thể đợi.

“Xong rồi” – Sindy thờ phào một hơi.

“Mấy chiếc mặt nạ này thật vương” – Nó nói.

“Mày định bỏ ra thật” – Jen hỏi nó.

“Đúng không thấy bên Hắc Ưng họ đã thể hiện thành ý rồi sao” – Nó cười nói.

“Bốp Bốp” – Từng chiếc mặt nạ rơi xuống sàn, sau đó là những gương mặt quen thuộc hiện ra trước mặt mọi người, trên mặt những người con gái đó còn ẩn hiện ý cười nhìn đám hắn.

“Yu, Là em”

“Anna”

“Jen”

Đám hắn cùng hô lên đầy bất ngờ duy chỉ có Killer thì tràn ngập ý cười, hóa ra em nó cũng đã thoát khỏi cái vỏ bọc cũ rồi. Nó vốn không thích cời mặt nạ cho người khác xem, nhất là khuôn mặt cùng sát khí của nó lúc này.

“Đúng là em” – Đám nó nhìn nhau một lúc rồi đồng thanh nói.

Mọi người thông cảm nha, mình up truyện có hơi muộn so với dự định tại mình ở Hà Nội mấy hôm nay lạnh quá, tay cóng hết cả lại khó viết quá đầu cũng chả có gì nên bây giờ mới up mong mấy bạn bỏ qua cho mình nha. (Băng)

Bạn đang đọc truyện *Tạm Dừng Sự Lạnh Lùng Của Em Lại Đi Bời Vì Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32: Cảm Ơn Em Đã Tin Tưởng Anh.

Sau một tràng dài nhưng giọng nói pha lẫn sự khó tin, mừng rỡ, ngạc nhiên không gì diễn tả nói là tên của chúng nó trước sự ngỡ ngàng như con cá vàng của đám hắn.

“Là các em thật sao ?” – Jin vội lên tiếng.

“Hình như đây là mơ, ai đánh tôi đi” – Koll há hốc mồm, không tin những gì trước mặt.

Koll vừa nói xong thì bao nhiêu cặp mắt sắc bén đầy sát khí nhìn chăm chăm hắn như nhìn thấy con mồi đang tự dâng đến miệng, đám hắn và nó lúc này còn chưa xả hết bây giờ lại thêm cục giận này nữa nên muốn tìm một thứ gì đó xả giận mà tự nhiên lại có một “bao cát” biết đi đang tự dâng mình vào miệng cộp.

“Bốp Bốp” – Koll thấy thế liền ngậm chặt miệng tự tay tát mặt mình hai phát.

“Đây không phải mơ là thật” – Koll nói như chưa có chuyện gì xảy ra.

“Cũng biết không phải là mơ cơ đấy” – Anna cười cười.

“Đã xong rồi, cảm ơn anh đã đỡ cho tôi nhưng lần sau không cần đâu tôi không phải loại phụ nữ yếu ớt như thế” – Nó băng vết thương lại cho Chin rồi lùi lại vài bước đứng đối mặt với Chin.

“Được” – Chin hờ hững đáp lại.

“Cảm ơn anh đã giúp bạn gái tôi” – Gyn tiến lên vài bước ôm eo nó.

Hắn đã bức tức từ trước rồi vì cái cảnh mà nó suýt bị dính một nhát dao khiến tim hắn nhói đau, lần đầu hắn cảm thấy bất lực như vậy rồi đến khi an toàn thì nó chẳng giải thích một câu mà cứ chăm chăm vào tên đàn ông đã cứu nó nữa khiến hắn muốn chút giận vào đầu đó.

“Chẳng phải nhờ người khác là được rồi sao” – Hắn nghĩ thầm nhưng không nói vì hắn biết nó là người có ơn ắt sẽ trả.

Đám hắn định tiến lên để xem chúng nó có làm sao rồi định giải quyết luôn mấy nghi vấn trong lòng về thân phận của chúng nó hiện giờ thì bỗng nhiên có vài tiếng chân dồn dập từ ngoài tiến lại gần.

“Bang chủ không sao chứ” – Một người áo đen tiến đến trước mặt đám hắn quỳ xuống nói, mấy người đằng sau cũng hành động tương tự.

“Xin lỗi bang chủ, do chúng tôi làm ăn tác trách để người của Hắc Ưng Bang tự tiện xông vào căn cứ của chúng ta” – Một người bang thiên long hốt hải chạy vào đi đến trước mặt nó.

“Đây chẳng phải là người bang chủ bảo phải bảo vệ sao” – Mấy tên áo đen còn đang quỳ trước mặt đám hắn thì lúc này nghe xong lập bấp nhìn nó rồi lại nhìn hắn nhìn đi nhìn lại như không tin vào mắt mình.

“Đứng”

“Một cô gái các người cần bảo vệ” – Hắn cười.

“Nhưng cô ta là bang chủ Thiên Long đã gây cho chúng ta cũng không ít phiền phức” – Người đó vẫn một mực nói.

“Kể cả cô ấy là bang chủ thì sao chứ nhưng đây là cô gái ta phải bảo vệ cả đời” – Hắn nhìn nó, đôi mắt tràn đầy nhu tình.

“Nhưng bang...” – Chưa nói dứt câu thì đã thấy ánh mắt tràn ngập tình cảm của hắn nên cũng biết tự động lui xuống nếu không mạng mình cũng khó giữ.

“Ai về nhà này đi đám kia đưa bạn em về với muốn hỏi gì thì mai nói chuyện” – Nó bình tĩnh nói với đám hắn.

“Ra đây với anh” – Hắn kéo tay nó vào đại một căn phòng.

Nó thì biết chắc việc này sẽ xảy ra, mặc dù nó đang có vẻ rất bình thản nhưng trong nó lại như giăng xé của biết bao câu hỏi. Nó biết hắn có thể cảm thấy mình không dành sự tin tưởng cho người mình yêu và nói thật trong lòng nó chưa hoàn toàn chấp nhận hắn đương nhiên nó biết hắn cũng cảm thấy vậy nên nó chỉ để yên cho hắn kéo tay mình đi.

Trong căn phòng tối, hai con người đang đứng nhìn nhau không ai lên tiếng, chỉ còn lại một cặp mắt nâu thâm trầm với một cặp mắt xanh dương đang nhìn nhau.

“Em biết em anh thấy thế nào ? em xin lỗi” – Nó mặc dù là một con người cứng rắn nhưng trước hắn thì khó mà giữ được hình tượng.

“Em biết sao?” – Giọng hắn có chút nôm nóng.

“Em xin lỗi em cũng không...” – Nghe được lời nói của hắn mà trong lòng nó có gì đó đau đốn nên vội lên tiếng nhưng bất chợt một cảm giác ấm áp len lỏi trong từng tế bào của cơ thể nó.

“Em biết anh sợ mất em như thế nào mà, em đau anh cũng cảm thấy vậy” – Hắn ôm chặt nó như muốn cùng nó hòa làm một.

“Anh...” – Nó rưng rưng không biết nói sao.

“Cảm ơn em đã tin tưởng anh mà tháo chiếc mặt nạ ấy xuống, cảm ơn em đã thật sự mở lòng đón nhận anh, cảm ơn em đã yêu anh, anh yêu em” – Hắn lùi lại vài bước rồi nhìn thẳng nó nói.

“Em cũng yêu anh” – Nó thật sự đã khóc, nó đã tự nhủ với bản thân rằng hay mạnh mẽ lên chứ đừng khóc nhưng trước tình cảm của hắn nó lại khó kìm lòng mà khóc.

Không khí trở nên nóng bức giữa hai con người, bên ngoài đã tĩnh lặng chắc đã về hết chỉ còn lại hai đứa nó, hắn không nói gì mà tiến lên áp cánh môi mình vào cánh môi của nó một cánh mạnh mẽ nhất, như muốn chiếm đoạt. Nó cũng không hề chống cự mà vội vàng đáp lại cũng mạnh mẽ chiếm đoạt đôi môi hắn.

“Toạc Toạc”

Những tiếng quần áo bị xé rách vang lên trong không khí và hình ảnh hai con người đang ngấu ngiến cánh môi của đôi phương trên giường.

Một Đêm nóng bóng cứ thế trôi đi sau sự nguy hiểm là tình cảm vô bờ bến.

Xin lỗi mọi người vì mình drop truyện lâu quá rồi bây giờ mới có thời gian viết lại mình thật sự xin lỗi các bạn đọc đã đọc và ủng hộ mình mình sẽ cố để truyện có thể ra cho đến khi kết thúc và ngày một hay.

Cánh H Hoi chán vì mình còn nhỏ quá viết qua loa thôi (Thiên Băng)

Bạn đang đọc truyện *Tạm Dừng Sự Lạnh Lùng Của Em Lại Đi Bởi Vì Tôi Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.